

דרכים לא מתחברות

כתבה : שיראל סינג

עיצוב כריכה : מאור רוש

בהנחיית : מאור רוש

נכתב במסגרת סדנת כתיבה יוצרת
חטיבת הביניים אורט גוטמן,
נתניה

**חזרתי הביתה כולם ישנו כבר ממשמן,
הייתי לבושה בשמלת מיני סגולה עקבים
לבנים וכול מיני תכשיטים,
בתחילת הערב הזה השיער שלי היה חלק
ובקצוות בקבוקים אבל עכשיו כול השיער
שלי מבולגן.
התחלתי להוריד את התכשיטים ממני,
הורדתי את העקבים והחלפתי לפיג'מה שלי,
עמדתי מול המראה שהיא גם סוג של מחשב
והורדתי את האיפור,
כשסיימתי התקשרתי לבנות מהמחשב**

~שיחה~

אני: מה קורה בננות?
כריס: מתי חזרת הביתה?
אני: לפני עשרים דקות
ניקל: רציני?
אני: כן למרות שנטשתן אותי, לאן הלכתן
באמת?
ליקי: את היית עסוקה מדי בלהתנשק עם רון
למה שנפריע לך

אני: ליקי על מי את עובדת, אנחנו מכירות
אותך יותר מדי זמן
טוני: תפסיקו כבר שתיכן
אני: בסדר מפסיקות... רגע איפה שיי, למה
היא לא התחברה??
ליקי: פעם אחרונה שדיברתי איתה סיימון
בדיוק הגיע אז לכו תדעו מה הם עושים
שם.....
כולם ביחד חוץ ממני: אוו
אני: עזבו את הילדה בשקט, וליקי איזה ראש
כחול יש לך באמת?!?!?
כריס: כאילו לא היית רוצה להיות עכשיו עם
רון...חחחח
אני: אוי סתמי
טוני: טוב מה אתן רבות?!?
אני: קדימה בנות לישון... הולי שיט מחר יש
לנו ריתוק בשעה שש וחצי
ליקי: אני עם אופל קדימה לישון ביי
אני:בייש
~סוף שיחה~

נשכבתי בתוך המיטה וחייגתי לרון

~בטלפון~
אני:נסיך שלי!!!
רון: מה קורה חיים שלי?
אני: רק עכשיו נכנסתי למיטה לישון
רון: גם אני (שמעתי צחקוק של בת ברקע)
אני: דוד נפגש מחר, היה כיף היום במועדון
מאוד
רון: גם לי, לילה טוב לך
אני: גם לך ביוש
~סוף שיחה~

ניתקתי את הטלפון וחיברתי אותו למטען,
עצמתי את עיניי ונרדמתי לאט.
ראיתי חמישה בנים עומדים מולי ניסיתי לזהות
מי הם אך לא הצלחתי,
לפתע התחילו לרוץ מולי תמונות של קעקועים
שהיו על חמשת הבנים האלו....
נוצה, כוס תה, כלוב ציפור, מיקרופון, ראיתי
כחול מיוחד כזה של צבע עיניים,
ואז ראיתי אותו הליצן הצוחק בחמישה
קולות....

"הליצן הצוחק!!!" קמתי בבהלה מהשינה.
אוו מי גאד זה היה חלום מטורף ומוזר מאוד,
חייבת מחר לספר לבנות אבל עכשיו כדי
שאחזור לישון חשבתי לעצמי וחזרתי לישון.

התעוררתי לצלצול הצ'אט של הבנות, ענית
אבל נשארתי במיטה
~שיחה~

כריס: בוקר טוב בנות!!
טוני: מה זה כול האנרגיות על הבוקר?
אני: רק רבע לשש בבוקר!!!
ליקי: ...

אני: ישנתי רק שעתיים וחצי ועוד התעוררתי
באמצע אופ למה זה יום ראשון
כריס: לא נורא, עכשיו קומי כי את לוקחת אותי
לבית ספר

ניקול: עזבי את זה עכשיו, שירוש למה
התעוררת באמצע הלילה??
אני: עזבי זה לא משנה, אני קמה רק בגלל
כריס (קמתי מהמיטה והתלבשתי)
שיי: מה המצב?

אני: תראו מי נזכרה בנו פתאום, שיי הסבירי
פרטי ונמקי מה עשית אתמול בלילה??
שיי: לא עניינכן
אני: עכשיו זה ברור שקרה משהו שם....חחחח
שיי: לא קרה כלום שחררו!!
אני: סליחה שיינוש
שיי: סולחת
טוני: אבל תחשבו יש לנו את השלוש שעות
בלי שרלוט
אני: נקודה נכונה, כריסי אני בדרך עליך עכשיו
ביוש
ליקי: שיי אני בדרך עלייך ביי
ניקול: ביי
~סוף שיחה~

לקחתי את הג'קט שלי הייתי לבושה במכנס
'דפוק אותי' (כאילו מכנס יותר מידי קצר)
חולצת בית ספר לבנה ארוכה מסיבה מסוימת
ולבשתי נעליי טימברלנד, לקחתי את הקסדה
והמפתחות התנעתי את האופנוע ונסעתי
לכריס.

הגענו אני וכריס לבית ספר חנינו את האופנוע
ליד השומר ונפגשנו עם שאר הבנות, נכנסנו
לבניין והמנהלת אליזה הכניסה אותנו לכיתת
ריתוק.

-----טופ-----

אני אתאר לכם אותנו
אני אופל סינג, בת 17.5 או יותר נכון כמעט
18 מנתניה ישראל,
יש לי שיער ארוך וחלק בצבע חום עם מקומות
מחומצנים בגלל תאונה בסופר פארם חחח
אני גבוהה אבל עדיין לובשת עקבים יש לי
עיניים חומות כהות.
אני דיי הפריקית של החבורה רוב בית ספר
יודע שלא כדי להתעסק איתי או עם אחת
הבנות כי הם יחטפו לא משנה מי.

עכשיו בואו תכירו את הבנות שהן:

כריסטין קנדי (לנו היא כריב) - היא בת 17.5
גם היא לא גבוהה כמוני אבל לא נמוכה

ולובשת תמיד עקבים יש לה עיניים חומות
דבש ושיער חום כהה גלי ארוך היא חולה על
התחת של וואן די וכולם יודעים את זה.

טוני אדמס- היא בת 16.5 היא גם לא גבוהה
כמוני היא כמו כריס וגם היא לובשת עקבים
כמעט כול הזמן יש לה עיניים חומות דבש גם
ושיער ארוך מאוד מאוד גלי בצבע חום כהה
היא כמוני אוהבת לרקוד ומוזיקה זה החיים
שלה.

ניקול גרין- היא בת 16.5 כמו טוני היא גם
בסביבות הגובה של טוני וכריס וגם רוב הזמן
שמה עקבים יש לה עיניים חומות כהות ושיער
שחור קצר היא מסתובבת איתו רק בצמות
היא אוהבת לשמוע מוזיקה ותמיד לצאת
צודקת.

ליקי וייט- היא בת 17 היא גבוהה קצת יותר
ממני אבל עדיין לובשת עקבים יש לה עיניי
כחולות ושיער בלונדיני ארוך חלק הוא ארוך
כמעט כמו של טוני אוהבת חייה זה כדורסל
והיא אפילו שיחקה בליגה מכובדת.

שיילין ג'ונס (או שיי לנו לפחות)- היא בת 17
היא גבוהה כמו ליקי ולובשת עקבים כמו ליקי
יש לה עיניים אפורות ירוקות ושיער חום קצת
יותר בהיר משל טוני וכריס היא גם קצר כמו
של ניקול אבל היא מסתובבת איתו בצמה
אחת אהבת חייה זה התעמלות אומנותית
והיא השתתפה בכמה תחרויות.
ואיכשהו אני שלמדתי רק שבע שנים
התעמלות קרקע עושה דברים שהאחרות לא
כמו לתפס על קירו ועוד כול מיני.

אנחנו לומדות בכיתה י"א, אנחנו לומדות
בארבע מגמות
א- עיצוב אופנה וטקסטיל
ב- אומנות, איפור וגוונים
ג- ריקוד והרמוניה
ד- ניהול כספי ותעסוקה.

יש לנו אויבת אחת שהיא שרלוט
היא נולדה בארץ אבל גרה באנגליה בשלוש
שנים בגילאי 2-4

היא בעלת צבע שיער שחור אבל היא מחמצנת
אותו לבלונדיני
יש לה עיניים חומות כהות עם ירוק מגעיל אני
לא מבינה איך אוהבים אותה היא נמוכה מאוד
ולובשת עקבים,
אבא שלה עשיר ובגללה כמעט סילקו אותי
מבית ספר וחבר שלה הוא לא אחר מדילן
נלסון אני לא מבינה למה כולם אוהבים אותם
והופכים להיות שפוטים שלהם ^~^.
בואו נחזור לסיפור

-----חזרה-----

שעת הריתוק הראשונה נגמר והתחילה שעת
אפס.
אנחנו בריתוק אני ישנה, כריס שמעה שירים
של וואן די והתעדכנה בכול החדש בהם
ובסיבוב הופעות שלהם where we are, טוני
וניקול ציירו וליקי ניסתה להוציא מידע משיי על
אתמול.

"בנות אני יוצאת שנייה על תלכו לשום מקום"
 אליזה אמרה ויצאה מהכיתה,
 כאשר היא סגרה את הדלת התעוררתי ודף
 נדבק לי ללחי
 "מה קרה?" התעוררתי בבהלה וכול הבנות
 התחילו לצחוק
 "מה מצחיק???" שאלתי לא מבינה
 "עזבי הן מפגרות, יש לך דף דבוק לפנים"
 כריס אמרה והורדתי את הדף
 "באמת תודה לכן" אמרתי בציניות והן הפסיקו
 לצחוק
 "סוף סוף שקט קצת משרלוט" אמרתי נשענת
 לאחור
 "אוף לפעמים היא יכולה לעצבן יותר מידי"
 כריס אמרה והתיישרה מולי
 "עזבו אותה, היא ודילן ביחד זה בלגן אחד
 שלם" ליקי אמרה וכולן התאספו סביב השולחן
 שלי
 "תשתקו שנייה את ספרי לנו מה קרה
 שהתנהגת מוזר מקודם???" ניקול שאלה
 והצביעה עליי

"סתם זה... זה כלום" אמרתי אבל ראו לי על
 הפנים שאני משקרת
 "אופל רואים את זה על הפנים שלך.... את
 משקרת" טוני אמרה
 "נו בבקשה אופיי תספרי לנו פליזזזזזזזזז "
 שיי צרחה לי באוזן
 "בסדר רק תפסיקי" אמרתי מכסה את
 האוזניים
 "ניצחתי אותך" היא אמרה צוחקת
 "טוב אחרי שדיברתי איתכן דיברתי עם רון
 ושמעתי צחקוקים של בת ברקע..." אמרתי
 אבל כריס קפצה
 "איזה בוגד מסריח.... אני אהרוג אותו" היא
 אמרה ונעמדה
 "שבי בשקט זה לא העיקר" אמרתי וישר
 הבנות הושיבו אותה
 "תמשיכי" הן אמרו ביחד
 "טוב אחרי זה הלכתי לישון וחלמתי חלום מוזר
 ראיתי חמש בנים עומדים אבל לא הצלחתי
 לראות מי הם ואז התחלתי לראות את
 הקעקועים שהיו על הגוף שלהם נוצה כוס תה
 כלוב ציפורים מיקרופון ואז ראיתי כחול מיוחד

שיש רק לצבע עיניים ופתאום הופיע מולי ליצן
 כמו הקעקוע של ג'סטין ושמעתי את חמשת
 הבנים צוחקים וקמתי ובבהלה ואמרתי הליצן
 הצוחק זה היה מפחיד רצח... " אמרתי וכולן
 היו בשוק *0* ואליזה בדיוק נכנסה
 "מה קרה בנות? הכול טוב?" היא שאלה
 "כן כן הכול טוב אליזה" טוני אמרה אבל
 המבט שלה היה עדיין עליו
 "טוב מה תגיבו הכול בסדר???" שאלתי ולאט
 לאט הן התחילו להגיב
 "כן הכול בסדר אבל זה מוזר מאוד" טוני
 אמרה
 "כלוב ציפורים יש להארי סטיילס ומיקרופון
 לזאין מאליק" ליקי אמרה
 "ואני חשבתי שאת לא מתעניינת בוואן די"
 אמרתי לה
 "נכון ליקי צודקת יפה לך" כריס אמרה לליקי
 שהתחילה לצחוק
 "אני נראה לי מבריזה משעה שישית היום"
 אמרתי
 "אבל זה מדעים חשבתי שאת אוהבת מדעים"
 ליקי אמרה

“אני כן אבל אני חייבת ללכת לרון ותום”
אמרתי
“אבל המורה לא תכעס עלייך?” שיי שאלה
“המורה למדעים מתה עלי היא לא תכעס עלי”
אמרתי וחייכתי
“בנות אתן יכולות ללכת לשיעור השני נגמר
לכן הריתוק” אליזה אמרה ורצנו מתוך הכיתה.

נכנסנו לכיתה העיצוב והתיישבנו בשולחן
שקרוב לדלת, אני והבנות מדברות בינינו רק
אנגלית בגלל שהן עוזרות לי להתאמן בשפה
הזאת וכולם מסביבנו לא מבינים למה אנחנו
מדברות אנגלית בישראל, נשענתי לאחור
והבנות דיברו קרוב ומחשיד אז שרלוט באה
להציק (כששרלוט מגיע והבנות לא רוצות
שהיא תבין הן מדברות אנגלית כי שרלוט
הקבצה ג' באנגלית ואפילו אין כזאת הקבצה
פתחו אותה במיוחד לשרלוט חחח)
“אוי חמודות אתן מזה פטי” אמרה וכול
השפוטות שלה עמדו מאחוריה
“אויי שרלוט סתמי” אמרתי לה

"אופל חמודה השרשרת הזאת אפילו באגורה
 לא הייתי קונה אותה ובטח שלא לובשת אותה
 חח" היא צחקה וכול השפוטות גם
 "shut up" ליקי וניקול אמרו לה
 "אויי חמודות אתן חושבות שאת יודעות
 אנגלית מצחיקות ביותר" היא אמרה בלגלוג
 "אתן טוני, כריס ושיי חושבות שאתן משהו אבל
 אתן לא אז תפסיקו לתפוס תחת למה זה לא
 יפה" היא אמרה בזלזול מציק
 "שרלוט תקשיבי לי טוב מחומצנת מנותחת
 ינעל האף המנותח שלך תעופי מיפה לפני
 שאני העיף אותך" אמרתי לה וכמעט הבאתי
 לה אגרוף
 "אנחנו הולכות מפה בנות יש פה השפעה
 רעה" היא אמרה והלכה עם כול השפוטות
 שלה
 "כן שרלוט אנחנו ההשפעה הרע" אמרתי
 לבנות באנגלית והן צחקו,
 "תראו איך היא שרלוט מתעצבנת בעוד
 1...2....3... אמרתי לבנות
 "תפסיקו כבר לדבר אנגלית!!" שרלוט צרחה
 מהשולחן שלה ואנחנו רק צחקנו.

"טוב בנות יש לכן עכשיו ארבע שעות לימוד
ביחד איתי אז היום אנחנו או משדרגות שמלה
ישנה או מעצבות שמלה אני מציע לכן עכשיו
לתכנן מה אתן עושות" גלי המורה אמרה
וכלם התחילו להתרכז המשימה,
"אני מרגישה שהולך לקרות פה משהו מסריח
ושרלוט תנצל את זה" אמרתי
"מה את רוצה שנעשה נעצור את זה?" ליקי
אמרה בציניות
"לא טיפשה תשמרו טוב על העיצובים ותיקחו
אותם איתכן לא משנה מה" אמרתי והסתכלתי
על שרלוט שחייכה חיוך מפגר.

אזעקה הופעלה פתאום וכולם נבהלו
"שכחתי לומר שיש תרגיל ארצי אז צאו
בשקט" גלי אמרה ויצאה החוצה
"תיקחו את העיצובים איתכן מהר" אמרתי
לבנות ולקחנו את העיצובים ורצנו החוצה.
"נו מה אנחנו כאן כבר 10 דקות" ליאל
התעצבנה

"איפה דבי?" שאלתי את הבנות (דבי היא
השפוטה הראשית של שרלוט ההבדל ביניהן
הוא שדבי בלונדינית טבעית וטיפשה כמו נעל
זה פשוט בושה לבלונדיניות) כולנו חיפשנו
אותה עם העיניים
"שרלוט לא מצאתי אופל אמרה להן לקחת את
העיצובים" דבי נכנסה למקלט ואמרה לשרלוט
"מה את צועקת את זה" שרלוט אמרה
והביאה לה מכה בראש
"מה אמרתי לך אני צדקתי" אמרתי מצדיקה
את עצמי
"בסדר צדקת מה את רוצה כפיים?" ניקול
אמרה בציניות
"אולי" החזרתי לה באותו קלף ואז גלי באה
אלינו
"בנות עכשיו יש הפסקה אבל אתן יכולות
להיכנס לכיתה ולבחור בדים אמרתי גם
לאחרות" היא אמרה והלכה.

ישבנו בכיתה הפעם בשולחן ששרלוט ישבה כי
אפשר לסגור את השולחן לעצב בשקט בלי

שיציקו לנו שברנו את הראש רק כדי למצוא
 צבע של בד
 "מה עם הבד שהבאתי מזמן?" שאלתי את
 הבנות
 "כן הכחול המיוחד הוא יפה לך תביאי אותו"
 ליקי אמרה לי והלכתי לגלי
 "גלי איפה הבדים שאני הבאתי לכאן?" שאלתי
 אותה
 "במחסן אחרי ארונות הבדים מול החלון לגג,
 זה במדף האחרון למעלה" היא אמרה נכנסתי
 למחסן לקחתי חתיכה קטנה של בד והראיתי
 לבנות
 "נו הצבע מתאים???" שאלתי
 "כן" כולן אמרו והתחלתי ללכת לכיוון המחסן
 "נו שרלוט זוזי לי מהדרך" אמרתי לשרלוט
 שלא נתנה לי לעבור
 "את תעברי כשתביאי לי את הבד זה" היא
 אמרה
 "את חייה בסרט" אמרתי וניסיתי לעבור
 "תביאי לי את זה!!!" היא התעצבנה

"שרלוט תעופי לי מהדרך עכשיו!!" התחלתי
להתעצבן והיא זזה נכנסתי למחסן ולפתע
הדלת נסגרה ושמעתי את שרלוט צוחקת
"שרלוט תפתחי לי עכשיו" צעקתי
"את חייה בסרט" היא אמרה ונעלה את הדלת
"שרלוט תפתחי לי ב...2...3...1" צעקתי ודבי
שברה את המפתח בדלת.

נ.מ. טוני

ראיתי שדבי ושרלוט מתכננות משהו לאופל אז
עקבתי אחריהן, הן נעלו את אופל במחסן
והלכו
"אופל הכול בסדר?" שאלתי דופקת על הדלת
של המחסן
"כן טוני אל תדאגי" היא אמרה אבל כבר לא
הקשבתי
"גלי שרלוט נעלה את אופל במחסן ושברה את
המפתח" אמרתי
"אופל על תדאגי קוראים עכשיו לשרת" גלי
אמרה

“אני לא דאגתי מההתחלה” אופל אמרה.
השרת הגיע ואמר שצריך לקרוא למנעולן
“לא צריך שום מנעולן אתם תצטרכו לקנות
דלת חדשה יותר זול, עכשיו תתרחקו מהדלת”
אופל אמרה וכולם עשו כך, היא הביאה בוקס
למנעול וכול הדלת התכופפה ואחרי זה היא
הביא לדלת בעיטה והדלת עפה קדימה ואופל
יצאה מהמחסן כאילו לא קרה כלום
“אופל” רצתי וחיבקתי אותה.

נ.מ. שיראל

אחרי שחיבקתי את טוני, גלי רצה וחיבקה
אותי
“דאגנו לך נורא” היא אמרה והחזיקה את
הידיים שלי
“אוי היד שלך בואי נחבוש אותה” היא אמרה
כי ירד לי מהיד דם
“גלי זה בסדר זה לא כואב לי” אמרתי אבל
היא לא השתכנעה. חזרנו להמשיך את השמלות

ובסיום הארבע שעות גלי רצתה שנציג את
השמלות

"גלי לא סימנו אותן" רוני אמרה

"כן גם אנחנו" שרלוט אמרה

"ואתן בנות סיימתן?" גלי שאלה אותנו

"כן אפילו שתיים" אמרנו

"טוב לא משנה יש לנו ביום שישי הצגת

חומרים ואתן צריכות בקבוצות להציג תשע

שמלות שעשיתן או שדרגתן אז יש לכן זמן

תצאו להפסקה" היא אמרה ויצאנו לחצר

וישבנו ליד הקפיטריה.

"אני במקום שאלוט לא הייתי מסתבכת איתך"

ניקול אמרה

"כן תראי את היד שלך אפילו לא כואב לך"

כריס אמרה, הרימה את היד שלי ושמה לב

למשהו מתחת לשרוול

"אופל תרימי את השרוול" היא אמרה לי

"חייב?" שאלתי

"כן עכשיו" היא אמרה והרמתי את שרול ימין

"את עשית את הקעקועים" ליקי אמרה

"כן אני עשיתי" אמרתי
 "גם את היד השנייה" שיי אמרה ורמתי את
 שרול שמאל
 "אוי אופל איפה עוד יש לך קעקועים?" נועה
 שאלה
 "בצד של הבטן משפט רגל ו..." אמרתי וטוני
 הזיזה לי את הראש
 "ובצוואר" היא אמרה וחשפה את הקעקוע
 "תבטיחי לנו שאת לא עושה עוד" שיי אמרה
 "נשארו לי רק חמש חשובים לי מאוד ואז אני
 מבטיחה שאני לא אעשה יותר" אמרתי והן
 הסכימו,
 "אזעקת דילן נלסון בדרך" ליקי אמרה וסידרתי
 את השרוולים
 "מה אתה רוצה?" שאלתי את דילן שנעמד
 מולי
 "שלא תגעי בחברה שלי מובן? או שאני הגרום
 לך מה שקרה ליד שלך" הוא אמר בגלל היד
 החבושה שלי
 "זה קרה לי בגלל הדלת ששברתי שמשום מה
 חברה שלך סגרה אותי שם אז תחזור שוב מה
 אתה תעשה לי" אמרתי

"רק על תגעי בה מובן!" הוא אמר והלך
 "כן דילן. מה שתגיד דילן" אמרתי בציניות
 והיה צלצול
 "רוצי לפני שאליזה תתפוס אותך" ליקי אמרה
 ואני עליתי על האופנוע ונסעתי לבית ספר
 שבאזור התעשייה הישן
 "תומאס!" צעקתי וחיבקתי אותו
 "אופלוש אוי למה באת?" הוא התאכזב
 "מה קרה תום?" שאלתי
 "זה..." הוא אמר וזז לי מהדרך, ראיתי את רון
 מתנשק עם איזה ילדה, התקדמתי לעברו
 ונגעתי לו בכתף הוא הסתובב עלי וחשכו עיניו
 "אופל זה לא מה שאת חושבת" הוא אמר ואני
 רק הבאתי לו סתירה והסתובבתי ללכת
 "גברת סינג את שוב כאן" המנהלת אמרה
 "אל תדאגי מירי את לא תראי אותי כאן יותר"
 אמרתי והסתכלתי על דוד
 "רגע אופל את לומדת במגמת עיצוב?" היא
 שאלה
 "כן ועוד שלוש למה?" שאלתי
 "תחזרי לבית ספר יש לך ולילדים מהמגמות
 הפתעה" היא אמרה ונכנסה לבניין

”טוב ביוש תום אני צריכה ללכת” אמרתי ורון
נגע לי בכתף
”אופל תקשיבי שנייה” רון אמר והבאתי לו
אגרוף לפנים נהיה לו פנס
”אל תיגע בי בחיים שלך מובן אני כבר לא
חברה שלך” אמרתי והשארתי אותו על
הרצפה, עליתי על האופנוע ונסעת חזרה לבית
ספר.

איך שהגעתי ראיתי את כול הילדים ברחבה
והבנות סימנו לי לבוא מהר כדי לא להיתפס
רצתי אליהן ואליזה עלתה על הבמה.
”צהריים טובים תלמידות ותלמידי מגמות
לחיים (מגמות לחיים זה השם של כול ארבעת
המגמות יחד) יש לנו בשבילכם הפתעה, והיא
שהולך להיות לנו חילופי תלמידים עם בית
ספר לאומניות באנגליה אתם תעברו בקבוצות
שאתם מרכיבים בין 4-10 תלמידים תהיה
תחרות אבל בינתיים אין תאריך אז לא לשאול
מתי התחרות אתם תמשיכו לסיים את
הבגרויות” היא אמרה וכולם התרגשו

"כן עוד משהו אתם משוחררים הביתה" היא
 אמרה ואני והבנות לקחנו את האופנועים
 למחוז לשער.
 "מה קרה חזרת מוקדם משם?" ניקול שאלה
 והרימה גבה
 "נפרדתי ממנו" אמרתי והן לא האמינו
 "טוב היום ישנים אצלך ומנחמים אותך" כריס
 אמרה
 "בקיצור מתנחלים היום אצל אופל נפגש כבר"
 ליקי אמרה והיא ושיי נסעו מכאן
 "ביי" טוני וניקול אמרו ונסעו
 "לנו כבר אין למי להגיד ביי" כריס אמרה
 ונסענו משם.

 השעה שש בערב הבנות כבר התנחלו לי
 בסלון במזל אין לי אף אחד בבית היום אני
 ישבתי בחדר ועשיתי כול מיני סידורי חשבונות
 ועוד... לפתע טוני נכנסה לחדר...

נ.מ.טוני

ישבנו בסלון חוץ מאופל שבדרך כלל מטפלת
בחשבונות של האתר שלנו וכול המכירות של
השמלות לפתע התקשרו לטלפון של אופל
והטלפון היה לידי אז עניתי במקומה...

~בטלפון~

אני: הלו?

אליזה: היי טוני זאת אליזה המנהלת אני
צריכה לדבר עם אופל

אני: כן שנייה

~סוף~

נכנסתי לחדר של אופל
"אופיי יש לך טלפון" אמרתי

נ.מ.אופל

"מי זה?" שאלתי את טוני
"אליזה המנהלת" היא אמרה
"תביאי" אמרתי ולקחתי ממנה את הטלפון.

~בטלפון~

אני: כן איך אפשר לעזור?

אליזה: היי אופל חכי שנייה אני מצרפת מישהי
לשיחה

אני: אוו קיי(?)

אליזה: ככה אופל את והבנות עיצבתן לי
שמלות מאוד יפות ואחותי ראתה אותן והיא
רוצה שתעצבו גם אחת בשבילה

אני: בסדר מי זאת אחותך

אליזה: סטפני מאייר

אני: הסטפני מאייר??

סטפני: כן זאת אני

אני: ואו איזה צעד גדול זה לי ולבנות
סטפני: יש בבעלותי את הבית ספר לאומנויות
שהבית ספר שלכן מתחלף איתו ובחיים שלי
לא ראיתי שמלות יפות ומיוחדות כאלה
ואמרתי לעצמי זה מה שיתאים לי לאירוע
המיוחד של השנה

אני: תודה שאת נותנת לנו את ההזדמנות
הזאת

סטפני: אל תדאגי זה לא השמלה האחרונה
שאני אקנה ממך

בלה....בלה....בלה.....

סטפני: כמה היא תעלה לי?

אני: המחיר הרגיל \$15,000 אבל בשבילך
נעשה את זה \$10,000
סטפני: לא אני לא רוצה הנחות אני הולכת
לשלם על השמלה הזאת \$30,000 בגלל
שאת עושות לי אותה בהתראה דחופה
אני: סטפני את לא צריכה
סטפני: אני כן טוב אני חייבת לעוף אז ביי
אני: ביי
אליזה: כשהשמלה תהיה מוכנה תגידי לי ביי
אני: ביוש
~סוף שיחה~
ניתקתי את הטלפון ורצתי לבנות
"אנחנו הולכות לעצב שמלה לסטפני מאייר"
צרחתי
"תשבעי" שיי אמרה
"נשבעת" אמרתי בהתלהבות
"יש" כריס צעקה
"מי זאת סטפני מאייר?" ליקי שאלה
"יש בבעלותה את האולם הופעות הכי טוב
בעולם כאילו דא" כריס אמרה

"לא רק יש בבעלותה גם את הבית ספר
לאומנויות שאיתו עושים את החילופי
תלמידים" אמרתי וכולן היו בשוק
"עוד משהו, היא אחות של אליזה" אמרתי
"מה?!?!?" הן צעקו ביחד
"מה ששמעתן" אמרתי והתיישבתי בספה.

~יום חמישי~
החלטנו שניתן לסטפני את השמלה שעיצבנו
ביום ראשון בשיעור עיצוב, יש לנו עכשיו
שעתיים ראשונות שוב עיצוב ואנחנו צריכות
להציג את השמלות בשיעור השני, התיישבנו
בשולחן ליד הדלת ודיברנו
"איפה שיי?" שאלתי
"היא תגעה בשיעור השני" ליקי אמרה
"יש לך מושג למה?" שאלתי
"לא היא לא אמרה לי" ליקי החזירה.

כול השיעור הראשון השתעממנו כי הבנות
האחרות עשו תיקונים אחרונים ואנחנו כבר
גמרנו מזמן. התחיל שיעור שני וגלי המורה

הלכה אני והבנות קמנו ללכת אבל שרלוט
באה

”אופל לאן אתן חושבות שאתן הולכות יש לי
חשבון לא סגור איתכן” היא אמרה
”מה שרלוט מה עכשיו?” שאלתי
”אוי אופל מה זה הבגדים המזעזעים האלו איך
לא נשרת מהמגמה אני לא יודעת את
מתלבשת גרוע כמו סבא שלך” היא אמרה
”אל תדברי אל סבא שלי שנפטר מובן בחיים
שלך על תדברי עליו” אמרתי והחזקתי את
עצמי לא להרביץ לה, ובדיוק שיי נכנסה
”מה קרה שיי שאיחרת מה סיימון דפק אותך”
היא אמרה
”שרלוט מחומצנת חסרת מוח תשתקי זה
יעזור לכולנו” ליקי אמרה
”תקשיבי לי טוב בלונדינית בשקר כולם
שונאים אותך ומרכלים עלייך מאחורי הגב
שלך אפילו חברות שלך” היא אמרה
”זה לא נכון ואת יודעת את זה שרלוט” ניקול
אמרה

”את אתיופית לא מקובלת אפילו בחבורה של
עצמך הבנות פה בכלל לא רצו אותך איתן”
היא אמרה
”שרלוט דיי את סתם ממציא את הכול” טוני
אמרה

”את אמרת משהו הייתי מרוכזת בנקודה
הגדולה שיש לך על הפנים” היא אמרה
”את היית מתה לנקודת חן כזאת” כריס אמרה
”אויי כריסטי מותק את מקרה אבוד את
חושבת שאת תפגשי את הארי סטיילס אבל
את חייה בסרט עם כבר אני אפגוש אותו למה
הוא נושא את שם המשפחה שלי כי אני אחרי
הכול שרלוט סטיילס” היא אמרה
”שרלוט תשתקי לפני שיקרה לך משהו”
אמרתי והבנות החזיקו אותי
”נראה אותך” היא אמרה והלכה לשמלה של
סטפני היא קרעה אותה ושפכה עלייה שלוש
כוסות קפה
”מה עשית מפגרת” צעקתי אני נשארתי
במקום מול שרלוט והבנות ואפילו השפוטות
של שרלוט רצו לשמלה

"עשיתי את מה שמגיע לכן פרוצה אחת" היא
 אמרה,
 היא אמרה לי פרוצה? זהו אני מפוצצת אותה,
 התחלתי להרביץ לה מכות רצח וכול הבנות
 ניסו להפריד אבל לא הצליחו ואז גלי המורה
 הפרידה בינינו שרלוט כולה הייתה פצועה ואני
 אפילו לא שיערה אחת זזה לי,
 "מה קרה פה?" גלי שאלה
 "הפרוצה הזאת התחילה להרביץ לי" שרלוט
 אמרה ולא יכולתי יותר יצאתי מהחלון ועליתי
 לגג ושם בכיתי.
 "אופל את פה?" גלי שאלה
 "כן תעלי" אמרתי לה
 "מה קרה נסיכה שלי?" היא שאלה בנימה
 דואגת
 "שרלוט התחילה לצאת על כול אחת מאיתנו
 אבל אז הכול היה עדיין בסדר ואז היא קרעה
 את השמלה ו..." אמרתי
 "כן ראיתי כול הבנות בכיתה כועסות עליה"
 היא אמרה
 "לא בגלל זה הרבצתי לה" אמרתי מנגבת את
 הדמעות

"אז למה הרבצת לה?" היא שאלה
"אחרי מה שקרה עם השמלה היא קראה לי
פרוצה" אמרתי

"אז מה קרה זה רק מילים" היא אמרה
"זה לא רק מילים בגללה לקחו לי את הבת
שלי" אמרתי והתחלתי לבכות שוב
"למה לקחו לך את הילדה? וממתי יש לך
ילדה???" היא שאלה
"שנה שעברה אני והחבר הכי טוב שלי יצאנו
לבר

והשתכרנו יותר מידי וקרה המקרה ואחרי
שבוע הייתי בדיכאון
אז הלכתי לבר ובואי נגיד ששתיתי יותר מידי
איבדתי הכרה,
במקרה הוא מצא אותי ולקח אותי לבית חולים
ואז הרופא שם אמר ששתיתי יותר מידי
אלכוהול אבל התינוק לא נפגע
לא הבנתי איך אני בהריון ואז רופא אמר
שהתינוק בן שבוע ואני והוא הבנו שזה
מהלילה שיצאנו אבל לא הפכנו לזוג או משהו
נשארנו החברים הכי טובים

ובתחילת בשנה יום אחרי היום הולדת שלי
ילדתי אותה ושרלוט גילתה את זה ואמרה
לעמותה מסוימת לקחת לי אותה והם אמרו
שהם יחזירו לי אותה רק בגיל שמונה עשרה
כאשר אני אחשב למבוגרת" אמרתי לה והיא
ניסתה לפחות להבין אותי
"בואי נכנס" גלי אמרה ונכנסנו לכיתה,
"אופל פה?" אליזה באה ושאלה
"כן מה את צריכה?" אמרתי
"השמלה" היא אמרה והרמתי את השמלה
הקרועה והמלא קפה על השולחן
"הינה השמלה" אמרתי
"מה קרה לה? רגע אל תגידי לי שרלוט?" היא
שאלה והנהנתי עם הראש
"טוב אני אטפל בזה" היא אמרה והלכה.

נכנסנו לשיעור השלישי אבל אחרי שכולם
התיישבו המנהלת קראה לי בכריזה והלכתי
אליה, התיישבתי בחדר שלה ואז היא נכנסה,
"אני רואה שעשית קעקועים" היא אמרה

"כן" אמרתי ושילבתי ידיים ואז שרלוט נכנסה
לחדר מלא כחולים ודם ודילן ביחד איתה, היא
התייבשה בכיסא ודילן עמד מאחוריי
"דילן תחזור לכיתה עכשיו" אליזה אמרה הוא
יצא עצבני מהחדר

"טוב בנות ככה, שרלוט אני מצטערת אבל עד
עכשיו לא הענשתי אותך אבל הגעת לגבול,
לקרועה עבודה של משהו איפה את חושבת
שאת זה בית ספר ולצערך את הולכת להיות
מושעת ממנו לשבוע מיום ראשון" אליזה
אמרה

"לא את לא יכולה לעשות את זה!!" שרלוט
צעקה עליה
"שרלוט תגידי תודה שהבעלים של השמלה
לא טבע אותך" היא אמרה ושרלוט יצאה
מהחדר בוכה ואני חייכתי מבפנים
"ואני גם מושעת לשבוע???" שאלתי
"לא את מושעת למחר אבל לא מושעת" היא
אמרה
"שזה?" שאלתי

"את לא מושעת את הולכת לעשות מחר
עבודת שירות בבית הספר באזור התעשייה
הישן שם" היא אמרה
"איזה עבודות שירות?" שאלתי
"את הולכת להחליף את השומר ביחד עם
תומאס" היא אמרה
"טוב זה הכול? אני יכולה ללכת?" אמרתי
וקמתי קצת מהכיסא
"שבי אני לא סיימתי איתך" היא אמרה
והתיישבתי חזרה
"את הולכת להיות איתי כול היום ואת והבנות
הולכות לערוך את נשף הצעירים" היא אמרה
"את תצטרכי להודיעה לבנות למה לי הם לא
יאמינו" אמרתי
"טוב לכי תביאי את התיק שלך ותחכי לי
בחוץ" היא אמרה והלכתי לכיתה.

"אופל איפה היית עד עכשיו כנסי מהר"
המורה אמרה לי
"לא, ואני הייתי אצל המנהלת אני צריכה
להיות איתה כול היום... בנות בואו ליד חדר

המנהלת כשאתן יוצאות" אמרתי כאילו אין
מורה

"אופל החוצה עכשיו!!" המורה צעקה
"תירגעי אני גם ככה בדרך החוצה בייש"
אמרתי וברחתי משם.

"מה את סתומה את לא מבינה איך המורה
התעצבנה היא לא הצליחה להמשיך ללמד אין
את פשוט גאון" ליקי סטרה את עצמה
"כן את באמת גאונה וסתומה באותו הזמן" שיי
אמרה

"זה טוב או רע?" שאלתי לא מבינה
"שניהם ביחד" ניקול אמרה
"שיי למה באמת באת בשעה השנייה?"
שאלתי בלי כול קשר

"אה... אני וסיימון נפרדנו" היא אמרה וטוני
ירקה עליי את כול המיץ שהיא שתתה
"איכס !!!" צעקתי וניקיתי את עצמי
סוריי היא אמרה עם פרצוף כלבלב
"בסדר רק פעם הבאה תיזהרי" אמרתי
"שיי מה קרה נפרדתם?" ליקי שאלה
"כי הוא אידיוט עזבו לא בא לי לדבר על זה"
היא אמרה ולא חקרנו אותה יותר.

ההפסקה כמעט נגמרה ואני והבנות עמדנו
מחוץ לחדר של המנהלת
"דילן בא והוא עצבני" ליקי אמרה
"שיבוא ממתי אנחנו שמות עליו" אמרתי ודילן
נעמד מולי
"זה לא הולך לעבור לך בשקט" הוא אמר
"תשתוק ותלך יש לי צוות תמיכה אחר אני לא
צריכה גם אותך" אמרתי והתעלמתי ממנו
"שרלוט צדקה שהיא קראה לך פרוצה" הוא
אמר והסתובבתי אליו
"מה כבר אתה יודע?" שאלתי עצבנית
"אויי תעשי טובה כולם פה יודעים על הסיפור
שלך עם תומאס" הוא אמר
"איך אתה מעז..." אמרתי וסטרתי לו בכול
כוחי הוא בא להרביץ לי ואליזה עצרה אותו
"דילן נלסון אם אתה לא רוצה להשלים את
הבגרויות רק בעוד כמה שנים כדי שתלך מכאן
עכשיו" היא אמרה והוא הלך.

הבנות כבר נכנסו לכיתה ואני ישבתי
משועממת בחדר של המנהלת
"אופל לכי תקראי לבנות" אליזה אמרה
והביאה לי פתק,
"כן אופל מה את צריכה?" המורה שאלה
"המנהלת הביאה לי להביא לך" אמרתי
והבאתי לה את הפתק
"ליקי וייט...טוני אדמס...כריסטין קנדי... שיילין
ג'ונס...ניקול גרין תצאו למנהלת"
המורה אמרה וחימשתן נלחצו הן חשבו שהן
עשו משהו רע אבל גם אני לא הבנתי מה
קורה, ישבנו בחדר של המנהלת והיא סיימה
שיחה בחוץ
"אופל יש לך מושג למה אנחנו פה?" כריס
שאלה
"מה נראה לכן שאני מצוטטת לה לשיחות"
אמרתי
"כן" הן אמרו ביחד
"אאוץ' כאב לי" אמרתי ואליזה נכנסה
"בנות אתן יודעות למה אתן כאן?" היא שאלה
"לא" הן אמרו ביחד חוץ ממני

"גם את לא?" היא שאלה
 "לא, אני אמורה לדעת?" שאלתי עם חוצפה
 "טוב בנות אתן קבוצה טובה שעובדת טוב
 מאוד ואתן הולכות לארגן את נשף הצעירים
 שלנו כיוון שאני יודעת שאתן תעשו את הכי
 טוב" היא אמרה ויצאה לשנייה
 "את ידעת מזה?" שיי שאלה אותי
 "סוג של" אמרתי
 "מה זאת אומרת סוג של???" כריס וטוני אמרו
 ביחד
 "טוב נו מה זה חלק מהעונש שלי" אמרתי
 עצבנית ויצאתי לשירותים, ראיתי שם את
 שרלוט והיא לא אמרה לי כלום פשוט עמדה
 מולי ונגשתי אליה לאוזן
 "תגידי תודה שלא דיברת גם על זאין וליאם
 למה כריס וטוני היו תולות אותך במקום"
 אמרתי והלכתי לאחד התאים והחלפתי בגדים,
 יצאתי ושרלוט כבר לא הייתה שם שטפתי
 ידיים ויצאתי חזרה לחדר של אליזה
 "איפה הבנות?" שאלתי והתיישבתי על אחד
 הכיסאות

"הלכו לכיתה והן מוסרות שבגללך הן עושות
 את זה ומודות לך" היא אמרה
 "אני שנייה יוצאת וחוזרת" אמרתי ורצתי
 לכיתה
 "בנות כשאתן מסיימות באו למחוץ לחדר של
 אליזה" אמרתי ורצתי לפני שהמורה אמרה לי
 משהו.
 "סוף סוף אתן באות" אמרתי לבנות
 "כן וגם דילן בדרך" נועה אמרה
 "וזה אכפת לי כי..." שאלתי בציניות
 "נו תעשי טובה הוא רוצה להרביץ לך ואת
 יודעת את זה" טוני אמרה
 "אני יודעת ולא ממש אכפת לי" אמרתי
 והמשכנו לריב ככה עד שדילן בא,
 "זהו המנהלת הלכה אין מי שיגן עלייך" הוא
 אמר
 "יש" אמרתי
 "מי?" הוא שאל
 "אני אז זוז לי מהדרך" אמרתי והתיישרתי
 אחרי הכול אני קצת גבוהה ממנו
 "את הולכת לחטוף" הוא אמר

“נראה אותך” אמרתי, הוא תפס לי את החולצה ובא להביא לי בוקס לפנים אבל תפסתי לו את היד וסובבתי לו אותה “תשחרר 1...2...3” אמרתי והוא שחרר את החולצה והתייפח מכאבים בינתיים אני והבנות התחלנו ללכת לכיוון השער ודילן תפס אותי מאחורה בכתפיים והפלתי אותו קדימה “איתנו על תתעסקו” אמרתי כשהתכופפתי אליו, נעמדתי חזרה ועברתי מעליו אבל כול הבנות בכוונה דרכו לו על הביצים והוא השתתק שם על הרצפה והפעם סוף סוף הן לא התנחלו אצלי התנחלנו אצל טוני.

“אנחנו צריכות לעשות את הסידורים לנשף הצעירים” שיי אמרה
“לאן את כול כך ממהרת?” ליקי שאלה
“בואו נסיים עם זה כבר ואז נהיה פנויות” היא ענתה

“כן בטטות בואו נסיים כבר עם זה” אמרתי
קמתי ובזכותי גם האחרות קמו
“כן עוד משהו מחר אני לא הולכת לבית ספר”
אמרתי

"אז מי יסיע אותי?!?!!" כריס אמרה
"כריס יש לך רישיון באמת" אמרתי
"נכון אבל איפה המכוניות?" היא שאלה
"אחת אצלך והשנייה אצל ניקול" אמרתי
"טוב נראה" היא אמרה
"מחר בואו בסוף הלימודים לאזור תעשייה
טוב?" שאלתי
"טוב" הן ענו וגם ארגנו את הנשף וגם את
השמלה של סטפני.

~יום למחרת~

הייתי לבושה בגופיית בטן וחולצה קצרה
שקופה מעליי מכנס 'דפוק אותי' סגול בהיר
מאוד דומה לתכלת נעלי עקב כחולות והשיער
שלי פשוט היה חלק,
"בוקר טוב וביי" אמרתי לסמנתה ולוקאס
(סמנתה היא אמא שלי ולוקאס אח שלי אני
פשוט בריב אין סופי אם סמנתה אז אני לא
הכי אוהבת לקרוא לה אמא)
"אופל את יכולה לקחת אותי?" לוקאס שאל

"אתה חיי בסרט אני צריכה להגיע לעיר והבית
 ספר שלך שני מטר מפה תפעיל קצת שרירים"
 אמרת ובאתי ללכת
 "נו באמת אופל הוא מבקש ממך" סמנתה
 אמרה
 "שיבקש. ביוש" אמרתי וטרקתי את הדלת,
 נסעתי לבית ספר באזור התעשייה ותום חיכה
 לי שם
 "מה קורה?" הוא שאל אחרי שחיבק אותי
 "סובלים" אמרתי
 "למה?" הוא לא הבין
 "רבתי מכות עם שרלוט" אמרתי
 "למה מקרה שגרם לך להתפוצץ?" הוא שאל
 והרים גבה
 "היא דיברה על סבא שלי המנוח ועל קים"
 אמרתי והוא היה בשוק
 "בת זונה שלא תדבר על קים שלי בחיים" הוא
 אמר עצבני
 "היא קראה לי פרוצה היא וחבר שלה" אמרתי
 ותום התחיל להאדים עוד יותר
 "תחזיקי אותי למה עוד שנייה אני מתפרץ"
 הוא אמר והתחלתי לבכות

"מה אופלוש?" הוא חזר להיות נורמאלי
"סתם אני לא מבינה למה אנשים מחפשים את
הרע באחרים" אמרתי וניגבתי את הדמעות
"טוב עזבי אותם סתם זוג של מרירים" הוא
אמר וגרם לי לחייך
"עכשיו בנושא אחר תדברי עם רון בבקשה"
הוא התחיל וכול הילדים התחילו להגיע לבית
הספר
"דיברנו על החמור והינה הוא" אמרתי
כשראיתי את רון נכנס
"מה את עושה פה?" הוא שאל
"אני מחליפה את השומר ביחד עם תום"
אמרתי ואיזה בת לקחה אותו בלי רצונו
"הוא כול הזמן ככה?" שאלתי
"לא ממש תמיד הוא לבד כשאת לא פה הוא
חושב רק עליו נו...." תום התחיל לומר אבל
קטעתי אותו
"אל תתחיל טוב" אמרתי וקמתי מהספסל.

כבר עברה שעה ותום לקח אותי לסיורים בכול
בית ספר

"תום לא יכולת להגיד לי לא לבוא עם עקבים"
 אמרתי כבר עצבנית
 "לכי תחליפי יש לך טימברלנד באופנוע לא"
 הוא אמר ורצתי לשם, החלפתי את העקבים
 למגפי טימברלנד נמוכות וחזרתי לתום
 "יותר טוב?" הוא שאל
 "כן הרבה יותר טוב" אמרתי
 "נו אופל תדברי על רון בשבילי פליזזזז" הוא
 התחיל לחפור לי באוזן
 "טוב בסדר רק תסתום" אמרתי והוא עשה יש
 ילד מפגר פשוט.
 הגיעה ההפסקה בין שעה שלישית לרביעית
 ורון ניגש אלי
 "אופל אני יכול להסביר לך" הוא אמר
 "לא פה בוא" אמרתי וגררתי אותו אחריי
 למקום מבודד
 "עכשיו דבר" אמרתי ונשענתי על הקיר
 "זה לא מה שאת חושבת..." הוא התחיל
 "אל תתחיל כי אני גם ככה לא אחזור אלייך
 אני לא יודעת מה קרה בניכם ומה יקרה זה לא
 אכפת לי אני מדברת איתך עכשיו רק בגלל
 תום אז גמרנו את הסיפור ביי" אמרתי והלכתי,

הוא התיישב בספסל מולי ומול תום והעסק
בטלפון ואנחנו סתם דיברנו על הקעקועים וכול
מיני.

"את רבת מכות אם שרלוט סטיילס ודילן
נלסון???" רון שאל בצעקה וכולן התאספו
סביבי

"כן אבל מה אתה צועק את זה" אמרתי
"צעקתי?" הוא שאל
"כן טמבל צעקת את זה" אמרתי והלכתי
לשער.

סוף סוף היום הזה יסתיים ואני ואיתי חיכינו
לבנות,

"מה קורה???" ליקי שאלה מהמכונית
"לאן עכשיו?" כריס שאלה
"הולכים לפארק שכחתן" אמרתי
"אנחנו זכרנו" טוני וניקול אמרו
"אחרי הכול באנו עם מכונית אחת ואופנוע
אחד" שיי אמרה
"למה אוספים משהו?" שאלתי

”כן את בן דוד שלי הוא מחכה לנו במעל
הרחוב” שיי אמרה
”טוב תום אתה בא?” שאלתי ועליתי על
האופנוע

”כן מה יש לי כבר לעשות” הוא אמר ועלה גם,
נסענו לקחת את בן דוד של שיי ומשם הלכנו
לפארק גדול פרסנו ארבע שמיכות והתיישבנו
טוני וניקול באחד על הבטן שיי ובן דוד שלה
גיא שכבו על הגב ליקי וכריס ישבו ואני ותום
נשענו אחורה,
”יש לנו משהו בתוכניות להמשך היום?” ליקי
שאלה

”כן בשלוש הולכים לחנות לעשות עגילים” טוני
אמרה בהתרגשות
”יש תום ההתערבות אתה הולך לעשות
עגילים” אמרתי ואף אחד לא הבין אותי חוץ
מתום כמובן
”איזה התערבות נשמע מעניין הסבירי פרטי
נמקי” כריס אמרה

”אני ותום התערבנו אם רון יבגוד בי אני
אמרתי שכן והוא אמר שלא ואני ניצחתי עכשיו

הוא צריך לעשות עכשיו שני עגילים אחד בכול
אוזן" אמרתי וכולנו התחלנו לצחוק
"טוב מה תפסיקו לצחוק מה השעה בכלל?"
תום שאל
"שתיים וחצי" שיי אמרה
"קומו מהר גם ככה יש נסיעה לשם" אמרתי
ונסענו לשם.

"כן איך אפשר לעזור?" המזכירה בכניסה
שאלה
"תגידי לג'וש שאופל פה" אמרתי, היא הלכה
וחזרה אחרי דקה עם ג'וש
"אופלי את פה" הוא אמר וחיבק אותי
"כן ג'וש כולנו באנו תכיר ליקי, שיי, כריס,
ניקול, טוני, גיא ותום של ההתערבות" אמרתי
והצבעתי על כול אחד
"הוא זה של ההתערבות הבנתי" הוא אמר
"כן כן זה תום החתיך" אמרתי
"טוב אתם מוכנים להתחיל?" הוא שאל וכולם
פחדו
"בואו מי קודם?" אמרתי וכולם שתקו

"טוב אני אעשה קודם ותרואו שלא קורה כלום"
 אמרתי ונכנסנו לחדר של ג'וש,
 "מה אופל? עם מה את מעדיפה לעשות
 קודם?" הוא שאל ונשכבתי עם המיטה שם
 "קעקועים ואז את העגילים ואתה יודע איזה
 קעקועים ואיפה" אמרתי, ג'וש עשה לי את
 הקעקועים ואז הוא עשה לי את העגילים וכולם
 חשבו שזה כואב
 "טוב תום תורך" אמרתי ומשכתי אותו, טוני
 וניקול הלכו לחדר אחר כי הן עושות משהו
 שונה משיי כריס וליקי שהלכו לחדר אחר וגיא
 נשאר איתי ועם תום,
 "אופל אולי תוותר לי?" תום אמר בפחד
 "לא עכשיו עצום את העיניים ותדמיין חוף ים
 מלא בחורות" אמרתי והוא לא שם לב לג'וש
 שבינתיים עשה לו את החורים
 "בחורות בביקיני" הוא אמר
 "תום!?!?" אמרתי
 "לא זה לא מה שאת חושבת" הוא קם ואמר
 "מזל טוב יש לך עגילים" אמרתי
 "מתי הספקתם???" הוא שאל

כשפנטזת על הביקיני שלך" אמרתי ויצאנו
משם כולם, שוב כול הבנות ישנו אצלי בשישי
שבת וסיימנו שוב את השמלה של סטפני
וסיימנו גם את הסידורים לנשף הצעירים.

~יום ראשון~

ישבנו בכיתת עיצוב ודיברנו וכשהיה צלצול
המורה נכנסה
"תתכוננו לשבוע בלי שרלוט" אמרתי וכולנו
צחקנו עד שדבי באה
"זה ששרלוט לא פה זה לא אומר כלום" היא
אמרה
"דבי תעשי טובה לכולנו תחזרי למקום שלך"
אמרתי והיא הסתלקה
"עם דבי נשרוד" אמרתי ואז נכנסתי
לאינסטגרם
"הולי שיט!" אמרתי
"מה קרה?" ליקי שאלה
"שרלוט עם וואן דיירקשן" אמרתי והראיתי
לבנות את התמונה

"איך שהיא חוזרת אני תולה אותה באמצע
הכיתה" כריס התעצבנה
"זה לא הפייר" ליקי אמרה בקיצור כולן
התעצבנו אבל אני ניסיתי להבין משהו ואז
ראיתי את דבי והיא כאילו חיכתה לראות את
התגובה שלנו היא חייכה כשהיא ראתה את
הבנות עצבניות והתקשרה למישהו וזה נראה
לי לשרלוט.

~נ.מ.הארי~

~יום שבת לפנות בוקר~

שוב אני חולם את אותו חלום של השבוע
האחרון, אני רואה חמש בנות יפות מאוד אבל
הן יותר קטנות ממני ואז אני רואה עוד נערה
מלא קעקועים ועגילים ויש לה משקפיים

ורודות כאלה ביד והתעוררתי פתאום מרעש
 של אכילה,
 "מי אוכל קורנפלקס בשלוש לפנות בוקר?"
 שאלתי כשראיתי את נייל אוכל
 "רק הוא" לואי אמר והביא לו ולליאם תה
 "נייל אתה שמן" אמרתי והתיישבתי איתם
 "רוצה?" לואי שאל אותי
 "לא תודה" אמרתי
 "למה אתם ערים בשעה הזאת בכלל?"
 שאלתי
 "התעוררנו מחלום" ליאם אמר
 "איזה?" שאלתי
 "אני ראיתי שש בנות יפות אבל לא הבנתי מי
 הן" לואי אמר
 "גם אתה חלמת את זה?" אמרתי
 "בקיצור כולנו חלמנו את זה" ליאם אמר
 והמשכנו לדבר על זה עד ש...
 "קלטו את זאין הוא מצייר מתוך שינה" אמרתי
 וראינו את זאין מצייר את הילדות מהחלום.
 "הולי מולי כבר שבע בבוקר הארי לך תעיר
 את זאין" ליאם אמר וכולם הלכו לחדרים

”זאין קום תתארגן צריך ללכת לסימון” אמרתי
והוא התעורר
”איך הגעתי לספה?” הוא שאל
”עזוב זה מפגר” אמרתי ונכנסנו לחדרים.
סיימון אמר לנו שמחר אנחנו הולכים לבלות
עם ילדה של מישהו עשיר ואנחנו צריכים
להיות נחמדים וכול החרא הזה, חזרנו לבית
ולא עשינו הרבה זאין המשיך לצייר ולצבוע את
הבנות וכול השאר אין לי מושג כול כך הייתי
עסוק בחדר נואש למצוא את הבנות הללו.

~יום ראשון בבוקר~

”בנים תכירו את שרלוט סטיילס אתם והיא
הולכים לבלות את כול היום הזה” סימון אמר
והלך
”היי” אמרתי
”יש לך את שם המשפחה של הארי” זאין צחק
והבאתי לו מרפק לבטן
”לו יש את השם שלי” היא אמרה
”אאוץ’ זאין” לואי אמר וכולם צחקו חוץ ממני
מזאין ומשרלוט

"אתם מתכננים לעשות משהו?" היא שאלה
 "לא כול ככה רצינו להישאר בבית ולנוח אבל
 אפשר לעשות משהו עם את רוצה" נייל אמר
 "לא זה בסדר אני רק צריכה את התמונה
 ותמשיכו במעשכם" היא אמרה והצטלמו איתה
 "למה את צריכה רק את התמונה?" שאלתי
 לא יודע למה
 "אני ומשהי רבנו מכות והן מעריצות שלכם אז
 אני עושה את זה כדי שיקנאו ולא יתקרבו אלי"
 היא אמרה
 "טוב בואו ניכנס לסלון אולי?" ליאם אמר
 ונכנסנו כי עד עכשיו דיברנו במסדרון ליד
 הדלת למה לא נכנסנו מההתחלה??
 "אני עכשיו באה" שרלוט אמרה ויצאה החוצה,
 אני התיישבתי בספה נייל נכנס להתקלח לואי
 וליאם שיחקו בחצר וזאין סיים את הציור
 "טוב התוכנית עבדה תודה רבה ו..... מאיפה
 יש לכם את התמונה הזאת???" היא שאלה
 מופתעת מהציור של זאין
 "זאין צייר אותן" נייל אמר כשהוא יצא במגבת
 מהמקלחת, טוב זה מוזר נייל עמד במגבת ליד
 שרלוט והיא הייתה רק שקועה בתמונה ואו..

"אלה כמה בנות שאנחנו חולמים אליהן כבר
 כמה זמן" אמרתי
 "למה את מכירה אותן?" זאין שאל
 "כ..כן האמצעית זאת אופל סינג זאת שרבותי
 איתה, לידה נמצאת כריסטין קנדי דיירקשנית
 שאוהבת את זארי אם אני זוכרת, בצד השני
 הבלונדינית זאת ליקי וייט, לידה שיילין ג'ונס,
 בצד השני ליד כריס יש את טוני אדמס ולידה
 האתיופית זאת ניקול גרין" היא אמרה
 "ואו רגע איך אני אדע שאת לא עובדת עליו?"
 שאלתי מלא שאלות בראש
 "תביא לי שנייה את הטלפון לאינסטגרם" היא
 אמרה והבאתי לה את הטלפון, היא חיפשה
 משהיא ואז הראתה לי
 "סליחה לא האמנתי לך" אמרתי
 "הינה רואים שישתן ביחד" היא אמרה וראינו
 תמונה דומה לציור של זאין
 "תביאי שנייה" אמרתי וצילמתי את המסך.

שרלוט הלכה כבר כי היה לה משעמם ואנחנו
 עדיין הינו כמו מקודם רק שנייל וזאין ראו
 טלוויזיה

"הארי יש לך את השמות של הבנות?" נייל
שאל

"כן תחפש באינסטגרם משהי בשם
{&%&*#\$^%\$^} אמרתי כשבדקתי בצילום
מסך

"אני לא יודע מה איתכם אני שם עוקב" זאין
אמר וכך עשינו

"מה אתה חושב שאתה עושה?" ליאם שאל
את נייל שלקח את הטלפון שלו
"שם עוקב על הבנות שבצ'ור" נייל אמר כמובן
מאליו

"מאיפה אתה יודע מי הן?" לואי שאל והסברנו
להם הכול...

"טוב אנשים מה כבר יקרה?" ליאם אמר והוא
ולואי שמו להן עוקב

"לילה טוב אני הולך לישון" נייל אמר והלך
"כן בואו לישון" אמרתי ונכנסתי למיטה אחרי
כמה דקות כולנו נרדמנו מהיום הארוך הזה.

~נ.מ.שיראל~

אחרי היום המשוגע הזה חזרתי הביתה
החלפתי לפגימה ונזרקתי על המיטה
אני: איזה יום מפגר
כריס: את לא יודעת כמה אני עצבנית
ליקי: נראה לי שהיא רצתה שאנחנו נגיב ככה
אני: ראיתי את דבי מסתכלת עלינו ומחייכת
שיי: זהו אנחנו תולות אותה ואת השפוטות
שלה
טוני: ואוו ענבר חמה לנקמה
אני: עזבו אותה היא לא שווה את הכעס שלנו
ניקול: כן בנות לנשום
כריס: ניקול את לא עוזרת
אני: תחשבו שנייה נשארו חודשיים לסיום
הלימודים אנחנו צריכות להשקיע בלימודים יש
גם את התחרות שאנחנו חייבות לנצח בה
ליקי: כן אנחנו לא הולכות לתת לשרלוט לנצח
אותנו
אני: טוב תחשבו על מה שאמרתי ואני הלכתי
לישון ביושנים

~ניתוק~

אחרי השיחה עם הבנות החלטתי ללכת לישון
זה המעשה הכי נכון לעשות, נשכבתי במיטה
ואחרי כמה סיבובים נרדמתי...

"בוקר טוב בנות" אמרתי כשנכנסתי לכיתת
המדעים
"תגידו אתן הדלקתן כבר את הטלפון?" ליקי
שאלה וסימננו לה לא
"למה מה קרה?" כריס שאלה בזמן שהדלקנו
את הטלפונים
"גאד מה לעזאזל זה אמור להיות?!?" כמעט
צרחתי כשראיתי משהו מהאינסטגרם
"מה קרה? הטלפון שלנו עדיין לא נדלק פרטי"
טוני אמרה
"הארי, זאין, ליאם, לואי ונייל עוקבים אחרינו
באינסטגרם" אמרתי ובדיוק נדלק לבנות
הטלפונים
"איך דבר כזה קרה?" כריס שאלה בהלם

"אין לי מושב אבל הטלפון הולך להשתגע
בשבוע הזה" ליקי אמרה ובדיוק המורה נכנסה
"קדימה יש לנו חודשיים אחרונים בואו נסיים"
המורה אמרה והתיישבנו במקומות הקבועים
שלנו

"טוב סוף סוף את נמצאת בשיעור" סול אמר
"כן אני התגעגעתי לשעמום אמרתי וצחקנו
"אופל, כריסטין, טוני, ניקול, שיילין וליקי
למנהלת עכשיו" המורה אמרה לפתע
"רגע מה עשיתנו" כריס אמרה
"כן סול נמצאת בשיעור" אמרתי ויצאנו החוצה,
"בנות בואו כנסו" אליזה אמרה והתיישבנו
בחדר שלה

"כן אליזה מה רצית מאיתנו?" שאלתי
"איך מתקדמות ההכנות לנשף?" היא שאלה
"סיימנו את הכול את האמת" שיי אמרה
"ואו אתן מהירות" היא הופתעה
"כן אלה אנחנו" טוני אמרה
"טוב אז תתחילו לסדר את הדברים" היא
אמרה ויצאנו. כול השבוע שישתנו עשינו
סידורים ועוד כול מיני שטויות.

~יום ראשון שבוע אחרי~

~שיחה~

אני: היושים לכולם
כריס: בוקר גם לך
טוני: אוף היום שרלוט חוזרת
ליקי: לאאאא!!!!
שיי: ניקול תירגעי
ניקול: אין לי כוח להצקות שלה
אני: טוב נפגש כבר בבית ספר ביושנים

-ניתוק-

ניתקתי את השיחה לקחתי את כריס ונפגשנו
כולם בכיתת עיצוב
"זה רק אני או ששרלוט מתנהגת מוזר?" טוני
אמרה
"עזבי אותי לא בא לי לדבר עלייה" אמרתי ואני
וכריס התיישבנו בסוף השולחן, ליקי טוני ניקול
ושני התיישבו קרובות אחת לשנייה ודיברו

בניהן, כריס ישבה מולי ואני נשענתי אחורה
 עד שלפתע שרלוט התקרבה לשתינו
 "אם באת להציק כדי שתלכי" אמרתי
 "לא בגלל זה באתי" היא אמרה בנימה רגוע
 משהו שלא אופייני לשרלוט
 "שרלוט קרה משהו את מדאיגה אותי" אמרתי
 באמת מודאגת
 "אופל כשהייתי אצל וואן דיירקשן בבית זאין
 צייר תמונה של שישה בנות והבנות היו אתן"
 היא אמרה
 "מה?! למה שהוא יצייר אותנו?" שאלתי
 "לא יודעת הם אמרו שהם חלמו עליכן ואז
 הראיתי להם את האינסטגרם שלכן" היא
 אמרה
 "יש לך הוכחה?" שאלתי עדיין מתקשה לעקל
 "את האמת כן קחי" היא אמרה והביאה לי את
 הטלפון שלה, זה נכון באמת היה ציור שלנו
 "טוב שרלוט תודה שאמרתי לי" אמרתי והיא
 באה ללכת
 "אל תחשבי שאני היה ככה כוח הזמן" היא
 אמרה

”היא חזרה לעצמה” אמרתי והסתובבתי
לכריס
”גאד אני לא מאמינה זה לא קרה הרגע” כריס
בקושי אמרה
”את ראית את זה?” שאלתי והיא הנהנה
”מה קרה אתן בפרצוף מופתע?” ליקי שאלה
והבנות התקרבו אלינו, כריס ספרה להן הכול
והן היו מופתעות כמונו...

-שלושה ימים לפני סיום הלימודים-

”תלמידים נא להיות בשקט” המורות ניסו
להשתיק את כולם ללא כול הצלחה
”מגמות לחיים יש בשבילכם משהו” אליזה
אמרה כולם שתקו אבל אני והבנות המשכנו
לדבר בשקט
”טוב אני בטוחה שכולכם רוצים לדעת מה
נסגר עם התחרות שלא התקיימה אז יש לנו
מנצחים שכול הצוות הסכים שהוא המנצח ורק

לידיעתכם אני לא השתתפתי בהצבעה אז
המנצחים הם " היא אמרה ומתחה את
כולם

"תראו שרה מחטטת באף" אמרתי לבנות
והתחלנו לצחוק

"הם קבוצת power of the girls (שהיא
הקבוצה שלנו) אופל בנות בואו הנה" היא
אמרה אבל את ההתחלה לא שמענו בגלל
הצחוק שלנו

"מה לא עשיתי כלום" אמרתי באמת לא
מבינה את המיסביב וכולם התחילו לצחוק
"סתומה אתן זכיתן" רוני אמרה לי ועלינו
לבמה

"זה לא הפייר אני דורשת ספירה חוזרת"
שרלוט צעקה עצבנית
"בשביל מה כדי להפסיד שוב" אמרתי לבנות
בציניות וכנראה שמעו את זה כי היא
התעצבנה יותר

"לא מגיע לכן לנצח" היא אמרה
"אולי באמת לא הינו צריכות לזכות" כריס
אמרה

“אתן נבחרתן בזכות הכישורים שלכן
והצניעות” אליזה אמרה
“טוב נגיד אפשר ללכת?” שאלתי
“שעה הבאה תבואו לחדר שלי” היא אמרה
וכלם התפזרו להפסקה.

“טוב זהו עוד שלושה ימים אנחנו נוסעות
לאנגליה” טוני אמרה בהתרגשות
“אנחנו צריכות לארוז את כול הדברים וביום
האחרון יש את הנשף” כריס אמרה לחוצה
“תירגעי היום נלך לש״י לליקי לטוני ולניקול
לעזור להן לארוז ומחר נהיה אצלך ואצלי אבל
נראה לי כאילו אתן מתכננות לישון אצלי את
ביום האחרון” אמרתי לה
“ניחשת יפה מחר אנחנו לוקחות את המזוודות
שמות אצלך יוצאות לנשף חוזרות ובבוקר כבר
נוסעות לשדה תעופה” טוני אמרה וצחקנו
“בואו לאליזה צלצול נועה אמרה אחרי כמה
שניות של צלצול.

“אליזה אנחנו כאן” אמרתי כשפתחתי את דלת
חדרה

“בואו כנסו ושבו” היא אמרה והתיישבנו
“טוב בנות ככה...” היא התחילה לחפור על כול
הדברים סידורים ועוד שטויות על מה שהולך
להיות שנה הבאה,
“בנות עוד משהו סטפני ואני קנינו לכן הפתעה
בזכות השמלה שעשיתן לה ויש לכן” היא
עצרה במתח

“יש לנו מה?” שאלנו ביחד
“יש לכן כרטיסים להופעה של וואן דיירקשן”
היא אמרה בנשימה אחת וכריס השתגעה לנו
שם, איך שיצאנו ממנה הלכנו לבתים של
הבנות הספקנו לארוז לכול הבנות חוץ ממני
את המזוודות וכבר היום הבנות נפרדו
מההורים וישנו אצלי.

טוב את היום למחרת אין למה לספר כי לא
עשינו שום דבר מיוחד חוץ מ'ללמוד' אז ביום
למחרת זאת אומרת יום אחרון של
הלימודים....

"יום אחרון ללימודים" קפצתי על הבנות
 והערתי אותן
 "יש!!" ליקי קפצה וצרכה גם
 "קדימה להתלבש אני לוקחת אותכן לאכול"
 אמרתי והתלבשנו.
 ליקי בג'ינס גזרה נמוכה חולצה קצרה לבנה
 נפלת ונעלי אצבע,
 שיי בג'ינס גזרה גבוה חולצה קצרה מקושקשת
 כחולה צמודה וגם נעלי אצבע,
 כריס הייתה במכנס צמוד שחור מבריק חולצת
 טריקו ירוקה נדירה ונעלי נייקי עם עקב בפנים,
 ניקול במכנס ורוד בהיר תישרט רגילה בצהוב
 כי לא היו לה חולצות ונעלי עקב בלבן,
 טוני לבשה מכנס כמו של נועה רק בירוק בהיר
 חולצת טריקו לבנה ונעלי עקב בכחול בהיר
 ואני? אני לבשתי מכנס חיתול גזרה נמוכה
 שראו ממנו את הבוקסר שלי גופייה לבנה
 צמודה נעלי סופרה לבנות (כמו של
 המפורסמים) וכובע סוואגי של סופרמן בלבן.

נסענו לארומה קנינו אייס קפה ונסענו לבית
ספר משם, נכסנו לכיתה וכולם הסתכלו עלינו
אבל לא התייחסנו והתיישבנו בסוף הכיתה על
השולחנות.

"בוקר טוב לכולם ואני מבין שאין יותר
תלבושת בית ספר" אדי המחנך שלנו אמר
"יפה אדי צדקת, מה עושים?" שאלתי
"עכשיו יש כנס שעה הבאה מחלקים תעודות
ואתם הולכים הביתה להתארגן להערב" הוא
אמר וכולם התלהבו
"קדימה לכנס" אדי אמר, כולם לקחו את
התיקים ויצאו בריצה קלה, התיישבנו במקומות
ונראה לי נרדמתי קצת כי אני לא זוכר משם
כלום חחחח.

"אופל בואי קחי את התעודה שלך" אדי קרא
לי, באתי אליו לקחתי את התעודה ולחצתי לו
את היד

"תנסי באנגליה לא לישון באמצע כנס" הוא
אמר לי בלחש

"אופסי(?)" אמרתי/שאלתי והלכתי
"מה קרה?" ליקי שאלה

"אני ישנתי בכנס?" שאלתי כמו איזה מפגרת
 "אהה כן זה אפילו מצולם באינסטגרם שלך"
 היא ענתה ופתחתי עיניים
 "גאד איזה תעודה מצטיינת מה עם שלכן?"
 כריס באה ושאלה
 "שלי ממוצע 94 " ליקי אמרה
 "ככה של שיי 95, ניקול 93 בגלל בני המעצבן,
 טוני 97, ואני 96 מה שלך אופל?" היא אמרה
 "רגע" אמרתי ופתחתי את התעודה באותו
 הרגע לא האמנתי למראה עיניי
 "נו כמה???" שתיהן הסתקרנו
 "98!!" צרחתי משמחה והן היו בשוק
 "מה קרה???" טוני ניקול ושיין באו אלינו
 "הזבל הזאת קיבלה ממוצע של 98 " כריס
 אמרה
 "איזה זבל את" ניקול אמרה וטוני התחילה
 להרביץ לי בצחוק וכול השאר הצטרפו אליה
 "איה זה מתחיל לכאוב לי" אמרתי בציניות והן
 הפסיקו
 "אתם יכולים ללכת" אדי אמר ואחרי שתי
 שניות לא היה יותר אף אחד בכיתה, עלינו על
 האופנועים ונסענו לבית שלי.

"מי קודם במקלחת?" שאלתי
 "אני" ניקול אמרה ורצה לשם
 "מי אחריה?" שוב שאלתי
 "אני, כריס, שיי, ליקי ורק אז את" טוני אמרה
 את כול הרשימה.
 אחרי שכולן סיימו אני נכנסתי למקלחת וכול
 הבנות התארגנו ולהם לוקח הרבה זמן
 להתארגן,
 "נו מה נסגר כאן?" שאלתי כשנכנסתי לחדר
 במגבת ומתחת הלבשה תחתונה
 "יש מישהו בדלת לכי תפתחי" ניקול אמרה
 כולן כבר היו לבושות בשמלות ורק אני עדיין
 במגבת, הלכתי לפתח את הדלת וראיתי את...
 "תומוש" אמרתי וחיבקתי אותו
 "דיי אופל את מחרמנת אותי" הוא אמר בצחוק
 ונכנס
 "בוא" אמרתי והובלתי אותו איתי לחדר
 "בנות יש לנו אורח" אמרתי
 "מי?" שיי שאלה והשאר המשיכו בעסוקן

"תום" אמרתי והוא נכנס לחדר, שוב דפקו
 בדלת אז הלכתי לפתוח
 "דחוף עזרה לנשף" בת דודה שלי גל עמדה
 שם ואמרה
 "מי סיימה כבר?" שאלתי
 "שיי" ליקי אמרה ובדיוק שיי נכנסה לחדר
 "שיי תטפלי בה אני הולכת להתלבש" אמרתי,
 אחרי זמן קצר כולנו הינו מוכנות.
 ליקי בשמלה ורוד זהר ועקבים תואמים וככה
 כולנו רק בצבעים שונים טוני בכחול, כריס
 באפרסק, ניקול צהוב מהמם למרות מה
 שחושבים, שיי בתכלת, גל בסגול ואני בירוק
 בהיר מושלם.
 "יאללה בנות מוכנות?" שאלתי
 "כן" כולן ענו ביחד אפילו תום
 "טוב ככה כריס, את, גל ותום במכונית
 הסגולה, אני, שיי, טוני וניקול במכונית
 התכולה" ליקי אמרה לי והתחלקנו.
 הגענו למקום והיינו מרוצות מאיך שיצא לנו
 רקדנו ורקדנו עד הסלואו הגיעו כמה בנים
 והציעו לאחרות אבל הן לא רקדו חוץ מגל

שהייתה עם יהלי חבר שלה (הם מזה
מתאימים ביחד חמודים)
"נו בנות מה כבר יש לכן להפסיד" אמרתי והן
הלכו סוף סוף לסלואו הזה
"עכשיו את" תום אמר ומשך אותי לרחבה,
רקדנו קרובים וצחקקנו מלא. הלילה הזה היה
ממש מהנה לא חשבתי שאני השתגע כמו
שהשתגעתי אבל לא נורא.

השעה הייתה 02:14 כולם היו בבית שלי ניקול
וטוני ישנו ביחד בפינה מרוחקת קרוב עליהן
כריס ליקי ושיי יותר קרוב אלי היו גל ויהלי ואני
ותום ישבנו על המיטה שלי
"איזה חמודים הם ביחד" אמרתי לתום
כשהתכרבלנו בשמיכה
"נכון מגיע לגל את יהלי וליהלי את גל" הוא
אמר
"אני התגעגע אליך אתה תחסר" אמרתי שמה
על צווארו את ראשי
"אויי גם את והשיגעונות שלך תחסרו" הוא
אמר ושם את ראשו על שלי

"סוף סוף שנה אחרונה ללמודים, גיל 18 וקים
תהיה איתי" אמרתי
"אני אבוא לבקר את שתיכן" הוא חיך את
החיוך הממכר שלו
"ואי התחילה לכאוב לי ממש הרגל" נאנחתי
מכאבים
"תביאי שנייה אני אבדוק אותך" הוא אמר
ובדק לי את הרגל
"יש לך נקע שמי תחבושת" הוא אמר
"תפתח את המגירה הראשונה ותשים לי"
אמרתי וכך הוא עשה חבש לי פשוט את הרגל,
הוא חזר לשבת לידי חיבק אותי ונרדמנו
כשאני מעליו.
"אופל, תום קומו צריך ללכת" שמעתי משהו
אומר והתעוררתי לאט מתמתחת
"אני רואה שנוח לך עלי" תום אמר בציניות
"מצחיק מאוד קום גם כן אתה" אמרתי
ונכנסתי לשירותים.

"נו יוצאים?" שאלתי כשיצאתי
מהשירותים מוכנה
"כן בואי" כריס אמרה וגררה אותי עד למכונית

”ביי יהלי ביי גל תשמרו אחד על השני”
נפרדנו ומשם נסענו שכול הבנות במכונית
התכולה ואני ותום בסגולה. הגענו לשדה
התעופה ואליזה הובילה אותנו למגרש ליד
לקחו לנו את המזוודות את האופנועים
והמכוניות, נעמדו ליד המטוס שנייה לפני
שעלינו הלכתי לתום
” תומצ'יק נדבר, אני כבר מתגעגעת” את
החלק האחרון אמרתי בציניות
”גם אני אלייך” הוא אמר וחיבק אותי חיבוק
דוב

”אופל בואי הם רוצים להמריא” כריס קראה לי
”קח זה כדי שתחזור” אמרתי והבאתי לו
חבילה של שטרות ורצתי ביחד עם אליזה
לתוך המטוס.

המראנו כבר אליזה ישנה בחלק הקדמי ואנחנו
ישבנו ביחד ודיברנו פלס לזה תום היה בשיחת
ווידאו גם הצטרף לשיחה
”יש לך אף גמיש” כריס אמרה לניקול
”מה זה היה אמור להיות?” הוטרדתי

"כאילו שאת מוחצת את האף שלך מרגישים
עצם" היא אמרה
"ושעושים לניקול את זה לא מרגישים כלום זה
נמחץ חופשי" טוני המשיכה אותה
"תראי" כריס באה למחוץ לי את האף
"כריס זכרי שיש לי עגיל באף וזה כואב"
אמרתי מרחיקה את ידה ממני
"בקיצור יש לניקול אף מגניב" טוני אמרה
"ואו זאת הייתה אחת השיחות הכי מפגרות
שלנו ואנחנו מדברות על מלא דברים מפגרים"
אמרתי וחזרתי למושב שלי לדבר לבד עם תום
"נו מה נסגר?" שאלתי
"ואו זאת באמת הייתה שיחה מפגרת אבל
הוטרדתי על מה אתן מדברות כבר" הוא שאל
מנסה להבין את פשר הדברים
"עזוב פשוט עזוב נראה לי אני הלך לישון
ביושנים" אמרתי ניתקתי לו והלכתי לישון...

"אופל קומי אנחנו נוחתים" כריס העירה אותי,
חגרתי את עצמי ונחתנו.

ירדנו מהמטוס וחיכתה לנו למטה מישהי יפה
 מאוד
 "היי אני סטפני" היא אמרה ולחצה לי את היד
 ואחר כך לאחרות
 "היי סטפ" אליזה אמרה והן התחבקו
 "היי ליז" סטפני אמרה
 "טוב בנות זהו אתן באנגליה" אליזה אמרה
 "העוזרים שלי ייקחו את הדברים שלכן לבית
 ואנחנו נוסעות עכשיו להראות לכן כמה
 דברים" סטפני אמרה וכמה בחורים לקחו
 מאיתנו את המזוודות ונשארנו רק עם התיקים
 של הטיסה
 "קדימה בנות ללימוזינה בואו" אליזה אמרה
 ונכנסנו ללימו שחורה גדולה
 "סליחה על החוצפה לאן הולכים???" ליקי
 שאלה
 "קודם לראות את הבית ספר ואז הפתעה"
 סטפני אמרה
 "בנות אתן מודעות לזה שאנחנו צריכות למצוא
 עבודות" אמרתי
 "כן אבל אנחנו נמצא כבר משהו" ניקול אמרה

"מקסימום נעבוד בפיצרייה" שיי אמרה והן צחקו, ראיתי שאלیזה וסטפני מחליפות ביניהן מבטים הן זוממות משהו אני יודעת את זה.

הגענו לבית ספר החדש הוא היה גדול עשינו סיור וכבר ידענו איפה כול דבר, חזרנו ללימו ומשם התחלנו לנסוע לכיוון לונדון כי הבית ספר נמצא מחוץ ללונדון ויש לו אכסניה למשך השבוע למי שרוצה, "ואו לונדון מאוד יפה" כריס והבנות התלהבו ואני המשכתי להסתכל מהחלון עד שמשהו תפס את עיניי

"רגע אנחנו נוסעות לאולם שלך?" שאלתי מפנה לסטפני את המבט "יפה ניחשת" היא אמרה "לא ניחשתי יש שלטים בכול מקום על הופעה בעוד שבוע אבל לא הספקתי לראות של מי" אמרת כמובן מאליו

"סטפני של מי ההופעה?" ליקי שאלה "זה נשאר הפתעה" היא אמרה והגענו למקום היו שם מלא בנות שצרחו ואנחנו לא הבנו למה, ראינו כמה אוטובוסים גדולים חלק

אדומים וחלק בכסף, סטפני לקחה אותה
למשרד שמנו שם את הדברים לקחתי את
המשקפיים שלי ויצאנו לכיוון הבמה.

נעמדנו שישתנו על קצה הבמה מסתכלות על
איפה שאמור להיות הקהל ישבו שם שישה
אנשים אבל לא ראינו מי אלה
"גאד זה לא קורה צריך להנציח את הרגע
הזה" כריס אמרה וירדה מהבמה לכיוון הקהל
"זה לא קרה הרגע" ליקי אמרה והיא שיי, טוני
וניקול רצו עם כריס לדלת
" אערערעאעאע " כריס דפקה צרחה
שהבהילה את ששת הבנים שישבו שם
"נראה לי שמצאו אותנו" אחד מהם אמר
"מה אתה רוצה מי מכיר אותך" אמרתי והם
שמעו את זה אופס
"אופל דחוף וואן דיירקשן מופיעים פה" כריס
קראה לי
"ואו וואן דיירקשן" זייפתי התרגשות וחזרתי
לעצמי
"בואי וזהו" ליקי אמרה

"בסדר אני באה" אמרתי עשיתי סלטה
 מהבמה לקהל ורצתי אליהן,
 "בנות בואו אנחנו צריכות אותכן" אליזה קראה
 לנו ממאחרי הקלעים ובדיוק הבנים שישבו
 הלכו לשם
 "בואו אליזה וסטפני צריכות אותנו" אמרתי
 ורצנו למשרד של סטפני
 "כן מה רציתן?" שיי שאלה
 "בנות אתן בוגרות של מגמות לחיים וחשבנו
 שאולי תרצו עבודה" אליזה אמרה
 "כן רק איזו עבודה?" ניקול שאלה
 "בזמן האחרון אני לא כול כך מצליחה לנהל
 טוב את המקום ואחרי כול הדברים שאתן
 עושות חשבתי שאולי תוכלו לנהל את המקום
 יותר טוב ממני" סטפני אמר
 "נו מה אתן אומרות אתן רוצות להיות
 המנהלות?" אליזה שאלה, הסתכלנו אחת על
 השנייה
 "ברור" אמרנו ביחד
 "טוב בנות היום יש הופעה ואני ואליזה צריכות
 ללכת אז תוכלו להתחיל מהיום?" סטפני
 נעמדה ושאלה

"כן בטח" אמרתי והן חיבקו אותנו
"תודה בנות והזמנו פיצה שלושה מגשים שלכן
ושלושה שייכים לאלה שמופיעים ביי" היא
אמרה ושתיהן יצאו מהמשרד
"אני הביא את הפיצות ואתן תחקרו את
המקום" אמרתי ותוך שניות הן רצו מהחדר
"כן איך אפשר לעזור?" שאלתי בטלפון שצלצל
"זה השליח פיצה אני בחוץ" הוא אמר
"כן שנייה" אמרתי ניתקתי ורצתי החוצה.

"תודה וזה הטיפ" אמרתי והגשתי לו את
הכסף, נכנסתי חזרה ובקושי ראיתי משהו
אחרי הכול סחבתי שישה מגשי פיצה, פתאום
נתקלתי במישהו
"לעזור לך?" הוא שאל אבל לא ראיתי מי הוא
כי המשקפיים שלי היו על הראש
"הפיצות סוף סוף הגיעו תודה" מישהו
בלונדיני אמר ולקח את שלושת המגשים
הראשונים ונכנס לחדר הלבשה
"עדיין לעזור לך?" זה שנתקלתי בו שאל
"לא תודה" אמרתי ובדיוק טוני עברה לידי
בריצה

"בנות הפיצות כאן" היא צעקה לאחרות שרצו
"פיצה" שיי אמרה לקחה מגש והמשיכה לרוץ
"פיצה" ניקול אמרה לקחה מגש והמשיכה
לרוץ בזמן הזה יצאו כמה אנשים מהחדר
הלבשה שעצרתי לידו
"פיצה" ליקי אמרה לקחה מגש והמשיכה לרוץ
"טוב עכשיו אני בטוח לא צריכה עזרה" אמרתי
וצחקקתי
"ומשקפיים של אופל" כריס אמרה לקחה לי
את המשקפיים ורצה
"כריס תחזירי לי את המשקפיים" אמרתי
ורצתי אחריה עד המשרד
"קחי" היא אמרה זרקה אותם לכיווני וישבה
לאכול
"אוף מעצבנות" אמרתי שמתתי את המשקפיים
והתיישבתי לאכול איתן. כשסיימנו לאכול
איכשהו נרדמנו ולא התעוררנו למרות הרעש
של ההופעה פשיי מיקרה נדיר...

-נ.מ.ליאם-

היום יש לנו הופעה באולם של סטפני מאייר
 וישבנו בינתיים אני הבנים והמתופף שלנו ג'ון
 נעמדו כמה בנות על הבמה ודיברו בניהן עד
 שחמישה מהן רצו לכיוון הדלת
 " אערערעאעאהא " שמענו אחת צורחת
 "נראה לי שמצאו אותנו" זאין אמר ובאמת
 חשבנו כך
 "מה אתה רוצה מי מכיר אותך בכלל" זאת
 שנשארה על הבמה אמרה
 "אאוץ' זה כאב" זאין אמר וצחקנו קצת
 "אופל דחוף וואן דיירקשן מופיעים פה" זאת
 שצרכה אמרה
 "וואו וואן דיירקשן" זאת שעל הבמה זייפה
 התלהבות וחזרה לעצמה הן באמת לא זיהו
 אותנו
 "בואי וזהו" אחת בלונדינית אמרה
 "בסדר אני באה" היא אמרה עשתה סלטה
 לכיוון הבמה ורצה אליהן
 "בנים בואו לחדר הלבשה" קראו לנו ונכנסנו
 למאחרי הקלעים.
 "טוב מה עכשיו?" לואי שאל

"מחכים לפיצה" נייל אמר חסר סבלנות
"אויי שמן" אמרתי ויצאתי למסדרון פתאום
זאת שהייתה על הבמה נתקלה בי היו לה מלא
מגשי פיצה ביד והיא לא ראתה לאן היא
הולכת

"לעזור לך?" שאלתי בנימוס
"הפיצות סוף סוף הגיעו תודה" נייל אמר ולקח
ממנה שלושה מגשים
"עדיין לעזור לך?" שאלתי עם חיוך אבל לא
נראה לי היא ראתה טוב אחרי הכול ליאם פיין
מדבר איתה והיא לא מזהה אותו
"לא תודה" היא אמרה ופתאום רצה לידנו
ילדה

"בנות הפיצות כאן" היא צעקה והמשיכה לרוץ
"פיצה" משהי לקחה ממנה מגש ורצה
"פיצה" אחת בעלת גוון עור כהה לקחה מגש
ורצה

"פיצה" הבלונדינית לקחה מגש ורצה
"טוב עכשיו אני בטוח לא צריכה עזרה" היא
אמרה וצחקקה, סוף סוף יכולתי לראות את
כול כולה היא לבשה חולצת בטן עם שרוולים
ארוכים בצבע לבן כובע סופרמן לבן מכנס

חיתול שראו קצת את הבוקסר שלה ונעליי
 סופרה לבנות, בשלב הזה הבנים יצאו מהחדר
 לראות מה זה כול המהומה
 "ומשקפיים של אופל" זאת שצרכה אמרה
 ולקחה לה את משקפיי הראייה ורצה מכאן
 "כריס תחזירי לי את המשקפיים" היא אמרה
 ורצה אחריה, אז קוראים לה אופל טוב לדעת
 "רגע בנים נראה לי זה הבנות שחלמנו עליהן"
 אמרתי
 "איך אתה יודע?" הארי שאל
 "לאחת קוראים כריס ולזאת עם המשקפיים
 קוראים אופל שם שלא נמצא בשום מקום"
 אמרתי
 "צודק צריך לברר את זה" זאין אמר ונכנסנו
 לחדר....

-נ.מ.אופל-

פקחתי לאט עיניי שהתרגלו לאט לאור מבחוץ
 וגיליתי שאנחנו עדיין במשרד של סטפני
 "בוקר טוב לך" סטפני יושבה על השולחן
 "נרדמנו פה זה מוזר" אמרתי והתמתחתי

"את יודעת מה השעה?" היא שאלה אותי
 "לא" עניתי וקמתי
 "עכשיו השעה 14:56 " היא אמרה והייתי
 בשוק
 "גאד רק מה?!?" צעקתי וכול הבנות כמו
 בבהלה
 "מה קרה?" ליקי שאלה ושפשפה את העיניים
 "השעה עכשיו שלוש" אמרתי
 "מה?!?" הן אמרו יחד
 "קדימה בנות תלבשו בגדים אחרים ובואו"
 סטפני אמרה ויצאה משם, התלבשנו ויצאנו
 לסטפני שהייתה בחוץ
 "לאן הולכים?" ניקול שאלה
 "לראות את הבית החדש שלכן" סטפני אמרה
 ויצאנו שוב ללימו שלה.
 "אל תתרגלו לכול הזמן לימוזינה" היא אמרה
 וצחקנו
 "גם לא התכוונו" טוני אמרה, נכנסנו לרחוב
 מחוץ ללונדון אבל קרוב.
 היו שם מלא אחוזות קטנות אבל שני בתיים
 ענקיים אחד היה בלבן בעל חמש קומות והשני
 היה בלבן נוצץ כזה עם שתי קומות אבל על

שטח הרבה יותר גדול וגג אדום רעפים, לבית הגבוה היה שערים וחומות גדולים בשחור ולשני חומות הרבה יותר נמוכות חוץ מהקיר שמתחבר לבית השני ושער גדול ויפה בסגול בהיר ולידו עצרנו...

”בנות המכוניות והאופנועים” שיי אמרה והצביעה על החנייה הגדולה שהייתה בצד, הגענו לדלת סטפני פתחה אותה נכנסנו בצד ימין הייתה דלת סגורה שהובילה למטבח בצד שמאל הייתה דלת שהובילה למשרד קטן בשבילנו וליד היו המזוודות שלנו. התקדמנו עוד קצת ובשמאל היו את המדרגות ומימיננו הסלון שהיה גדול מאוד בצבע לבן וסגול אחרי המדרגות יש שירותים ואחר כך מעלית וממול יש את החלון הגדול שמוביל לחצר והיה לו וילון בצבע סגול יפה.

”ואו זה מדהים סטפני” טוני אמרה
”כן הכול בשבילכן” היא חייכה וחיבקנו אותה
”אני לא מאמינה שהבאת לפה גם את הרכבים שלנו תודה” ליקי אמרה

”תגידו אתן לא רוצות לבחור חדרי שינה?”
היא אמרה עם חיוך חתמני ומיד כולנו רצנו
לקומה הראשונה
”דלת ראשונה משמאל בצד של הקומה
נפתחת” שיי אמרה ופתחה את הדלת.

החדר היה גדול באמצע צמוד לקיר הייתה
מיטה לבנה עם מצעים כחולים שידה בצד ימין
וקרוב לחלון בשמאל שולחן כתיבה שעם
מזיזים את הראש שמאלה רואים את כול הנוף
של המרפסת, בצד ימין יש שתי דלתות
הקרובה לדלת היא לחדר ארונות ומצידה
האמבטיה הקיר האמצעי בחדר זה שנמצאת
המיטה היה צבוע בכחול וכול שאר החדר בלבן
בקיצור חדר החלומות.

”זה החדר שלי” שיי אמרה
”לא הפייר” טוני אמרה
”נו תני לה לך תדעי מה עם שאר החדרים”
אמרתי ושיי סגרה את הדלת

” נקסט ” ליקי אמרה ופתחה את הדלת שמול
החדר של שיי, החדר היה כמו של שיי רק
שהקיר והמצעים היו בצהוב בהיר אחד
הנדירים
”שלי!” ליקי אמרה
”אוף מעצבנת” אמרתי והמשכנו לדלת הבאה
ונמצאת מול המדרגות

”מקווה לצבע נדיר” כריס אמרה ופתחה את
הדלת, הקיר והמצעים היו בירוק בהיר מאוד
אבל מאוד יפה וכול שאר החדר זהה לשל שיי
וליקי
”שלי שהיה לכן ברור” כריס אמרה מרוצה
מהצבע

”יאללה דלת הבאה” אמרתי וניקול פתחה את
הדלת שמהצד השני של החדר של כריס,
הקיר והמצעים היו בתכלת עדין כזה וכולנו
נדהמנו
”שלי חמודות שלי” ניקול אמרה וטוני התחילה
להרביץ לה בצחוק

"נו טוני תפתחי את הדלת הבאה" אמרתי
כשניגשנו לדלת שמול של ניקול כמו של שיי
"שהיה צבע יפה" היא אמרה ופתחה את
הדלת, הקיר והמצעים שם היו בצבע ורדרד
בהיר אבל לא בהיר מידי
"יש זה שלי" טוני קפצה משמחה וסגרה את
הדלת

"כאילו מה איתי??" שאלתי
"יש עוד קומה נו" טוני אמרה וכריס דחפה
אותי במעלה המדרגות שם היו משמאל איפה
ששיי וליקי הייתה דלת זכוכית שהובילה
לסטודיו ואולפן הקלטות קטן אבל מרווח
באמצע היה חדר קטן יותר משל כריס והוא
היה בדיוק מעל החדר של כריס לא היה בו
כלום חדר ריק עם אמבטיה,
איפה שהיה מעל החדרים של ניקול וטוני
הייתה רק דלת אחת פתחתי אותה ושם החדר
היה יותר גדול משל האחרות ומרפסת
שתפסה שתי שלישי מהחדר, הקיר היה לבן
אבל המצעים בסגול בקיצור כול מה שהיה שם
היה יותר גדול משל הבנות בקצת לא בהגזמה

"תאכלו את הלב קבלתי חדר יותר גדול"
 אמרתי והוצאתי להן לשון
 "אויי שתקי" טוני אמרה וירדנו חזרה לסלון
 "בנות אני לא יודעת מה איתכן אני רעבה"
 כריס אמרה
 "בואי למטבח גם ככה צריך לחקור אותו"
 אמרתי ופתחתי את דלת המטבח, הופתענו
 לגלות שכול המטבח בצבע עץ בהיר חוץ
 משולחן/שיש אי כזה באמצע בלבן בסוף
 המטבח היה דלפק קטנטן בלבן שלידו היה
 מעבר לסלון,
 "מבצע חיטוט בארונות מתחיל" אמרתי וכולנו
 התחלנו לפתוח כמה מגירות ארונות והכול
 היה מלא באוכל כולל מקרר מפוצץ
 "אני לא מאמינה סטפני גם קנתה לנו אוכל"
 אמרתי מופתעת וכול הבנות הסכימו איתי
 "לא רק זה יש לכן עוזרת שבאה בעשר בבוקר
 והולכת בעשר בלילה בשביל לעזור לכן בניקיון
 והכנת אוכל" סטפני נכנסה עם אליזה ועוד
 אישה למטבח

”בנות זאת אשלי” אליזה הציגה את האישה
שהייתה איתן היא נראתה בגיל מבוגר אך לא
מאוד

”אתן יכולות לקרוא לי אש” היא אמרה
”היי אני אופל אלו הן כריס, טוני, ניקול, ליקי
ושיי” אמרתי מצביעה על כול אחת
”טוב בנות אנחנו הולכות כולל את אשלי ונראה
איך אתן מסתדרות בבית החדש” סטפני
אמרה ושלושתן הלכו.

ישבנו בסלון רואות תוכנית על וואן דיירקשן
בגלל כריס עד שהיא נגמרה
”טוב זהו התחרפנתי מי באה החוצה?”
שאלתי
”אני ובואי נלך מהר למה יש מרתון וואן דיירקשן
ליקי אמרה ויצאנו החוצה.
איך שיוצאים לבחוץ יש שטח מרוצף עם רהיטי
גן ואז שטח גדול של דשא ובסוף יש מגרש
קטן מאחורי החנייה הקדמית נמצאת הבריקה

שהייתה מאוד גדולה ומהצד השני יש ג'קוזי
 ממש התפנקנו,
 "ליקי חפשי כדור" אמרתי לה והיא נכנסה
 למחסן שהיה שם
 "מצאתי כדור כדורגל סגול" היא התלהבה
 ויצאה, התחלנו לשחק קצת עד שבעטתי את
 הכדור לחצר של הבית השני
 "את בעטת את מביאה" ליקי אמרה
 "אוף מעצבנת" אמרתי טיפסתי את החומה
 ונכנסתי לחצר הקדמית של הבית שם
 "היי את אל תזוזי" מישו אמר לי והתקדם
 לכיווני
 "כן?" שאלתי
 "מי את ומה את עושה פה?" הוא שאל
 "אני אופל אני גרה בבית על יד ובאתי לקחת
 את הכדור שעף לנו לכאן" אמרתי
 "אהה טוב" הוא אמר
 "מי אתה?" שאלתי
 "סיימון, סיימון קאוול" הוא אמר
 "יפה לך הסתדרת בחיים" אמרתי
 "רגע את גרה בבית של סטפני" הוא אמר
 והנהנתי

"ומה אתה עושה כאן?" שאלתי
"אני מחכה שהבעלים יבואו אני צריך ל.. עזבי
זה סתם" הוא אמר
"רגע מי הבעלים?" אמרתי
"את דיירקשנית?" הוא שאל כששמענו מהבית
שלנו הבנות את happily
"סוג של אבל לא" אמרתי
"טוב נדבר הם עכשיו באים" הוא אמר
"כן אני צריכה לחזור תצטרך משהו תבקר"
אמרתי בעטתי את הכדור לחצר שלנו וטיפסתי
חזרה לחצר
"סוף סוף למה לקח לך הרבה זמן?" ליקי
שאלה
"את באמת רוצה שאני אענה לך?" אמרתי
"לא קדימה לשחק" היא אמרה והמשכנו
לשחק...

"בנות כנסו שנייה" סטפני קראה לנו
"אנחנו פה מה?" שאלתי ועמדנו מאחורי
הבנות שישבו בספה

"היום בערב יבואו כמה אנשים לכאן למסיבה
 שלי וגם בשבילכן אז לכו להתקלח ותתלבשו
 יפה אבל לא מגונדר קדימה תעלו את
 המזוודות ולמקלחות" היא אמרה
 כול אחת לקחה את המזוודות שלה ועלתה
 לחדר האחרות עשו סיבוב שני ורק אני לא אני
 הייתי היחידה עם פחות מזוודות, התקלחתי
 התלבשתי בשורט ג'ינס עם דגל אמריקה
 גופיית בטן פרחונית נעלי הסופרה שלי והכובע
 סופרמן הלבן, ירדתי למטה וראיתי את אשלי
 מתרוצצת מצד לצד מכינה את החצר
 לאורחים, דפקו בדלת אז פתחתי וסטפני
 עמדה שם עם עוד כמה אנשים
 "אופל תכירי אלה הם וואן דיירקשן ואל תגלי
 לכריס ולבנות שהם פה" סטפני אמרה ולא כול
 כך עניין אותי מה היא אמרה עניין אותי
 העמדת דיי ג'יי
 "טוב מה שתגידי אני בעמדת דיי ג'יי" אמרתי
 והסתובבתי ללכת
 "איזה חצופה" מישהו אמר והסתובבתי אליהם
 חזרה.

"אני באה מישראל לא מאנגליה אז חוצפה
 נמצאת בעורקים שלי אבל למזלכם אני הכי
 חצופה מהחבורה שלנו אז תיזהרו" אמרתי
 והתקדמתי לזה שאמר לי חצופה
 "ובחיים שלך אל תקרא לי חצופה" תפסתי את
 חולצתו וצעקתי
 "סליחה תהרגי אותי" הוא אמר
 "לא כדי שתגיד את זה היא מסוגלת לעשות
 את זה" סטפני אמרה והסתובבתי ללכת לחצר
 "אופל את רוצה לשתות?" אשלי שאלה
 כשהיה לה מגש עם כוסות שמפנייה ובקבוק
 שמפנייה ביד
 "תודה אש" אמרתי ולקחתי את הבקבוק,
 "בנות בואו למטה" אמרתי במיקרופון ואחרי
 כמה דקות חימשתן ירדו למטה
 "מה רצית?" ליקי שאלה
 "בואו נשיר" בקשתי
 "כן בואו" כריס אמרה
 "אני במוזיקה" ליקי אמרה ועלתה לעמדת די
 ג'יי
 "מה שרים?" ניקול שאלה וטוני הביא לכולנו
 מיקרופונים

“נראה לי המחרוזת שלנו” אמרתי וניקול
התחילה את המוזיקה,
שרנו את
Rock me,
Summer love,
Happily,
Better than words,
More than this בכול השירים האלו אני
הייתי הקול של זאין, כריס של הארי, טוני
ליאם, ניקול של נייל ושיי של לואי, אחרי
שסיימנו התחילו להגיע האורחים.

“אופל בואי תרקדי משהו” סטפני אמרה
והעלתה אותי לבמה
“מה לא לא” אמרתי ורציתי לרדת
“את לא רוצה כי את לא יודעת” אותו אחד
שקרא לי חצופה אמר
“טוב אני ארקוד את wiggle אבל אל תחשבו
שאני תמיד רוקדת ככה” אמרתי ושמו את
השיר כמובן שבריקוד יש טוורקים וכול החרא
הזה וראיתי את כול הבנים מסתכלים עלי

בעיניים פתוחות ואני והבנות הינו כבר שתויות
אז עשינו שטויות, סיימתי לרקוד וירדתי
מהבמה, הלכתי לכיוונו של המעצבן הזה והוא
עמד בקצה הבריכה עם חברים שלו
”נו אתה עדיין חושב שאני לא יודעת לרקוד?”
שאלתי
”אני חושב שאת יודעת ועוד איך” הוא אמר
ובאתי ללכת
”עוד משהו” אמרתי והקרבתי עליו ממש
”מה?” הוא בהה בפנים שלי
”לא מתעסקים עם אופל סינג” אמרתי ודחפתי
אותו לבריכה
”רגע איך קוראים לך???” אותו אחד שנתקל בי
אתמול שאל
”אופל סינג” אמרתי והוא תפס לי את היד
והסתכל על הקעקועים שלי
”מי אתה?” שאלתי והרמתי גבה
”ליאם פיין” הוא אמר
”טוב ליאם ביי” אמרתי והלכתי משם לבנות...

כול האורחים הלכו כמובן חוץ מהבנים אבל לא
ראיתי מי זה מי גם בגלל המשקפיים וגם בגלל
האלכוהול

"בנות בא לכן לבריקה?" שאלתי
"כן רק רגע" כריס אמרה וכולן סיימו לאכול אז
בינתיים הלכתי לבנים
"ליאם בא לכם לבוא לבריקה?" שאלתי
"מישהו בא לבריקה?" הוא שאל את החברים
שלו

"כן בואו" אחד מהם אמר
"בנות בואו" צעקתי ורצתי לבריקה.
"רגע מה נכנס עם בגדים?" ליקי אמרה.
"צודקת" אמרתי והורדתי את הבגדים נשארתי
בהלבשה תחתונה וכולם הסתכלו עלי
והסתובבתי אליהם.
"בייזשים" אמרתי וקפצתי אחורה לתוך המים
"אני גם" ליאם אמר הוריד בגדים וקפץ.
"שלום לך" אמרתי וצחקנו.
"חכו גם לנו" כריס אמרה וכולם קפצו.

-נ.מ.ליאם-

"זאת הילדה מהחלום!" אמרתי לבנים בזמן
 שהוצאנו את הארי מהמים.
 "כן ונראה לי שגם האחרות כאן" הארי אמר
 מנער את שיערו. כול המסיבה הסתכלנו על
 אופל וחברות שלה עד שכולם הלכו.
 "ליאם בא לכם לבוא לבריכה?" אופל באה
 ושאלה.
 "מישהו בא לבריכה?" שאלתי.
 "כן בואו" זאין אמר.
 "בנות בואו" היא צעקה ורצנו לבריכה.
 "רגע מה ניכנס עם הבגדים?" הבלונדינית
 שאלה.
 "צודקת" אופל אמרה והורידה את הבגדים,
 היא נשארה מולנו בבגדים תחתונים
 והסתובבה עם הפנים אלינו.
 "בייושנים" היא אמרה וקפצה אחורה.
 "אני גם" אמרתי הורדתי את הבגדים וקפצתי
 למים.
 "שלום לך" היא אמרה לי.

"חכו גם לנו" כריס אמרה היא היחידה שאני
יודע את השם שלה, כולם הצטרפו אלינו למים
ואחרי כמה דקות הן בהו בנו...

-נ.מ.אופל-

רגע הקעקועים האלו אני מכירה אותם
"גאד כריס זה" התחלתי להגיד
"אתם וואן דיירקשן" כריס אמרה בהתרגשות
"רגע אתן דיירקשניות?" ליאם שאל
"כן" כריס אמרה.
"תירגעו אנחנו לא נחנוק אותכם" ליקי אמרה
והם צחקו.
"הליצן הצוחק" אמרתי וכריס ניסתה להבין מה
קרה לי.
"הליצן הצוחק" אמרתי שוב ויצאתי מהבריכה
מתלבשת מהר.
"אופל מה קרה?" כריס שאלה לחוצה.
"כריס אלו הבנים מהחלום שלי" אמרתי.
"רגע את חלמת אלינו???" הארי שאל.
"כן סוג של למה?" שאלתי.

”כי גם אנחנו חלמנו עליכן” זאין אמר.
”בנים אני חושבת שכדי שתלכו עכשיו אבל
נדבר מחר” אמרתי.
”כן מחר כבר נדבר” ליאם אמר הם התלבשו
והלכו מהבית, עליתי לחדר התקלחתי לבשתי
פיג'מה ונכנסתי לישון...

”בוקר טוב בנות” אמרתי בזמן שנכנסתי
למטבח.
”תקשיבי אנחנו היום הולכות דחוף לקניות”
טוני אמרה.
”ואו מה קרה שזה דחוף?” שאלתי נגשת
למקרה.
”מחר ההופעה של וואן דיירקשן” כריס אמרה
ובינתיים הוצאתי שוקו.
”רגע אנחנו לא עובדות היום ומחר?” שאלתי.
”היום לא ומחר בבוקר רק אנחנו עובדות” שיי
אמרה ודחפה כפית עם קורנפלקס וחלב לפה
בזמן שהתיישבתי על השיש.
”בוקר טוב בנות אני רואה שאתן מסתדרות
הבוקר” אשלי נכנסה לבית ואמרה.

"כן כביכול ארוחת בוקר אנחנו מסתדרות אבל
טוב שיש מבוגר בבית" ניקול אמרה.
"ומה איתי אני לא מבוגר?", שאלתי.
"אופל כשהתנהגות שלך תהיה בוגרת אז
נדבר" היא אמרה.
"אני לא רוצה להיות בוגרת" אמרתי בפרצוף
עצוב.
"חצי שעה אתן מוכנות" ליקי אמרה ועלינו
לחדרים.
"ליקי את זאת שתתעכב בסוף" אמרתי ועליתי
לקומה שלי.

"מה אמרתי לך ידעתי שנצטרך לחכות לליקי"
אמרתי וליקי רצה לעברנו מהמדרגות
"אני רעבה!" טוני וניקול אמרו ביחד
"בנות יש אוכל רוצות?" אשלי שאלה וחימשתן
רצו לתוך המטבח
"טוב אני רואה שאנחנו נתעכב קצת" אמרתי
וניגשתי למקרר
" אעאעאעאעאעאע " צרחתי וכולן
נבהלו.

”מה קרה?” אשלי שאלה
”אין גזר בבית הזה!” אמרתי בוכה והבנות רק
צוחקות
”אוי כבר חשבת שקרה משהו” היא אמרה
יותר רגועה
”אש בואי נסביר לך משהו אופל לא מסתדרת
בלי גזר, גזר זה הדבר הכי חשוב לה בחיים”
כריס אמרה והניפה את המזלג
”אין גזר זהו אני מתה” אמרתי ונפלתי לרצפה
”אוייש את והדרמי שלך אנחנו נקנה לך בואי”
שיי אמרה ויצאנו למכוניות
”אני נוסעת באופנוע” אמרתי עליתי על
האופנוע הן עלו למכונית הסגולה ונסענו
לקניון.

”וואו זה קניון גדול” אמרתי כשעמדנו בכניסה
”קודם לפה” ליקי וכריס גררו אותנו לאחת
החנויות.
”סיימתן?” שאלתי את כול הבנות כשעמדנו
בקופה
”כן אבל למה לא קנית משהו?” שיי שאלה

“זה לא הטעם שלי” אמרתי.
אחרי כמעט עשרים חנויות הגענו למקום שלי
“בואו לשם” ליקי אמרה והלכה לכיוון השני.
“חה חה חה חה חמודה עכשיו לכאן” הצבעתי על
החנות שאני אוהבת ונכנסנו לשם, יצאתי
מהחנות הזאת עם יותר שקיות מהאחרות ועוד
חנות על יד שקניתי כמעט את כולה,
“סיימנו?” טוני שאלה.
“כן” ניקול אמרה.
“בנות קחו את הדברים שלי אני צריכה לקנות
משהו” אמרתי הן לקחו את השקיות שלי
והלכו, נכנסתי לסופר וקניתי חמש קילו גזר,
אני יודעת אני משוגעת.

עליתי על האופנוע וראיתי משהי מנסה לתפוס
מונית ללא הצלחה.
“היי את צריכה הסעה?” שאלתי
“כן כן” היא ענתה.
“בואי עלי” אמרתי לה והיא התיישבה מאחורי
“אופל נעים להכיר” אמרתי.

"אלינור גם לי" היא אמרה ואז ראיתי בבירור מי היא.

"חברה של לואי" אמרתי

"כן את לא תעשי לי משהו כן?" היא שאלה וראיתי שהיא פחדה.

"לא, אני גם מכירה את לואי אני לא אעשה לך שום דבר" אמרתי והיא נרגעה "רגע לאן את צריכה?" שאלתי.

"ל*%^&@£\$€}^%" היא אמרה

"זה בית לידי את יכולה לבוא לבקר" אמרתי והתנעתי את האופנוע, אחרי נסיעה של עשר דקות הגענו לחנייה של הבית שלי.

"רוצה להיכנס?" שאלתי כשירדנו מהאופנוע "בסדר אין לי כול כך מה לעשות" היא אמרה ולקחתי את הגזרים.

"בואי" אמרתי והתקדמנו לכיוון הדלת "למה קנית כול כך הרבה גזר?" היא שאלה וכבר נכנסנו למטבח.

"היא אוכל גזר רק בגלל לואי טומלינסון" ליקי ישבה בדלפק ואמרה.

"לא נכון אני אוכלת גזר הרבה לפני שהעולם ידע מי זה לואיס טומלינסון ואל תדברי איתי על המשקפיים" אמרתי.

"היי מי את?" ליקי שאלה את אלינור.
"אני אלינור, אני חברה של אותו לואי.
טומלינסון לידיעתך" היא אמרה וליקי קיבלה שוק.

"לא נורא ליקי פעם הבאה תיזהרי במה שאת אומרת" צחקתי ואני ואלינור נכנסנו לסלון.
"אוו מיי גאד אלינור מצטרפת לבנים בסיבוב הופעות" טוני אמרה אחרי שהיא קראה משהו בטלפון.

"איך כבר כולם יודעים את זה?" אלינור שאלה אותי.

"לא יודעת אלינור אבל תיהני" אמרתי ורק אז כול הבנות הסתכלו עלינו.

"גאד אלינור נמצאת בסלון שלנו" כריס אמרה ואני צחקתי.

"אלינור תכירי אלו הן כריס, טוני, ניקול, שיי וליקי שכבר הכרת" אמרתי מצביעה על כול אחת.

"היי את יכולות לקראו לי אלי" היא אמרה.

"ואו אתמול הבנים ועכשיו חברה של אחת
 מהן" שיי אמרה.
 "מה???" אלי שאלה.
 "עזבי זה סתם" אמרתי והיא בדיוק הסתכלה
 בטלפון שלה.
 "טוב בנות היה כיף להכיר אותכן נדבר אני
 צריכה ללכת" היא אמרה החלפנו מספרים
 והיא יצאה מהבית.
 "משעמם לי מה אפשר לעשות?" ניקול שאלה
 "יש מקום אחד שלא היינו בו עדיין" אמרתי
 "רגע את מתכוונת לאולפן הקלטות?" שיי
 שאלה.
 "כן ועוד איך" אמרתי וכולנו רצנו למעלה.
 "פתחי את הדלת" כריס אמרה, פתחתי את
 הדלת והתגלה למולנו אולפן הקלטות מקצועי
 ונהדר.
 "רוצות להקליט משהו?" שאלתי בזמן שהן
 התיישבו בספות שם.
 "לא אבל את יכולה להקליט לנו משהו" טוני
 אמרה.
 "ליקי את על הלוח?" שאלתי והיא התיישבה
 מול הלוח בקרה.

"מה את רוצה לשיר?" היא שאלה בזמן
שנכנסתי לחדר הקטן.
"נראה לי את סאלוט של ליטל מיקס" אמרתי
ואחרי שעתיים שבאמצע גם הבנות האחרות
הצטרפו סיימנו את השיר והתיישבנו בספות
שם.
"בואו נלך לישון כבר שתיים עשרה" ניקול
אמרה.
"כן מה שתגידו" כריס פיהקה וכול אחת הלכה
לחדר שלה.

" מורנינג!!" הבנות קפצו על המיטה שלי ואני
מתחפרת בשמיכות.
"נו קומי!!" ליקי אמרה.
"מה אתן רוצות?" שאלתי.
"את באה לים?" שיי שאלה והן קמו מהמיטה
"למה לא אמרתן ים מההתחלה" אמרתי.
וקמתי במהירות לכיוון המזוודה מוציאה ביקיני
בצבע סגול עם נטיפים.

”אחאחם אולי תלכו להתארגן” אמרתי והן יצאו
מהחדר, התלבשתי לקחתי מגבת את האיפון
וירדתי למטה.

”היי אש איפה הבנות?” שאלתי ונוגסת ביס
בתפוח.

”פה” ניקול אמרה וחמשתן נכנסו למטבח.
”מי נוהגת?” ליקי שאלה.

”אני קדימה בואו” טוני אמרה ונכנסנו למכונית
התכולה, נסענו לים הקרוב והוא היה מלא
ילדות צורחות.

”תגידו לי יש מפורסמים פה היום?” שאלתי
”מגניב אנחנו נשארנו לבד עם עוד כמה בנים”
כריס אמרה והסתכלה לצד, היו שם כמה בנים
ושומרים אותם אבל הכי מגניב היה להם
גלשנים

”אני הולכת לבקש מהם את הגלשנים” אמרתי
וקמתי מהמגבת

”אני גם באה איתך” ליקי אמרה והאחרות
בינתיים השתזפו, התקדמנו לעבר הבנים
בדיוק הם הורידו את החולצות שלהם
”כן בנות לאן אתן חושבות שאתן הולכות?”

אחד השומרים נעמד מולנו ושאל,
"יש מצב אנחנו משאילות את הגלשנים?"
שאלתי.

"לא אתן לא יכולות" הוא אמר
"אויי פול תן להן את הגלשנים וזהו" אחד מהם
אמר אבל השומרים הסתירו אותו אז לא ראיתי
מי זה.

"שמעת אותו זה גם לא שאנחנו נגנוב גלשנים
מסכנים" ליקי אמרה והם הביאו לנו, לקחנו
אותם חזרנו לאיפה שהדברים שלנו, הורדנו
את הבגדים ושתינו רצנו למים, הרגשתי
שמישהו מסתכל עליי וזה העביר בי צמרמורת
"היי בנות בואו שנייה" משהו קרא לשתינו
מהחוף אז יצאנו עליו

"כן אדוני מה רצית?" שאלתי
"יש מצב אתן מלמדות אותי לגלוש?" שמעתי
את הקול המתוק שאני מכירה
"אלינור!" אני וליקי חיבקנו אותה
"נו אז תלמדו אותי?" היא שאלה
"ברור בואי" אמרתי היא הורידה את הבגדים
ונתנה אותם לשומר שהיה איתה

”תגיד ללואי שהלכתי” היא קרצה לו ונכנסה
איתנו מים.

”עם כול הכבוד ללואי וליאם הם לא למדו
אותך?” שאלתי מתיישבת על הגלשן שלי והיא
וליקי על השני

”הם לימדו אותי את הבסיס” היא אמרה
”טוב רוצות לראות משהו מדליק?” שאלתי והן
הנהנו תפסתי גל דווקא גדול ובאמצע הגלישה
נכנסתי עם הגלשן לתוך הגל וזה בקיצור נדיר
”נו איך?” שאלתי חותרת לכיוון

”זה בסדר אבל מסוכן” ליקי אמרה ואלינור
עברה לגלשן שלי בגלל שליקי גלשה עכשיו
”את חושבת שאני הצליח?” היא שאלה
”אוי אלי, ברור” אמרתי וחיבקתי אותה,
המשכנו לגלוש ולעשות צחוקים עד שאלינור
ניסתה לגלוש...

-נ.מ.לואי-

"לואי אלינור הלכה" ג'וש אמר וזרק אל"י את
 הבגדים שלה
 "מה לאן הלכה?" נלחצתי והבנים צחקו
 "תירגע היא שם במים" ליאם אמר והצביע אל
 אלינור ועוד שתי בנות עם הגלשנים שלנו
 "מי אלה?" זאין שאל
 "סתם שתי בנות שביקשו את הגלשנים" הארי
 אמר וחזר לשכב
 "טוב הן יודעות לגלוש זה בטוח" נייל אמר
 וראינו אחת מהן גולשת אבל טוב את האמת,
 אחרי כמה זמן שמעתי צעקה
 "לואיס טומלינסון חברה שלך הולכת לגלוש"
 הילדה הבלונדינית אמרה והסתכלתי על
 אלינור גולשת
 "איזה מושלמת חברה שלי" אמרתי
 "כבר לא היא נפלה" נייל היה חייב לבאס אותי
 "לואי לאל"נור נפל הבגד ים" הילדה השנייה
 אמרה והחזיקה את החזייה של אלינור, אלינור
 המסכנה שלי רק ניסתה לחטוף לה אותה
 "תחזירי לה את הבגד ים עכשיו" צעקתי
 "עכשיו המים מעניינים אותי" הארי אמר
 כשראינו את אלינור (אחרי שהיא לבשה את

הבגד ים) מורידה לזאת שעם השיער הכהה
את החזייה והן רבו בצחוק
"שלא תעז" אמרתי להארי והושבתי אותו
חזרה
"אני רוצה מישהי" הארי התבכיין לנו.

-נ.מ.אופל-

"ליקי הן הלכו" אמרתי כשהסתכלתי לחוף
"איזה זבליות" ליקי אמרה
"מה קרה?" אלינור שאלה
"הבנות האחרות כבר הלכו הביתה אין לנו איך
לחזור" ליקי אמרה
"בואו איתי" היא אמרה והתחלנו לחתור לחוף
"תודה אלי אבל לא" שתינו אמרנו והגענו כבר
לחוף
"נו באמת בואו איתנו" אלינור התעקשה
"שיט אופל אנחנו צריכות להתארגן" ליקי
אמרה וראינו שכבר שלוש בצהריים וההופעה
מתחילה האומנם בשמונה אבל צריך להיות
שם בחמש שש

”אלי אולי נפגש בערב עכשיו אנחנו צריכות
ללכת” ליקי אמרה ורצנו לכיוון של השומרים
”תודה על הגלשנים ובייחשים ” אמרתי ואני
וליקי באנו ללכת

”נו אופי אנחנו ניקח אותכן” אלי אמרה
”סוריי אלי אנחנו חייבות להתארגן להופעה של
הבנים נפגש כבר שם” אמרתי לקחנו את
הדברים שלנו ורצנו כול הדרך חזרה הביתה.

”אתן ילדות מגעילות אני הזכור לכן את זה”
ליקי אמרה לבנות שישבו בספה ועלינו
לחדרים, אחרי המקלחת הלכתי לארון הוצאתי
ממנו מכנס חיתול שחור בוקסר של בנים כזה
חזייה לבנה וגופייה לבנה, נעלי הסופרה
הלבנות וכובע הסופרמן הלבן שלי, לפתע
קיבלתי הודעה ממספר חסום

פעם הבאה תוודאי שהווילונות שלך סגורים
היה כתוב וניגשתי לחלון
מקווה שנהנת מהפורנו שלך כתבתי וירדתי
לסלון

"מוכנות?" שאלתי
 "לא רגע חסר איפור" ניקול אמרה וחמשתן
 הלכו לחדרים, אני חיכיתי להן במסדרון
 "תגידו ממתי אתן שמות איפור?" שאלתי
 "אנחנו הולכות לפגוש את וואן דיירקשן דא"
 כריס אמרה
 "גם את צריכה לשים" טוני באה לכיווני
 במטרה לאפר אותי
 "שכחו מזה אני לא מתאפרת" אמרתי וברחתי
 למטבח
 "נו אש את מתכוונת לצאת הערב?" שאלתי
 כששמתי לב לאייך שאשלי הייתה לבושה
 "זה היום הולדת של הבת שלי ואנחנו יוצאים
 לחגוג" היא אמרה וחייכה כול הזמן
 "הלוואי אני יוכל לחגוג לבת שלי את היום
 הולדת השנה" אמרתי קצת עצובה
 "רגע יש לך ילדה?" היא שאלה מופתעת
 "כן אני יודעת שאני קטנה וכול זה" אמרתי
 "ואו ובת כמה היא הולכת להיות?" היא שאלה
 "בת שנה" אמרתי עם חיוך קטנטן

"יאללה בואי אנחנו כבר נאחר" שיי הוציאה
אותי מהמטבח למכונית.

נכנסנו למכונית ואחרי נסיעה של חצי שעה
הגענו למקום מלא ילדות צרחו ואוטובוס אדום
כמעט התנגב בנו ואני זאת שנהגה אז הם
הסתבכו

"מה יש לך נהג משוגע" צעקתי על הנהג של
האוטובוס

"אופלוש" אלינור יצאה בריצה מהאוטובוס
וחיבקה אותי
"אלי?" שאלתי

"טוב כנסו אני עוד מעט מצטרפת אליכן היא
אמרה ונכנסנו למקומות שלנו באולם.

"מי אני?" הרגשתי שתי ידיים גדולות על עיניי
"זה הקול של אלי אבל לא הידיים שלה"
אמרתי ממששת את הידיים הגדולות האלה
"נכון כי זה לא היא" שמעתי את קולו העמוק
של

"ליאמי" אמרתי והסרתי את ידי

”מה קורה אחיות קטנות?” הוא חיבק אותי
ואת האחרות לא כולל את אלינור
”בסדר ואיתך אח גדול?” שאלתי בצחקוקים
”טוב אבל כדי שאני הלך עכשיו נראה לי גילו
אותי” הוא אמר כשכמה בנות התחילו לצרוח
והוא התחפף משם
”אויי ליאם” נאנחתי וכולנו צחקנו.

המופע התחיל צרחנו שרנו ואפילו השתגענו
כמו מעריצות רגילות עד שלואי חיפש את
אלינור עם העיניים בכול מקום
”תשלחי לו הודעה הוא מחפש אותך” אמרתי
לאלינור וזה מה שהיא עשתה
”אלינור עם מי את נמצאת?” לואי שאל
במיקרופון כי הוא עדיין לא מצא אותה
”עם the girls power of קבוצת הבנות הכי
מגניבה” לואי קרא את ההודעה והסתכל עלינו
”נכון הוא הוסיף את זה?” שאלתי אותה
”ברור” היא אמרה וגילגלה עיניים.

המופע הסתיים ויצאנו עם אלינור לכניסה
האחורית ושם פגשנו את הבנים

"אחותי" ליאם אמר והתקדם עלי
 "אחי" אמרתי וחיבקתי אותו
 "תגידו רוצות ללכת לאנשהו ביחד?" הארי
 שאל וכריס כמעט התעלפה לנו שם
 "כריס תפסיקי לחשוב על זאריי תחשבי על
 שרלוט" אמרתי והיא התעצבנה במהירות
 "אההה אז את זארייית" זאין נשען על הארי
 "אתם תהרגו לנו את הילדה" אמרתי וכריס
 התעשתה על עצמה
 "נו ולשאלתנו רוצות ללכת לאנשהו?" נייל אמר
 "לא בא לי לצאת" טוני אמרה וכולנו הסכמנו
 איתה
 "יש לי רעיון רוצים לבוא אלינו?" שאלתי
 "יאללה סבבה" נייל אמר וליאם הרים אותי על
 הגב שלו
 "תוריד אותי" אמרתי מביאה לו מכות קטנות
 והוא הוריד אותי, עמדנו קרוב לחבורת בנים
 אחרת שהסתכלה עליי במבטים מעצבנים
 "רגע בנים ואלינור" פול קרא להם ואני
 התקדמתי קצת בזמן שהבנות והבנים דיברו
 עם פול
 "היי שלום לך" אחד מהם התקרב עליי

"וביי לך" אמרתי והסתכלתי על החבורה
 שכבר סיימה עם פול
 "בייב יש לך גוף פצצה בא לך יום אחד
 בממלכה שלי" הוא אמר מקרב אותי אליו
 "חבוב תזהר במה שאתה עושה" אמרתי
 והתרחקתי ממנו
 "זה לא הולך להיגמר טוב" טוני אמרה מרחוק
 "נו באמת נסיכה קטנה את הולכת להיות
 במיטה שלי עוד היום" הוא אמר ותפס את
 ישבני
 "אני מפוצץ אותו" ליאם אמר הוא רצה להרביץ
 לאותו ילד אבל כריס עצרה אותו
 "חכה שנייה" היא אמרה
 "משהו לידיעתך אמרתי ושחררתי את ידו
 מהיכן שהיא הייתה
 "בחיים לא נוגעים ביי" אמרתי והבאתי לו
 אגרוף לפנים אשר גרם לו ליפול על הרצפה
 "משחקת אותה קשוחה?" הוא קם והתקרב
 עליי יותר, הבאתי לו בירכית ועוד כמה
 אגרופים שגרמו לו להתעלף
 "בואו נלך מפה" אמרתי ונכנסתי למכונית
 "לאן לנסוע?" לואי שאל כי הוא נהג

"פשוט בואו אחרי" אמרתי ואחרי חצי שעה
 הגענו לרחוב של הבית, חנינו את המכוניות
 ויצאנו לכיוון הדלת
 "אז אתן גרות כאן?" נייל שאל מופתע
 "כן למה?" שאלתי פותחת את הדלת
 "כי הבית על יד הוא שלנו" ליאם אמר וחיבק
 אותי מאחורה, בינתיים האחרים התיישבו
 בספה
 "מה אפשר לעשות?" הארי שאל
 "אפשר לשחק משהו" טוני אמרה
 "כן אבל מה?" זאין שאל ורק אז שמתי לב
 שלואי ואלינור לא מפסיקים להתמזמז
 "אויי לא אני מכריה את המבט שלך אופל
 אנחנו לא משחקים את זה" כריס אמרה
 "משחקים מה?" נייל שאל
 "שוטים!!" אמרתי בהתרגשות
 "יאללה דווקא מתאים" אלי הצטרפה סוף סוף
 לשיחה
 "כמה סיבובים?" שאלתי
 "6" לואי שאל וקיבל הסכמה מכולם
 "בוא ליאמי" אמרתי וגררתי את ליאם איתי
 למטבח.

"בבקשה" הבאנו את הכוסות שש לכול אחד
 והתיישבנו במעגל על הרצפה
 "מי מתחיל?" שאלתי
 "אני" נייל אמר
 "קדימה" שיי אמרה ונשענה אחורה
 "אני אוהבת לאכול הרבה" הוא אמר וכולם
 שתו חוץ ממני
 "גם אני נייל אוכל זה צורך מחייה" אמרתי
 "טוב אני עכשיו" אלינור אמרה למרות שהיא
 לא הייתה ליד נייל אלה לידי
 "טוב אני מכורה לקניות" היא אמרה ורק אני
 שתיתי
 "טוב אני משתמש בפן" לואי אמר וטיפה
 צחקתי
 "אני לא" אמרתי ושתיתי
 "טוב עכשיו ליאמו הגדול אני מתאגרף" הוא
 אמר ורק אני זאין לא שתינו
 "רגע גם את?" זאין שאל אותי
 "היא גם שחקנית פוטבול אמריקאי מתעמלת
 קרקע ועוד כול מיני שטויות" ניקול אמרה

"טוב מה אני יכול להגיד, יש לי" זאין התלבט
 "נוו!!" אמרנו
 "אני שומע ליטל מיקס" הוא אמר ורק הבנים
 האחרים שתו
 "ברו למה אתה מקשיב לזה?" הארי שאל
 "כדי לשמוע את אשתי דא" זאין אמר וצחקנו
 "טוב אחרון הארי" אמרתי
 "טוב זה מסקרן אותי לדעת עם אני שומע
 לפעמים נכון" הוא התחיל לבלבל את השכל
 "תגיע לעיקר הארי" אמרתי
 "טוב אני לא בתול אלינור לואי ליאם זאין מה
 איתכם?" הוא אמר
 "מה שקורה בחדרים נשאר בחדרים" לואי
 אמר וראיתי שאליןור הייתה מובכת
 " כנ"ל " ליאם וזאין אמרו
 "נייל?" הארי שאל
 "חייב לענות?" הוא אמר וראיתי שמציק לו
 לדבר על זה
 "לא הארי הוא לא חייב" אמרתי כשראיתי
 שהוא הנהן לו
 "שיי?" הוא המשיך לשאול
 "טוב אני שותה" היא הרימה ידיים שתתה

"טוני, ליקי, ניקול?" הוא אמר והן שתו
 "כריס?" הוא אמר בחיוך ממזרי והיא שתתה
 את הכוס בעצבים
 "אופל?" היא שאל וכולם הסתכלו עלי
 "היי אל תסתכלו עלי יש לי ילדה" אמרתי
 והבנים ואלינור היו בשוק
 "מה... מה אמרת הרגע?" נייל גמגם
 "שיש לי ילדה מה עשיתם מזה סיפור" אמרתי
 "מה בת כמה את?" ליאם שאל
 "ואו אני לא מבוגרת אני עוד מעט רק 18"
 אמרתי
 "לי אין ילדה ולך יש???" אלינור אמרה
 "איך לעזאזל?" הארי שאל
 "ספרי להם" כריס אמרה
 "טוב בגיל שש עשרה יצאתי לבר עם החבר
 הכי טוב שלי והשתכרנו קצת יותר מידי וקרה
 מה שקרה אבל לא זכרנו כלום מאז שבוע
 אחרי הייתי בדאון ויצאתי לבר שתתי
 מעבר ליכולת שלי והתעלפתי אבל במזל
 החבר הכי טוב שלי מצא אותי הוא לקח אותי
 לבית חולים והרופא הסביר ששתיתי יותר מידי
 אבל במזל התינוק לא נפגע לא הבנתי איך זה

יכול להיות שאני בהריון ואז הוא אמר
 שהתינוק בן שבוע ואני והחבר הבאנו שזה
 מהלילה ההוא" אמרתי בקצרה
 "רגע ואתם זוג?" זאין שאל
 "לא הם נשארו החברים הכי טובים" כריס
 אמרה בלעג
 "אויי שתקיי" אמרתי
 "סתם כדי להבין משהו איפה הילדה?" לואי
 שאל ובקושי הצלחתי לומר משהו
 "שאנחנו נגיד?" כריס שאלה והנהנתי
 "נכון לפני כמה זמן פגשתם בת של משהו
 עשיר בשם שרלוט?" שיי אמרה
 "כן בזכותה אנחנו יודעים מי אתן" הארי אמר
 "בקיזור היא שונאת אותנו ועושה הכול כדי
 שהיה לנו רע אחרי שאופל ילדה שרלוט גילתה
 את זה" ניקול אמרה
 "היא הביאה איזה עמותה והיא לקחה לה את
 הילדה" טוני אמרה
 "הם אמרו לה שהיא תקבל אותה רק שהיא
 תחשב למבוגרת" ליקי אמרה
 "זאת אומרת עוד כמה חודשים בגיל 18 "
 כריס אמרה וקבלתי טלפון

"הלו?" עניתי מנגבת את הדמעות
 "אמא בוכה" שמעתי את קים
 "קים תביאי לי את אבא" אמרתי עדיין בוכה
 "גאד זאת קים?" ליקי שאלה
 "מי זאת קים?" נייל שאל
 "הבת שלה טמבל" כריס אמרה
 "הלו?" תום שאל
 "תום גאד" בכיתי
 "בואי לסקייפ" הוא אמר ניתקתי את הטלפון
 רצתי לחדר לקחתי את המחשב וירדתי למטה
 "את מדברת עם תום?" ניקול שאלה
 "כן" אמרתי ונכנסתי למטבח
 "ומי זה תום?" לווי שאל
 "החבר הכי טוב שלה אבא של קים" טוני
 אמרה ובכיתי בזמן שפתחתי את המחשב
 "כדי שנלך אליה" כריס אמרה ואני המשכתי
 בשלי
 "אני אלך" שמעתי מישהו אומר ואחרי כמה
 דקות הרגשתי ידיים גדולות מחבקות אותי
 "ליאם" בכיתי והוא התיישב לידי
 "נו תתקשרי אליה הוא אמר והתקשרתי
 לסקייפ של תום

"אמא" קים הקטנה ענתה
 "קימצ'וק שלי" אמרתי מנגבת את הדמעות
 "אמא את בוכה?" היא שאלה
 "לא קים, מה את עושה?" שאלתי וליאם שם
 את ידו על כתפי
 "אני נמצאת עם אבא בעבודה ואני הולכת
 להיות איתו כול השבוע" היא התלהבה
 "רגע תום למה היא עדיין ערה בשעה כזאת?"
 שאלתי אצלנו היה משהו כמו שתיים עשרה
 בלילה או יותר אבל אצלם שמונה ואחרי
 הכול בל ילדה קטנה
 "אופל אני מסיים את המשמרת ואנחנו נלך
 מקסימום היא תישן פה" הוא אמר עסוק
 בעבודה
 "אמא למדתי שיר של ג'סטי רוצה לשמוע?"
 היא שאלה
 "כן אני אוהבת ג'סטי" אמרתי מתלהבת כמו
 ילדה קטנה
 "מי זה ג'סטי?" ליאם שאל
 "ג'סטין ביבר חשבתי שאת יודעת כריס" תום
 אמר אבל לא ראה שזה ליאם לא כריס
 "איך קוראים לשיר קים?" שאלתי

boyfriend", תשירי איתי" היא בקשה
"טוב" אמרתי התחלנו לשיר את הבית הראשון
והיא המשיכה גם את הפזמון
"את לא שרה" היא אמרה כששמה לב שהיא
שרה לבד

"רציתי לשמוע אותך" אמרתי
"את רעבה?" ליאם שאל וקם מהכיסא
"תביא גזר מהמקרר" אמרתי והוא נגש לשם
"אמא איפה כריס? אני רוצה שתמשיך לספר
לי על זאריי" היא אמרה וליאם הביא לי גזר,
הוא נעמד מאחורי והסתכל על קים
"מה את רוצה לדעת עליהם?" שאלתי
"מה קרה כשהם ישנו אצל הארי וזאין ישן איתו
מה ליאם לוואיס ונייל עשו?" היא שאלה
"אויי מאיפה היא הביאה את זה?" ליאם שאל
ובינתיים היא שיחקה עם בובה מחכה
לתשובה

"תספר" אמרתי לו
"או קיי בבוקר שלושתם נכנסו לחדר של הארי
ושרו שיר שבאותו הרגע אלה להם לראש ואז
אני קפצתי להם על המיטה עד שהארי הפיל

אותי, בסוף הארי הצטרף לשיר אבל זאין
 המשיך לישון" ליאם סיפר נזכר במה שקרה
 "את לא היית איתם" קים אמרה לי ואז ראתה
 את ליאם
 "מי אתה?" קים שאלה ואז גם תום הסתכל על
 המסך
 "אמא זה חבר שלך?" היא שאלה ותום שם
 אותה על רגליו מתקרב למחשב
 "כן אופי מי זה?" הוא שאל
 "זה לא חבר שלי זה ליאם פיין" אמרתי
 "הוא מוואן דיירקשן" קים התלהבה
 "כן והוא כמו אח גדול שלי אז תרגיע תום"
 אמרתי
 "קים לכי שנייה שחקי" תום ביקש והיא הלכה
 "איזה מבט נתת לי" הוא אמר ושמתי לב
 למחשוק
 "אויי תשתוק אני רואה שלך עומד" אמרתי
 מסדרת את החולצה
 "טוב מה את רוצה מסתובבות במלון חתיכות
 בחוטיני" הוא אמר
 "תום!?!?" אמרתי

"סתם נראה לך אני מסתכל אני שומר על קים"
 הוא אמר
 "איזה שיחות יש בניכם" ליאם צחק
 "עזוב" אמרתי
 "תום תבקש ממנה שתשיר ושלח לי" אמרתי
 "קים תגידי שלום לאמא" הוא אמר
 "ביי אמא" הוא נופפה
 "בייזשים נדבר כבר מחר" אמרתי וסגרתי את
 המחשב
 "אני רעבה" אמרתי והוצאתי מהמקרר חמישה
 גזרים שמתים בצלחת והלכנו לסלון
 "גזר" לואי צעק
 "זה שלי" אמרתי מרחיקה ממנו
 "לך למקרר יש עוד" כריס אמרה
 "מה רואים?" שאלתי
 ג'סטין ביבר believe ליקי אמרה
 "ג'סטין!!" צרחתי והתיישבתי ליד נייל על
 השטיח
 "אני מבין שגם היא בליבית" הארי אמר
 "בליברית" אני ונייל אמרנו באותו הזמן
 "אני בגן עדן" לואי אמר ובא עם כול השק
 גזרים

"היי זה שלי" אמרתי
"שקט יש לך עוד ארבע קילו" הוא אמר
והתיישב
"אופל קיבלת הודעה" ניקול אמרה והביאה לי
את הטלפון
"נייל תעצור שנייה" אמרתי והוא עצר את
הסרט
"כריסי קים שרה boyfriend" אמרתי וכולם
הסתכלו על הטלפון,
"איזה חמודה" אלי אמרה
"אהה כן היא רוצה שתספרי לה על זאריי"
אמרתי וראיתי שבאותו הרגע היא איימה
לרצוח אותי
"דיי גם היא אוהבת אותנו?" הארי התפלא
והסתכל על זאין
"שקט היא בליברית" אמרתי והמשכתי את
הסרט אבל לא היה לי נוח אז התיישבתי ליד
ליאם ושמתי עליו ראש...

התעוררתי והופתעתי לגלות שאני במיטה שלי

"אחח חמש בבוקר" נאנחתי קמתי מהמיטה
 החלפתי לבוקסר שהוא כמו מכנס וטופ שזה
 בעצם הפיג'מה שלי יצאתי למרפסת ושוב
 קיבלתי הודעה
 תגידי לי בכוח את רוצה שיאנסו אותך היה
 כתוב וראיתי את הארי בחלון של הבית שלו
 קומה שנייה בדיוק מול החדר שלי
 "הארולד אדוארד סטיילס אתה בן אדם
 חרמן" אמרתי והוא יצא למרפסת
 "מה אני לא אשם" הוא אמר
 "תתמודד זאת הפיג'מה שלי" אמרתי
 "רגע אז ליאם גם החליף לך בגדים?" הוא
 שאל והבנתי שליאם העביר אותי לחדר
 "לא אני לא בן אדם חרמן כמוך" ליאם צעק
 מקומה רביעית
 "אוי עשיתם כאב ראש מה אתם בכלל עושים
 ערים בשעה כזאת?" שאלתי
 "אנחנו נוסעים וחוזרים עוד שבועיים" לוואי
 אמר
 "יש עוד מישהו ער?" שאלתי
 "רק זאין ממשיך לישון" נייל נכנס למרפסת של
 הארי

"חכו שנייה" אמרתי ורצתי לשירותים להחליף בגדים

"מה עשית?" לואי שאל

"החלפתי לבגדי ספורט" אמרתי הייתי לבושה בטייץ וגופיית ספורט

"מה את עושה?" ליאם נלחץ כשזרקתי את

הטלפון מהמרפסת לאחד הפופים בחצר

"יורדת למטה כמו מה זה נראה" אמרתי

וקפצתי מהמרפסת לדשא

"יש לך מדרגות בבית את מודעת לזה" הארי אמר

"שקט אני פרקוריסטית זה לא מציק לי"

אמרתי וחיברתי את הטלפון לרמקול קטן

"ומה את עושה עכשיו?" לואי שאל

"יוגה אז על תחפרו" אמרתי שמתתי את

המוזיקה ועשיתי תרגילים. אחרי שעה שהם

בודקים שאני לא עושה משהו מסוכן זאין

התעורר

"vas happenin" הוא אמר

"איך זה שאני לבושה ככה ואתם חוקרים אותי

בזמן שאתם אלו שעומדים רק בבוקסר"

אמרתי

"אויי את מתה לראות בנים ככה את אוהבת
את זה" הארי אמר
"הארי אתה לא מכיר אותי אני לא אוהבת
כלום ולא אוהב" אמרתי
"מה את לא אוהבת מישהו?" זאין שאל
"לא זאין לא נפל בחלקי להיות מאוהבת כמו
שאתם ורק שתדעו פול הגיע" אמרתי והם רצו
להתלבש.

"ביי אופלי " הם אמרו לי ונכנסו למכוניות
שלהם.
נכנסתי הבית עשיתי מקלחת החלפתי בגדים
והתיישבתי במטבח נכנסת לאתר שלנו, כרגיל
אני צריכה לבדוק מיילים וחשבונות, נכנסתי
למייל של האתר וראיתי הודעה משונה
"בנות בואו שבו דחוף" אמרתי לליקי כריס
וטוני שנכנסו למטבח
"מה קרה?" ליקי שאלה
"תקשיבו טוב" אמרתי
"נו מקשיבות" טוני אמרה

"שלום רב לך אני ליליאן אריסון ראיתי את
 העיצובים היוקרתיים ואיכותיים שלכן עלה
 בדעתי השאלה עם אתן רוצות לפתוח חנות
 משלכן? אם תרצו תתקשרו עליי למספר
 *|€>#}€\$# , רק לידיעתכן יש לי את המקום
 רק שהוא ריק ואני יכולה לתת לכן אותו
 בעסקה" הקראתי את מה שהיה כתוב
 "גאד זה אמיתי?" כריס שאלה
 "כן לגמרי מה אתן אומרות?" שאלתי
 נלך על זה מה יש לנו להפסיד?" ליקי אמרה
 "להפסיד מה?" שיי וניקול נכנסו למטבח
 "אנחנו יכולות לפתוח חנות משלנו" טוני אמרה
 והלכנו למשרד שלנו בינתיים
 "קדימה חייגי" אמרתי ושיי חייגה את המספר
 "שלום הגעתי לליליאן אריסון?" שאלתי
 "כן מי מדבר?" היא שאלה
 "זאת אופל את שלחת לאתר שלנו הצעה"
 אמרתי
 "אהה כן power of the girls אז מה התשובה
 שלכן?" הוא שאלה
 "כן אנחנו נשמח" ליקי אמרה

”מחר בשעה עשר בבית קפה של הקניון” היא
אמרה

”טוב נדבר” אמרתי וניתקתי.
”קדימה בנות לעבודה” אמרתי
”את חייה בסרט היום רק את עובדת אנחנו
נקנה בינתיים בדים ונתחיל לעצב דברים” ליקי
אמרה וניקול העיפה אותי מהבית.

”בוקר טוב סטפני” אמרתי נכנסת למשרד
”אז הולכת להיות לכם חנות?” היא שאלה
”כן אולי איך את יודעת?” שאלתי והכנתי לי
תה

”אני אמרתי לליליאן להציע לכן” היא אמרה
”טוב מה יש היום?” שאלתי והתיישבתי
”בדיקת מערכות” היא אמרה ויצאנו לבמה,
כול היום בדקנו שהכול בסדר ועוד כול מיני...
”היי וביי” אמרתי כשנכנסתי לבית ואז עליתי
לחדר שלי החלפתי בגדים וישר נרדמתי.

התעוררתי לבוקר של המחרת שקט יותר
מהרגיל התלבשתי בגינס בהיר עם קרעים

וחולצת טריקו שחורה לבשתי את נעלי
הסופרה וכובע גרב לבן, ירדתי למטה מופתעת
לראות את כולן יושבות בסלון
"בוקר מה רואים?" שאלתי
"חדשות הבידור" ליקי אמרה עסוקה
בטלוויזיה
"ואו ממש מעניין" אמרתי בציניות
"את לא חייבת להישאר" כריס אמרה
"יאו אני צריכה לעשות משהו" נזכרתי ורצתי
לחדר
"איפה הקולבים?" שאלתי בצעקה
"כאן קחי" אשלי עלתה במדרגות
"תודה אשי" אמרתי וחזרתי לארון, התחלתי
לסדר אותו ופעם ראשונה אהבתי את הארון
שלי
"אופל הבנות קוראות לך" אשלי אמרה וירדתי
למטה
"בואי הולכים" ניקול אמרה וגררה אותי
למכונית.

"איפה אנחנו אמורות לפגוש אותה?" שאלתי

"פה בואי" ליקי הצביעה על בית קפה ונכנסו לשם

"כן בנות בואו" סטפני קראה לנו והתיישבנו איתן וליליאן התחילה

"בואו נעשה את זה מהיר החנות מאוד גדולה אתן יכולות לעשות בה כמה דברים צריך רק לקנות קולבים ארונות וכול זה. המקום שלך אבל רק דבר אחד אני מבקשת" היא אמרה "שהוא?" שאלתי

"להיות לקוחה קבועה" היא אמרה בחיוך "ברור בלי לחשוב פעמיים" כריס אמרה

"בואו נראה לכן את המקום" היא אמרה יצאנו מהקניון ואחרי חמש דקות הליכה והגענו למקום גדול מאוד ומרווח "טוב מפתחות ובעלות" ליליאן הביאה לי מפתחות ושטר בעלות

"תודה רבה" אמרתי והיא הלכה

"בואו נתכנן את החנות, למי העיצובים?" סטפ שאלה

"ילדים נשים וגברים" ליקי אמרה "סוג עיצובים?" היא שאלה

"הכול יום יומי ערב חתונות אירועים" ניקול
 אמרה
 "אוו קיי אתן רוצות עוד משהו בחנות?" היא
 המשיכה לשאול
 "כן חלק של מספרה ואזור VIP" טוני אמרה
 "מדגמנים?" היא שאלה
 "בנים חשבנו אולי וואן דיי כי אנחנו לא מכירות
 בנות יש אותנו ואת אלינור וילדים אין לי מושג"
 שיי אמרה
 "ילדים יש לי, סידורי עבודה?" היא שאלה
 "משהי אחת באולם כול יום מישהי אחרת ופה
 השאר ואולי עוד שניים שלושה עובדים" כריס
 אמרה
 "את מבינה מה הולך כאן?" היא שאלה אותי
 כשמה לב לפרצופי
 "לא, מתי ארגנתם את הכול?" שאלתי
 "אתמול" הן ענו
 "טוב אני ואת נהיה אחריות לשיפוצים ובנייה"
 סטפ אמרה לי
 "ואתן לבגדים והעיצובים" היא אמרה לאחרות
 "קדימה לעבודה" אמרתי והתפצלנו...

אחרי שבוע וחצי של עבודה הצלחנו לסיים גם
 את העיצובים והכול הבגדים וגם את המבנה
 של החנות עכשיו נשאר רק הסידור והקישוט
 של החנות עצמה ומחרתיים באים הבנים
 ואלינור לחופשה קצרה אז נבקש מהם
 להצטלם לקטלוג שלנו.
 "אופל תראי" כריס קפצה לי על המיטה
 והדליקה טלוויזיה
 •"סטפני מאייר אשר הפתיעה אותנו לפני
 חודשים בשמלה המהממת שלה, מגלה היום
 את הסוד מי עומד מאחורי השמלה. אלו הן
 שישה בנות צעירות מישראל אשר עברו
 לאנגליה במסגרת החלפת תלמידים תכירו את
 אופל, כריס, ליקי, שיי, טוני וניקול, בקרוב
 הולכת להיפתח להן חנות מקווים לראות
 אותכם שם" השדרן אמר וראו תמונות שלנו.
 "ותראי עוד משהו" היא אמרה ושמה משהו
 מדיסק
 "זה כול ההכנות שלנו" אמרתי
 "כן אבל חסר החלק של הצילומים והפתיחה"
 היא אמרה והוציא את הדיסק

"אני שמה לך את זה במשרד וכולנו יוצאות
לאולם" היא אמרה והלכה.

קמתי והתלבשתי בגופייה לבנה ושורט ורדרד,
ירדתי למטבח לקחתי תפוח ונכנסתי למשרד
"הגעתם למשרד של power of the girls
מדברת אופל במה אפשר לעזור?" שאלתי
בטלפון

"אופל סינג מיד בואי למשרדים של סיימון
קאוול" מישהי אמרה וניתקתי שמתי בפעם
הראשונה באנגליה את נעלי העקב היחידות
שלי בצבע לבן לקחתי מפתח איפון ונסעתי
באופנוע למשרדים שלו
"שלום סיימון קאוול קרא לי לפה" אמרתי
למזכירה

"אופל סינג?" היא שאלה
"כן" עניתי

"קומה אחרונה חדר אחרון" היא אמרה,
נכנסתי למעלית עליתי לקומה האחרונה
הגעתי לדלת האחרונה ודפקתי
"יבוא" שמעתי את סיימון ונכנסתי
"אופל" הוא אמר וחיבק אותי

"כן סיימון מה רצית?" שאלתי בחשש
 "זה לא משהו רע" הוא אמר והתיישבנו
 "טוב כי המזכירה שלך הפחידה אותי" אמרתי
 והוא צחקק
 "שמעתי אתן פותחו חנות" הוא אמר
 "כן היא מאוד גדולה" אמרתי
 "איך קוראים לה?" הוא שאל
 "DD כאילו Different Directions" אמרתי
 "למה השם הזה?" הוא התעניין
 "כול אחרת מאיתנו באה מעדות שונות
 ותרבויות דומות אבל שונות וכול אחת מביאה
 את עצמה חוץ מזה החנות היא גם מספרה
 סלון לכלות/אירועים וכול העצובים הם שונים
 לגמרי" אמרתי
 "ואתן רוצות עזרה מהבנים נכון?" הוא שאל
 "כן אבל איך אתה יודע?" שאלתי מחכה
 להסבר אחרי הכול לא דיברנו על זה עם אף
 אחד
 "סטפני שאלה אותי עם זה בסדר, חשבתי
 לעשות הפתעה לבנים ולשלוח אותם לשם בלי
 שהם ידעו" סיימון אמר

”זה היה נפלא, תזכור לשלוח גם את אלינור”
אמרתי

”ואת פרי” הוא הוסיף
”פרי חברה של זאין?” שאלתי והוא הנהן
”סיימון אתה היחד בינתיים שידע אנחנו גם
עשינו סרט מכול ההכנות וחסר הצילומים
והפתיחה, אנחנו נזמין אותך יום אחד לראות
את הסרט” אמרתי וקמתי
”כבר לא יכול לחכות” הוא אמר
”בייושים” אמרתי ונסעתי לאולם של סטפ.

”היי מה קורה?” נכנסתי למשרד
”ככה הולכים להצטרף חוץ מפרי עוד שלושה
בנים שהיו איתכם שנה הבאה בכיתה” סטפני
אמרה

”טוב מגניב הצילומים היום ראשון נכון?”
שאלתי
”כן ואתן צריכות להיות שם בשש בבוקר
הבנים יגיעו בעשר” היא אמר
”יופי” ניקול סיננה
”בואו יש היום הופעה של אדל תישארו איתי”
סטפ אמרה וכולנו הסכמנו.

ההופעה הייתה מדהימה רציתי גם להיות ככה
אבל זה לא העולם שלי חזרנו הביתה וישר
הלכנו לישון.

-יום שבת!!-

לקום ליום שבת בבוקר זה שונה מהימים
האחרים כי אתה יודע שאתה לא עושה משהו
ביום הזה. קמתי החלפתי לבגד ים והערתי את
הבנות, הכנו פנקאקים ותה יצאנו לשולחן
בחצר וליקי שמה מוזיקה
"שקט מה יש לכם עשר בבוקר" אלי צעקה
מהחדר של לואי
"אלי בואי תצטרפי" צעקתי לה ונכנסתי להביא
את המחשב.

"אני רואה שלא באת לבד" אמרתי לאל
שהתנשקה עם לואי
"כן רואה הוא נדבק לי לתחת" היא אמרה
והתיישבתי בשולחן במחשב

"את חצופה אבל יש לך מזל שאני אוהב
 אותך" הוא אמר ונישק אותה
 "טוב זוג של קיטשים תפסיקו" אמרתי והם
 הפסיקו אלי הלכה לבנות ולואי נעלם
 "קימצ'וק" אמרתי בסקייפ
 "אמא את בבריקה?" היא שאלה
 "זאת הבריקה של הבית שלי" אמרתי
 "אני כבר רוצה לבקר אותך" היא אמרה עם
 פרצוף עצוב וכאב לי לראות אותה ככה
 "אל תדאגי עוד מעט את תהיי איתי" אמרתי
 עם חיוך מאולץ
 "שלום קים" לואי נדחף לתמונה
 "אמא זה לואיס?" היא שאלה
 "כן קים תכירי לואיס או לואי" אמרתי
 "תיקון דוד לואי" הוא אמר
 "אויש לואי באמת" אמרתי
 "קים עוד מעט אני חוזר לדבר איתך" הוא
 אמר והתחפף
 "ביי דוד לואי" קים צחקה
 "את לא מבינה איזה דברים מפגרים הוא
 וליאם עושים" אמרתי וקים רק צחקה, לפתע

הרגשתי את הכיסא באוויר כשליאם ולואי
מרימים אותו
" אעאעאעאע תורידו אותי" צרחתי והם
זרקו אותי לבריכה
"אני רוצחת אותכם זה קר" צעקתי יוצאת
מהבריכה
"היי קים" ליאם אמר
"היי ליאם" היא אמרה
"תיקון דוד ליאם" הוא אמר
"ודוד לואי" לואי נדחף לשיחה
"טוב קים אני אדבר איתך כשהחופרים ילכו כי
עכשיו אני הולכת לרצוח אותם" אמרתי
"לא אל תרצחי אותם אני רוצה את הדודים
האלה חוץ מלוקאס" היא אמרה מצחקקת
"טוב נחשוב את הולכת לסבתא?" שאלתי
"כן ולוקאס הולך לעצבן אותי ביי" היא אמרה
"ביי" אמרתי וסגרתי את המחשב
"מי זה דוד לוקאס?" שניהם הסתובבו אלי
ושאלו
"אח שלי שני מפגרים" אמרתי
"ובן כמה הוא?" לואי תחקר אותי
" 14 מה אתם רוצים" אמרתי

"בואי איתי" ליאם גרר אותי הצידה
"בטוח שאת לא משקרת?" הוא שאל
"ליאם עד כמה שאני יודעת הוא אח שלי"
אמרתי וחזרתי לחצר
"מה אתם עושים?" שאלתי את ליקי ולואי
"תחרות עמידת ידיים" היא אמרה
"אפשר גם?" שאלתי
"בואי" לואי אמר
"1..2..1" אלי הזניקה ושלשתנו עשינו
עמידת ידיים לואי נפל ראשון ואחריו ליקי
"ניצחתי" אמרתי ונשכבתי על הדשא
"יש לי סחרחורת" ליקי אמרה ונשכבה לידי
"לא רק לכן" לואי אמר והתיישב ליד אלי.

"מה השעה?" שאלתי
"כבר שלוש" אלי אמרה
"כדי שנתארגן למחר" אמרתי לבנות
"מה יש מחר?" ליאם הרים אותי ושאל
"סתם ותוריד אותי יש לי להקיא" אמרתי
נאנחת מכאבים

"אופל לכי תשתי את הכדורים" כריס אמרה לי
ונכנסתי למטבח
"מה קרה אחותי?" ליאם נכנס ושאל בזמן
שהתיישבתי על השיש
"סתם עזוב אני מבריאיה מזה" אמרתי ושתיתי
את הכדורים
"ממה?" הוא שאל
"לא בא לי לדבר על זה" אמרתי עליתי לחדר
ונכנסתי להתקלח.

-נ.מ.ליאם-

זהו עכשיו אני חייב לדעת מה קורה לה היא
כמו אחת האחיות שלי היא חשובה לי
"בנות מה קרה לאופל?" שאלתי
"איך ידעתי שנצטרך להגיד את זה" שיי אמרה
"אני במקלחת אני לא נכנסת שוב לסיפור
הזה" כריס אמרה והלכה
"טוב ככה היה יום אחד ישבנו בכיתה שרלוט
באה להציק לנו כרגיל אבל לפתע פרצה

שריפה כולנו יצאנו אבל אופל שרלוט וכריס
 נתקעו בפנים" ליקי אמרה
 "איך שהוא אופל הצליחה לפרוץ את החלון והן
 יצאו אבל אופל חטפה משהו לבטן שגרם לה
 לדימום פנימי" שיי המשיכה אותה
 "שלושתן היו בבית חולים שרלוט רק שבוע
 אבל אופל וכריס כמעט שלושה שבועות" טוני
 אמרה
 "בקיצור הן מבריאות כריס יותר מאופל אבל
 הן בסדר" ניקול סיכמה את הכול
 "ואו איזה חיים קשים שרלוט עושה לכן"
 אלינור אמרה
 "לואי ליאם אלינור בואו צריך ללכת לסיימון"
 הארי צעק מהחדר שלו בחלון
 "באים שנייה" לואי צעק לו חזרה
 "ביי אחיות קטנות" אמרתי ונפרדנו מהן והלכנו
 הביתה.

-נ.מ.אופל-

שכבתי במיטה לא עושה דבר ובקושי זזה
 "אופי אפשר להיות איתך?" כריס נכנסה
 בדלת ושאלה
 "כן בואי" התיישבתי והיא לידי
 "הן מספרות להם נכון?" שאלתי
 "כן אבל אני יודעת שהם יבינו" היא אמרה
 "טוב מחר זה קורה" אמרתי נרגשת
 "נראה לך שהם יסכימו?" היא חששה
 "הם בכלל לא יודעים שזה אנחנו בצילומים"
 אמרתי
 "מה זאת אומרת?" כריס נבהלה
 "סיימון לא אמר להם שאלו אנחנו הוא פשוט
 מכריח אותם ללכת" אמרתי
 "אויי הם יהרגו אותנו" היא אמרה
 "לא נורא" אמרתי והמשכנו לצחוק עד
 שלבסוף נרדמו.

"כריסי תשתיקי את השעון" זרקתי עלייה כרית
 "למה אלימות על הבוקר" היא אמרה וכיבתה
 את השעון

”חמש דקות תחזרי” אמרתי לה ושתינו
התלבשנו ואחרי כמה דקות היא חזרה לחדר
שלי

”בואי נשחק בינתיים במרפסת” היא אמרה
ושיחקנו עם כדור עד שהוא עף ישר לחדר של
הארי והתנפץ החלון
”בואי נברח” אמרתי ורצנו למטה
”קדימה בנות קחו את התה וצאו” אשלי אמרה
כול אחת לקחה כוס תה ויצאה החוצה אבל
עשינו יותר מדי רעש כי הבנים יצאו למרפסות
”היי בנות לאן זה?” לואי שאל
”אנחנו טסות ולא חוזרות יותר” שיחקתי אותה
”מה לא! חכי אופל” ליאם צעק ואנחנו כבר
נסענו

”את הורגת את האיש” כריס אמרה
”נו חכי שנראה את התגובה שלו אחר כך”
אמרתי והתחלנו לצחוק.

”שלום בנות תכירו את הצוות הצלם קרלוס
המלביש קנדל והמאפר לוגן ” סטפני הכירה
לנו את הצוות

"וגם תכירו את טומי ליאו וג'ייסון " היא
 הוסיפה מציגה לנו שלושה בנים
 "יופי לפחות אני לא השחורה היחידה" ניקול
 אמרה
 "היי אני לא שחור אני חום כהה" ג'ייסון אמר
 "בוא נגמור את זה אתה אתיופי?" שאלתי
 אבל נשמעתי גזענית
 "כן אבל למה ככה" הוא אמר
 "אהה זה לא היה בקטע של גזענות אלה
 מהכירות" אמרתי
 "היי ניקול" היא לחצה לו את היד והיו בניהן
 ניצוצות וכך גם בין טומי לטוני ושיי לליאו
 "טוב בנים אני אופל, כריס, ליקי, שיי, טוני
 וניקול" אמרתי מצביעה על כול אחת
 "אותנו כבר הכרתם" טומי אמר
 "הראשונה בצילומים זאת אופל" קנדל אמר
 והלכתי איתו
 "קחי תלבשי את זה" הוא הביא לי שמלה
 בודק דפים שאני הבאתי לו
 "תקשור לי" אמרתי והוא קשר לי את הסרטים
 שמסביב למותנים

"מהממת לכי ללוגן " הוא אמר והלך להביא
 בת אחרת
 "אופל בואי שבי" לוגן אמר התיישבתי בכיסא
 הוא עשה לי תסרוקת והוא בדיוק בה לאפר
 אותי
 "סטופ אני לא שמה איפור" אמרתי
 "זה מסביר את העור הנקי שלך" הוא אמר
 "זה טוב?" שאלתי
 "זה מעולה אבל אני עדיין צריך לאפר אותך"
 הוא אמר
 "אוף טוב" נאנחתי
 "אל תדאגי אני שם לך ממש קצת" הוא אמר
 ואחרי כמה דקות יצאתי לבנות
 "גאד איזה מהממת" כריס אמרה
 " איכ זה כול לא אני" אמרתי
 "אופל בואי" קרלוס קרא לי נעמדתי במקום
 ועשיתי מה שהוא אמר לי לעשות.

"יש לכם הפסקה" קרלוס אמר אחרי ארבע
 שעות של צילומים, הורדתי את כול האיפור

אבל נשארנו בבגדים האחרונים שהצטלמנו
בהם
"אופי בואי שנייה" כריס קראה לי התקרבותי
עליי

"בפעם העשרים מיליון אל תאפרי אותי"
ברחתי ממנה עד שנפלתי היא התיישבה עליי
והתקרבה עם האודם לפני אבל החזקתי את
הידיים שלה ונפתחה הדלת מולנו...

-נ.מ.ליאם-

קול ניפוץ חזק העיר את כולנו
"מה קרה?" צעקתי
"כדור שבר לי את החלון" הארי אמר ושמעתי
את הבנות מלמטה
"היי בנות לאן זה?" לואי שאל מהמרפסת שלו
"אנחנו טסות ולא חוזרות יותר" אופל אמרתי
בעיצבון כזה
"מה לא! חכי אופל" אמרתי לבשתי מכנס
ורצתי למטה אבל הגעתי מאוחר הן כבר נסעו.

"נו מה נסגר?" לואי שאל כשנכנסתי לסלון
 "לא הספקתי הן נסעו כבר" התעצבנתי
 "חברה צריך ללכת לסיימון" זאין אמר
 "אוף אין לי כוח" אמרתי ועליתי לחדר,
 החלפתי בגדים וירדתי לסלון
 "אתם באים?" שאלתי בדלת
 "כן אבל אלינור צריכה לבוא גם" זאין אמר
 "וגם את פרי" הוא אמר לפרי שבדיוק ירדה
 במדרגות
 "מה עשינו?" שתיהן שאלו
 "תתלבשו ובואו נלך" אמרתי עצבני
 "ואו ליאם תירגע" הארי אמר לי ונכנסתי
 למטבח
 "נייל?" אמרתי כשראיתי ערמה של אוכל ואת
 הראש של נייל
 "מה?" שהוא שאל ואכל
 "אתה בן אדם לא נורמאלי" אמרתי
 והתיישבתי לידו
 "רוצה?" הוא שאל מגיש לי חביתית
 "יודע מה כן" אמרתי והתחלתי לאכול איתו
 אבל קצת לא כמוהו את כול הערמה

"סיימנו יאללה בואו" פרי אמרה ויצאנו
למכוניות.

"כן סיימון מה רצית?" לואי שאל
"שבו" הוא אמר והתיישבנו במשרד שלו
"נו סיימון מה נסגר?" הארי שאל
"בעשר אתם צריכים להיות בכתובת הזאת
לצילומים גם אתן פרי ואלינור" הוא אמר והביא
לי פתק

"מה לא אין מצב" הארי אמר
"אין מה לעשות אתם הולכים להיות נוכחים
שם ולא תסתבכו איתי" סיימון אמר
"למה הצילומים האלה אפשר לדעת?" שאלתי
"אני לא אומר לכם אבל אתם חייבים להיות
שם" הוא אמר

"אתה לא אומר אנחנו לא הולכים" נייל אמר
"אז השומרים יביאו אותכם לשם אני לא מגלה
אתם צריכים להיות שם אם לא אתם תאכזבו
כמה אנשים מאוד יקרים לכם" הוא אמר
"טוב טוב אנחנו נלך" אמרתי מעוצבן
"יופי לכו יש לכם עשר דקות להגיע לשם"
סיימון אמר כשהסתכל בשעון

”הולכים” לואי אמר ונכנסנו למכוניות עשר
דקות והגענו למקום, נכנסנו למקום פתחתי
את הדלת ואני רואה את אופל??? כריס???
אופל שכבה על הרצפה וכריס מעלייה מנסה
לאפר אותה
אבל אופל חוסמת אותה

”נו בנות צריך להמשיך” איזה אחד בלונדיני
אמר
”מה הולך פה?” שאלתי
”סוף סוף הגעתם” אופל אמרה והפילה את
כריס ממנה

-נ.מ.אופל-

קמתי מהרצפה מנקה את השמלה
”אופל מה בדיוק הולך כאן?” ליאם שאל
”ברוכים הבאים לסט הצילומים של החנות שלי
ושל הבנות” אמרתי

"אז למה עשית לי את מה שעשית הבוקר?"
ליאם שאל

"אויי דאגת" אמרתי וחיבקתי אותו
"ברור שאני דואג לך את כמו אחות שלי" הוא
אמר

"ואתה כמו אח גדול שאין לי" אמרתי
"היי בנום ובנות" סטפני באה לכיווננו
"טוב נו מה עכשיו?" שאלתי
"פרי תכירי אופל, טוני, ניקול, כריס, שיי וליקיי"
היא אמרה

"כולכם תכירו את ליאו טומי וג'ייסון " היא
הוסיפה לבנים מידע
"סטפ איזה חלק עכשיו?" שאלתי
"אתם יכולים בינתיים ללכת לאכול משהו
עכשיו הבנים אלינור ופרי מצטלמים היא אמרה
"אנחנו ממול במסעדה" כריס אמרה וכולם
הלכו חוץ ממני.

"טוב תכירו את הצלם קרלוס המלביש קנדל
והמאפר לוגן" הצגתי את הצוות והלכתי
לשירותים. אחרי שלוש שעות שאלו ופרי
נהנות מהצילומים האלה והבנים מיואשים
הגיע החלק של החתונות.

"אופל בואי וכול האחרים לכו לחדר הלבשה
 השני מחכות לכם שם התלבשות" קנדל אמר
 והלכתי איתו לחדר הלבשה אחר
 "קנדל למה אני בנפרד?" שאלתי
 "אני לא עושה לך משהו הבנות וגם אני הגענו
 למסקנה שאת השמלות שבחדר הזה את
 צריכה ללבוש כי זה יותר הולם אותך ומתאים
 למבנה גוף שלך" הוא אמר
 "אתה ג'יי נכון?" ישר זיהיתי את זה לפי
 הדיבור שלו
 "כן צדקת" הוא אמר ונכנסנו לחדר
 "איזה שמלה קודם?" שאלתי והוא הוביל אותי
 לשמלה מנופחת אבל יפה
 "לעזור לך?" הוא שאל והנהנתי, הוא סגר לי
 את השמלה והסתכלתי על עצמי במראה
 "ואי כול השדיים שלי בולטים" אמרתי (יש לי
 גדולים בואו נגיד)
 "את מהממת אני קורא ללוגן" הוא אמר ויצא
 אחרי כמה דקות לוגן נכנס והתחיל לאפר אותי

”זוכר לא איפור מוגזם” הוא אמר כשבאתי
לומר לו משהו
”זה הגובה של הנעליים?” שאלתי כשהוא
הביא לי נעליי עקב לבנות גבוהות רצח
”אין מה לעשות זה שמלה לגבוהות שהן יותר
מעשרים” הוא אמר טוב אני עדיין לא בת
שמונה עשרה אז בצדק
”תעזור לי לצאת” בקשתי ויצאנו לסט כולם
עמדו שם בצד מסדרים את עצמם
”לא הפייר מה שאתן עשיתן לי” אמרתי לבנות
”מה לא בסדר?” כריס שאלה
”הגובה של הנעליים” אמרתי והראיתי להן
”אופל בואי” קרלוס קרא לי וקנדל עזר לי
ללכת לשם, אחרי עשר דקות מתישות סיימתי
עם השמלה הזאת
”את יכולה ללכת להחליף” קרלוס אמר
הורדתי את הנעליים ורצתי לחדר הלבשה
ולבשתי שמלת טוקסידו שונה לגמרי.

”כן... אין לי נעליים” אמרתי כשהתקרבותי
לכולם

"ואו זאת שמלה מהממת" פרי אמרה
 "תודה פרי" אמרתי
 "טוב חברים מעכשיו הצילומים בזוגות שאנחנו
 קבענו" קרלוס אמר
 "פרי וזאין חדר הלבשה וסט 3, אלינור ולואיס
 חדר הלבשה וסט 4, טוני וטומי חדר הלבשה
 וסט 5, שיי וליאו חדר הלבשה וסט 6, ליקי
 ונייל חדר הלבשה וסט 7, ניקול וג'ייסון חדר
 הלבשה וסט 8, כריס והארי חדר הלבשה וסט
 9" קנדל אמר והם הלכו
 "ואנחנו?" אני וליאם שאלנו
 "אתם ביחד זה לא ברור" קרלוס אמר
 "כן איפה?" ליאם שאל
 "חדר הלבשה וסט 1" קנדל אמר
 "טוב בוא נלך לשם" אמרתי והלכנו לסט
 "קרלוס אין לי נעליים" אמרתי
 "לוגן הנעליים" הוא צעק ונבהלתי
 "קחי" לוגן הביא לי נעלי עקב עם שרוכים
 כאלה על כול הרגל
 "לעזור?" ליאם שאל
 "כן תודה" אמרתי והוא עזר לי לשים את
 הנעלים האלה, בסט הינו צריכים לעמוד קרוב

מאוד ליאם חשש הרגשתי את זה כשסיימנו
באתי ללכת אבל נפלתי וליאם תפס אותי כאילו
הוא בא לנשק אותי אבל זה לא מה שיקרה
קרלוס אמר לו לזיז את הראש כדי ליצור
אשליה של נשיקה וזה הייתה רק אשליה.
"היי אתם עדיין לא התלבשתם?" כריס נכנסה
לחדר הלבשה
"לא היה לנו עיכוב" ליאם אמר
"טוב אני מוכנה" אמרתי
"גם אני" ליאם אמר ויצאנו לחבורה
"ואו סטופ מה פספסתי?" שאלתי כשראיתי
את כולם בזוגות
"פספסתם את זה שכולנו התנשקנו" נייל אמר
"טוב אני לא יודעת מה איתכם אני דואגת קצת
בגלל סופיה" אמרתי
"אתם התנשקתם?" הארי שאל
"לא" ליאם אמר
"אבל קרלוס יצא אשליה" אמרתי
"מזל שיש את הסרט" כריס אמרה והארי
חיבק אותה
"רגע איזה סרט?" לווי שאל
"אין לי כוח להסבר" אמרתי ונכנסתי למכונית

”אתן באות?” שאלתי והתנעתי את המכונית
”כן שנייה” ליקי אמרה והן נפרדו בנשיקות וכול
הפוצי מוצי הזה.

”הגעתם למשרדים של power of the girls
מדברת אופל במה אפשר לעזור לכם?”
אמרתי מתנשפת מהריצה מהחדר למשרד
”אהה שלום אני רוצה לקנות כרטיסים לסרט
הכנה של החנות שלכן” שמעתי אותו מנסה
לזייף קול
”תגיד לי ליאם נדפקת?? אתה הרצת אותי
מהחדר ועשיתי שם משהו חשוב” אמרתי
עצבנית
”מה עשית?” הוא התעניין
”שיחקתי עם חוטיני בתור רוגטקה בחייאת
ליאם מה זה עניינך” אמרתי ושמעתי את לואי
צוחק
”אני על רמקול?” שאלתי
”כן” נייל אמר
”טוב למה התקשרתם?” שאלתי עצבנית

"אנחנו בבעיה" הארי אמר
"צריך בשביל זה את הבנות? הן לא פה
שתדעו" אמרתי
"את יכולה לבוא לעזור לנו להתארגן?" זאין
שאל

"כן אבל במה להתארגן?" ניסיתי להבין
"השיער שלנו" הארי זייף בכי
"מה עם לו? היא לא יכולה לעזור?" שאלתי
"יש בעיות עם לוקס, את יכולה לבוא?" לואי
שאל

"טוב חמש דקות אני שם" אמרתי
"למה כול כך הרבה זמן?" נייל שאל
"כי אני לא לבושה" אמרתי
"אהה סליחה" הוא אמר
"ביי" אמרתי וניתקתי.
רצתי לחדר שלי ובדיוק באתי להוריד בגדים,
התקרבתי לחלון וראיתי את הארי מסתכל
סגרתי את הווילונות ואז הורדתי את בגדי
הבית והתלבשתי בנעלי העקב הלבנות גופייה
לבנה ומכנס גינס ירוק, לקחתי את האיפון
מפתחות לבית והלכתי לבנים.

"אתה תזהר ממני בפעם הבאה" אמרתי
 להארי שפתח לי את הדלת
 "רק רציתי לראות שאת לא מתעכבת" הוא
 אמר
 "טוב מי קודם?" שאלתי
 "אני" זאין אמר עשיתי לו את התסרוקת
 הרגילה שלו אבל עם הרבה פחות ספריי
 "את חושבת שזה יחזיק?" שאל
 "אני בטוחה יאללה לך" אמרתי ואחר שניות
 הארי נכנס
 "אוי הארי השיער שלך מזכיר לי כשהיה לי
 קארה" נזכרתי בגלל השיער שלו
 "תוכלי לסדר לי בנדנה?" הוא שאל
 "ברור אני עושה מה שאתם אומרים לי"
 אמרתי ושמתי לו בנדנה אחרי כמה דקות נכנס
 במקומו נייל
 "ומה אתה רוצה?" שאלתי
 "לא משהו מיוחד" הוא אמר ועשיתי לו את מה
 שהוא אוהב
 "תקרא ללואי וליאם" אמרתי ופתחתי את
 הדלת ראיתי את שניהם עומדים שם
 "לא משנה" אמרתי

"כן לוואיס מה אתה הולך לבקש?" שאלתי
 "אני רוצה את השיער הישן שלי" הוא אמר
 והופתעתי
 "מהאקס פקטור?" שאלתי
 "כן" הוא אמר
 "אבל צריך לגזור לך את השיער בשביל זה"
 אמרתי
 "תעשי מה שצריך" הוא אמר ועשיתי לו את
 התסרוקת של האקס פקטור ליאם ישב בשוק
 מזה שהצלחתי לסדר את הבלגן שיש לו על
 הראש
 "ואתה?" שאלתי את ליאם
 "כרגיל שלי" הוא אמר וכך עשיתי
 "צריך למכור את השיער הזה" אמרתי ללוואי
 מצביעה על השיער שגזרתי מראשו
 "רעיון טוב" הוא אמר וניקיתי את הרצפה
 "נו מה אתם מחכים, אתם לא צריכים ללכת?"
 אמרתי והלכתי לדלת
 "תיזהרי יש פפראצי בחוץ" ליאם אמר
 "אז זה לא שאני מפורסמת רק סידרתי לכם
 את השיער" אמרתי ופתחתי את הדלת בשער
 עמדו מלא פפראצים, יצאתי מהשער והם

צילמו אותי כאילו אני מפורסמת נכנסתי לשער שלי ונכנסתי הביתה.

-כעבר שבוע יום הפתיחה של החנות-

הכרזנו על הפתיחה בעשר בבוקר ומאז לא הפסיקו להגיע אנשים, טוב בחלק הרגיל של החנות יש את פרי בתמונה גדולה ומספרה את כול הבנות בצבעי שיער שונים מהרגיל בVIP היו את שי, ליאו, טומי, טוני, ג'ייסון וליקי במשותף והכי הציק לי שבחלק של החתונה יש אותי עם השמלה הנפוחה וכול השדיים בחוץ אוף!

"זהו בנות יש לכן חנות וגם עובדים יפה לכן" סטפני אמרה לנו

"כן טוב אני הולכת הביתה אני לא מרגישה טוב" אמרתי ויצאתי מהחנות, הלכתי לכיוון המכונית עד שחטפתי סחרחורת התעלפתי אבל לא נפלתי על המדרכה משהו תפס אותי אבל לא ידעתי מי זה.

התעוררתי עם כאב ראש חזק ניסיתי
להתרומם אבל לא הצלחתי אחרי כמה דקות
התיישבתי וגיליתי שאני בחדר של מישהו,
הדלת נפתחה וראיתי את ליאם?! הוא התיישב
על כיסא לידי

"ליאם איך הגעתי לפה?" שאלתי
"הבאתי אותך לפה" הוא אמר
"מה?" ניסיתי להבין

"ככה יצאתי מהחנות שלך וראיתי אותך הולכת
עד שהתעלפת תפסתי אותך הבאתי אותך
לכאן ורופא בדק אותך" הוא אמר
"טוב כדי שאני אלך הביתה" אמרתי ובאתי
לקום אבל תקף אותי כאב ראש
"הרופא אמר שאסור לך להפעיל כוח פיזי ואני
יוכל לעזור לך ללכת הביתה" הוא אמר
"טוב בוא נלך" אמרתי והוא ליווה אותי עד
לחדר שלי הוא דואג לי יותר מידי אבל זה
נחמדה

"תודה ליאם" אמרתי והוא הלך, החלפתי
לפיג'מה ונכנסתי למיטה כאב לי הכול, הייתי

ככה במשך שבועיים בקושי אכלתי עבדתי רק
וגם ישנתי הרבה.

הבנים נמצאים בסיבוב הופעות שלהם ואנחנו
מתחילות עוד יומיים את הלימודים זה לא
הולך להיות טוב אני מרגישה את זה.
" מורנינג בנות" אמרתי לבנות שנכנסו למטבח
"ממתי את ערה?" כריס שאלה מתיישבת לידי
בשולחן

"שש והספקתי ללכת לבית ספר" אמרתי
אוכלת מהגזר שלי
"מה עשית בבית ספר?" ליקי שאלה וכולן
התיישבו בשולחן עם אוכל
"ראיתי כול מיני דברים שיעניינו אותי במהלך
השנה הזאת" אמרתי
"תקשיבו ליאם ונייל חוגגים את היום הולדת
שלהם ביחד בארצות הברית הם הזמינו אותנו
אבל יש בעיה" טוני אמרה
"שהיא?" ליקי שאלה

“אסור לנו לנסוע” היא אמרה, ליקי וכריס
התעצבנו אבל במיוחד ליקי
“מה אני לא יוכל לחגוג לחבר שלי את היום
הולדת שלו זה לא הפייר” היא אמרה והלכה
לחדר
“ליקי חכי שנייה” שיי הלכה אליה
“אני צריכה שנייה לעשות טלפון” כריס אמרה
ויצאה לחצר
“טוב אני אלך לדבר עם סטפ נראה עם אפשר
לעשות משהו” אמרתי ויצאתי החוצה.

“סטפ אנחנו בקריסיס (משבר) חמור” אמרתי
נכנסת למשרד שלה
“היום הולדת של נייל?” היא שאלה
“כן, ליקי כמעט שברה לנו חצי בית” אמרתי
“מה אני יכולה לעשות?” היא שאלה
“תני להן לנסוע רק אני הישאר פה בבקשה
סטפ” אמרתי
“טוב אבל את משלימה להן את החומר” היא
אמרה
“תודה סטפ את מסדרת את הטיסה?” שאלתי

”כן עכשיו לכי הביתה” היא אמרה והלכתי.

נכנסתי הביתה אף אחת לא הייתה בסלון
עליתי לקומה הראשונה בדקתי בחדרים ואף
אחת לא הייתה עליתי לקומה שלי ומצאתי
אותן על המיטה בחדר שלי
”כריס עם מי דיברת?” שאלתי מתיישבת על
השולחן החדר שלי
”עם הארי עם מי אני יכולה כבר לדבר” היא
אמרה עצבנית רצח
”ואו אל תוציאי את העצבים על מי שסידרה
לכן טיסה” אמרתי והן הופתעו
”את עשית מה?!?” שיי צרחה כמעט
”אתן נוסעות לשם אבל אני נשארת פה”
אמרתי
”אבל מה עם ליאם חשוב לו שתהיי שם” טוני
אמרה
”הוא היה עם סופיה אחרי הכול היא חברה
שלו ואני רק החברה הכי טובה” אמרתי
”גאד תודה תודה תודה” ליקי וכריס צרחו
וחיבקו אותי
”ואו כמה אהבה” אמרתי בציניות

”טוב דחוף עכשיו אנחנו למספרה” ניקול
אמרה
”בדיוק רציתי לצבוע את השיער זה מתאים
בול” אמרתי ויצאנו למספרה שהיא לא שלנו
דווקא.

”שלום איך אפשר לעזור לכן?” הספר שאל
ואני התעסקתי עם המחשב
”באנו לעשות שינויים בשיער אתה תוכל לטפל
בזה?” שיי שאלה
”ברור בואו שבו” הוא אמר לנו התיישבנו
בספות שם בינתיים עשו את הצבעים לכריס
וליקי אז דיברתי בסקייפ עם ליאם
”היושים לכם” אמרתי לבנים
”היי איפה אתן?” לווי שאל
”גאד אתן במספרה” אלי אמרה
”כן תראו את ליקי וכריס” אמרתי והראיתי להן
אותן
”טוני תספרי לבנים מה שסיפרת לנו בלי
החלק שלי” אמרתי לטוני שישבה לידי

"ליאם ונייל הזמינו אותנו למסיבת יום הולדת
שלהם בארצות הברית" היא התחילה
"זה הולך להיות גדול" נייל אמר גאה
"אבל אסור לנו לנסוע" טוני אמרה וליאם ונייל
חטפו שוק

"ליקי שברה לנו חצי מהבית" שיי אמרה
"אבל דיברתי עם כריס" הארי אמר
"הארי שתוק ותן לנו לסיים את הסיפור"
אמרתי

"נו מה יש המשך?" אלי אמרה
"כן קדימה אופל תמשיכי" טוני אמרה
"ואז אני המדהימה והנפלאה הלכתי לסטפני
והצלחתי להוציא ממנה חמישה כרטיסי טיסה"
אמרתי ואני וטוני רקדנו משהוא מוזר ומטריד
"רגע אתן שש ויש חמש כרטיסים" זאין אמר
ובדיוק אני הלכתי לצבוע את השיער כאילו
כולנו צבענו קצוות אבל אני קצת יותר
מהקצוות

"כן משהי אחת לא הולכת" ליקי אמרה
"מי מיכן לא באה?" הארי שאל
"שתינו באות זה בטוח" כריס וליקי אמרו

"רגע אופל את באה?" ליאם שאל אותי ובדיוק
נכנסתי לשירותים

"בנות היא באה?" הוא שאל עלי והן שתקו
"נו תענו" הוא התחיל כבר להבין
"אני זאת שלא הולכת" אמרתי אחרי שסיימתי
בשירותים
"למה?" הוא שאל

"אני נידבתי את עצמי גם כי הבנות רוצות
להיות איתכם והן בנות זוג של שתי מכם אני
רק חברה טובה שלך וגם כי אני יוצאת עם בית
הספר למעבדה" אמרתי והתיישבתי בכיסא
של הספר

"ועכשיו ליאם שבר לנו כמעט חצי מלון" לוואי
אמר בציניות
"טוב מה אפשר לעשות אני חייבת להישאר"
אמרתי

"טוב בנים נדבר עוד מעט" ניקול אמרה
וניתקנו.

ליקי עשתה בקצוות ורוד, כריס עשתה את
הקצוות בחום בהיר יותר משלה, טוני עשתה
את הקצוות בתכלת ממש בהיר אבל רואים
אותו, ניקול חמצנה את הקצוות ועשתה

החלקה, שיי עשתה בקצוות כחול שונה לגמרי
משל טוני הוא דומה קצת לסגול כהה, ואני?
אני צבעתי את הקצוות בסגול קרוב ללבן וגם
עשיתי כמו גלח אבל צבעתי אותו לא גזרתי
משהו נדיר.

בערב שיי, טוני וניקול יצאו לבלות עם חברים
שלהן ואני, כריס וליקי השתעממנו בבית או
יותר נכון אני כי שתיהן דיברו עם חברים
שלהן,
"ליקי בואו נעשה משהו" אמרתי נכנסת לחדר
שלה
"היי אופל" נייל אמר לי מהסקייפ של ליקי
"היי נילי" אמרתי לו (ככה אני קוראת לו נילי)
והתקדמתי לליקי שישבה בשולחן שלה
"תקשיבי את חייבת להתקשר לליאם הוא
נעלם להם" ליקי אמרה
"מה?" שאלתי
"הוא נמצא רק בחזרות והופעות בשאר הזמן
אנחנו לא מוציאים אותו" נייל אמר

"טוב ביי יש לי טלפון" אמרתי והלכתי לסטודיו
 למעלה
 "הלו?" שאלתי
 "אופל סינג?" משהי שאלה
 "כן מדברת" אמרתי
 "שלום מדברת קארן אני התקשרתי להציע לך
 עבודה בתור כרוגרפיית" היא אמרה
 "מגניב אבל איפה?" שאלתי
 "סיבוב הופעות של דה וונטד וגם בסטודיו
 ריקוד" היא אמרה
 "אבל אתם מודעים לזה שאני לומדת?"
 שאלתי
 "כן את לא צריכה לנסוע עם דה וונטד רק
 ללמד אותם ואת הרקדנים שלהם" היא אמרה
 "טוב בסדר" אמרתי
 "אוקיי ביום שלישי הבא תבואי לכתובת
 £€<***^#!&@)@&
 "טוב נפגש כבר שם" אמרתי ונכנסתי לחדר
 של כריס, היא ישבה על המיטה עם המחשב
 ודיברה עם הארי
 "היי לשניכם והארי ראית שמעת משהו
 מליאם?" אמרתי והתיישבתי ליד כריס

"ראיתי אותו נוסע למועדון לפני חצי שעה" הוא
 אמר
 "ולא עצרת אותו?" שאלתי
 "הוא נסע במהירות" הוא אמר
 "גאד הארי תשלחו מישהו להביא אותו"
 אמרתי ויצאתי מהחדר,
 "נו ליאם תענה כבר" אמרתי מתוחה
 מסתובבת בחדר ולא מפסיקה
 "הלו" שמעתי אותו והוא נשמע שפוף
 "ליאם איפה אתה?" שאלתי
 "מה זה אכפת לך?" הוא שאל
 "ליאם!! בחייאת מה עובר אלייך תחזור למלון
 ותירגע" אמרתי
 "לא רוצה" הוא אמר
 "כמה שתית?" שאלתי
 "כבר לא זוכר" הוא אמר
 "ליאמי תקשיב אני לא יכולה לבוא לשם כי אני
 הולכת לקים" אמרתי
 "באמת?" הוא שאל
 "כאילו לא מביאים אותה לפה אז אני לא יכולה
 לנסוע אליכם" אמרתי
 "אההה לא ידעתי" הוא אמר

"תקשיב לך למחוץ למועדון עכשיו ותחכה
בחוץ מישהו בא לקחת אותך עכשיו" אמרתי
"טוב ביי" הוא אמר ניתקתי ורצתי לחדר של
כריס

"הארי הוא יצא מהמועדון הוא מחכה בחוץ לכו
אליו מהר" אמרתי והלכתי לסטודיו בקומה שלי
"הלו" אמרתי שוב בטלפון
"גברת סינג בהצלחה לך" תום אמר
"תום? זה אתה?" שאלתי
"כן מי זה כבר יכול להיות?" הוא שאל
"אין לי מושג היום הזה התיש אותי" אמרתי
ונשכבתי על רצפת הפרקט
"נו עוד מעט קים תהיה איתך לשבוע" הוא
אמר

"אוף מחר אנחנו חוזרים ללמוד" נאנחתי
"כן אבל שנה אחרונה זה לא נורא כול כך" הוא
אמר

"גאד אני מקווה שאני הצליח לסיים את השנה
הזאת בשקט" אמרתי
"בנות האוכל מוכן" אשלי צעקה מלמטה
"טוב איתי נדבר כבר בהזדמנות" אמרתי
"ביי" הוא אמר וניתקתי

"אני באה" צעקתי לקחתי את הכובע צמר
 וירדתי לשולחן
 "היי בנות מתי חזרתן?" שאלתי
 "לפני כמה דקות" ניקול אמרה ודחפה אוכל
 לפה
 "תאכלי לאט" אמרתי והתיישבתי גם
 "תדליקו טלוויזיה" כריס אמרה ושיי הדליקה
 את הטלוויזיה שבמטבח
 •"ליאם פיין ונייל הורן מתכננים את יום
 הולדתם המשותף וכולם מתרגשים לכבוד זה
 אך ביומים האחרונים ליאם נראה נכנס
 למועדונים ויוצא מהם שפוך לגמרי ליאם מה
 גרם לך להיות כך??" השדרנית אמרה
 "לא רק זה גם ככול הנראה לנייל ולהארי
 סטיילס יש חברות בנים אתם רוצים לגלות לנו
 מי הנערות ברות המזל?" השדרן אמר • וטוני
 כבתה את הטלוויזיה
 "ג'יזס איזה אנשים חטטנים יש בעולם" כריס
 אמרה והתחלתי לצחוק
 "מה יש לך?" ליקי שאלה

”חשבתי על התגובה של הבנים כשהם ידעו
שרוב בית הספר הוא בנים ובכיתה זה אנחנו
ועוד שתי ילדות” אמרתי
”זהו אין להן חיים” ניקול אמרה מצביעה על
ליקי וכריס
”זה לא הולך להיגמר טוב” טוני אמרה ופינינו
את השולחן
” גוד נייט בנות תזכרו לשים שעון מעורר”
אמרתי להן ועליתי לחדר שלי, לבשתי את
הפיג'מה ונכנסתי לתוך המיטה שוקעת
בחלומות מתוקים.

קמתי בבוקר למשמע השעון המעורר שלי,
התהלכתי כמו זומבית לכיוון השירותים, עשיתי
את דברי הבוקר והלכתי לארון למזלי לא צריך
תלבושת אז לקחתי חולצת בטן לבנה צמודה
מכנס חיתול שחור שרואים ממנו את הבוקסר
ונעלי הסופרה הלבנות שלי, לקחתי את התיק
הסגול שלי וירדתי לסלון.

” מורנינג ” אמרתי לאשלי ולקחתי גזר
מהמקרר, התיישבתי בשולחן והבנות האחרות
נכנסו למטבח
”בנות תאכלו ותלכו” אשלי אמרה ובדיוק צלצל
הטלפון במשרד אז כולנו הלכנו לשם ושמתי
על רמקול
”הלו?” שאלנו ביחד
”בהצלחה לכן” שמענו את הבנים צורחים
”ודיברנו על הבנים בבית ספר יש חתיכים”
אמרתי כשהסתכלתי למחוץ לחלון
”מה אמרתן?” הארי ונייל שאלו
”שרוב הבית ספר הוא בנים ועוד חתיכים”
אמרתי ושמעתי את ליאם לואי וזאין צוחקים
בטח על הארי ונייל
”ביי בנים” אמרתי ניתקתי את הטלפון ויצאנו
במהירות החוצה.

”בוקר טוב בנות” גברת דרלינג אמרה היא
שכנה ברחוב והיא כול בוקר מטיילת עם הכלב
שלה דנגי לאורך הרחוב

”בוקר גם לך גברת דרלינג” טוני אמרה
והמשכנו ללכת, הגענו לבית ספר איך שנכנסנו
נגשה עלינו מורה או מישהי כזאת
”שלום בנות אני סלין המנהלת בואו איתי” היא
אמרה הלכנו איתה היא הראתה לנו איפה
הלוקרים שלנו והכיתות הלכנו למזכירות
הוצאנו משם מערכת שעות ונגשנו ללוקרים
”מה יש לנו שעה ראשונה?” שאלתי
”כולנו ביחד בהיסטוריה ואחר כך כיתות
מדעים שונות” טוני אמרה
”זאת אומרת אתן הולכות להשתעמם
בשעתיים הראשונות ורק אני הולכת להנות”
אמרתי מוציאה את כול הציווד ושמתי בלוקר
חוץ מהיסטוריה ומדעים
”טוב בואו נלך לכיתה” ליקי אמרה
”שהיה לך ברור אני יושבת לידך” כריס אמרה
לי והגענו לכיתה והתיישבנו בשורות
הראשונות, המורה נכנסה והספיקה ללמד
מלא בשיעור הזה.

"סורי בנות אני במעבדה הכי רחוקה" אמרתי
 להן והלכתי מהר למעבדה 507, היו שם כמה
 בנים התיישבתי באחד השולחנות שמתי
 אוזניות ושמתי מוזיקה בינתיים
 "שלום לך אני קיווין ואת?" איזה אחד ניגש
 אלי
 "אופל" אמרתי
 "שם שונה מאיפה את?" הוא שאל ושמתי לב
 לזה שאין לו מבטא בריטי
 "ישראל ואתה? למה בטוח שאתה לא מפה"
 אמרתי
 "יפה לך שהבחנת הרבה לא שמים לב ואני
 מארגנטינה" הוא אמר
 "אני חצי ארגנטינית" אמרתי
 "איך את בצבע הזה?" הוא אמר
 "החצי השני הוא הודי" אמרתי והמורה נכנסה,
 התחלנו ללמוד וכול הבנים בכיתה הסתכלו
 עליי טוב אני הבת היחידה שנמצאת בכיתה
 אחרי הכול, זאת כיתת מצוינות פלוס במדעים
 בנות אחרות פשוט לא אוהבות מדעים.

השיעור נגמר והלכתי ללוקר בדרך כול
המבטים היו עלי עד שנתקלתי בילדה קצת
יותר נמוכה ממני שלובשת עקבים
"אז את הפריקית ה'מושלמת'" היא אמרה את
המושלמת במירכאות
"ואת?" שאלתי בחוצפה
"היילי תזכרי את השם" היא אמרה
"למה לי לזכור אותך" אמרתי
"כי אם לא מצטרפים אלי נהרסים ממני" היא
אמרה וראיתי שכולם מפחדים ממנה כול
המעט בנות שהיו פחדו לעמוד מולה אבל אני
לא הולכת לתת לה להפחיד אותי
"אני לא מצטרפת אלייך ובטח שלא נהרסת
ממך ביושנים" אמרתי ועקפתי אותה משאירה
אותה בהלם שם
"ומצאתי שרלוט שתי" אמרתי להבנות שעמדו
ליד הלוקרים
"כן היילי" ניקול אמרה ועברה בה צמרמורת
"אוי ניקול" צחקנו, המשך היום היה בכיתות
האומנותיות והעברנו את הזמן מהר.

איך שחזרתי הביתה קבלתי טלפון
"הלו?" עניתי
"מה זאת אומרת קים באה?" שמעתי את
אלינור ולואי שואלים ביחד
"כן היא תהיה פה שבוע" אמרתי
"אני נוסעת אלייך" אלי אמרה
"גם אני" לואי אמר
"אתם לא, תישארו שם גם ככה היא תבוא עוד
פעם" אמרתי מנסה לגרום להם לא לבוא
ולפספס את המסיבה, כן כביכול שיקרתי להם
היא לא תביא עוד פעם אלה רק מתי שאני סוף
סוף יוכל לקבל את האחריות עלייה
"בטוחה?" שניהם שאלו
"בטוחה" שיקרתי וניתקנו את השיחה.
ביום שהבנות טסות במקביל בל מגיעה אז
חסך לי נסיעה לשם שוב אבל בינתיים את
השבועיים הבודדים עד לטיסה העברנו
בלימודים.

-ערב לפני הטיסה-

"בואנה לומדים הרבה יותר חומר במהירות"
ליקי אמרה כשעשינו שיעורים במטבח
"אבל לומדים אותו טוב וזה נקלט במהירות
בראש" אמרתי וכולן הסכימו איתי
"שלום" שמענו את סטפני בדלת אבל לא ראינו
אותה עדיין

"סטפ תגידי יש מצב שאנחנו..." הפסקתי
לדבר כשראיתי את סטפני עומדת בדלת
"אמא" רצתי לקים וחיבקתי אותה
"מה קרה?" ליקי הסתובבה אלינו וגם
האחרות

"קים" כריס צעקה וכולן רצו לחבק אותה
"כריס קחי אותה שנייה" אמרתי וכריס לקחה
את קים למטבח חזרה
"סטפ מה הולך פה?" שאלתי
"הבאתי אותה יום לפני כדי שתראה את
הבנות ואל תדאגי אני עושה לה בייביסטר"
היא אמרה ופשוט חיבקתי אותה
"תודה סטפ" אמרתי ולקחתי ממנה את
המזוודה של קים

"קים בואי" נכנסתי למטבח כדי לקחת אותה
 "לסיים שיעורים" סטפ אמרה וחזרתי לשבת
 לסיים את השיעורים, אחרי חמש דקות קמתי
 "סיימתי" צרחתי וקים צחקה
 "את רואה איזה אמא משוגעת יש לך" טוני
 אמרה לקים
 "משוגעת שאת אוהבת" אמרתי
 "אוי שקט קחי את קים לחדר שלך" היא אמרה
 "בואי קים" נתתי לה יד והתחלנו לעלות
 לקומה השנייה
 "את בקומה נפרדת מהבנות?" היא שאלה
 "כן כי לא היו בקומה הראשונה מספיק
 חדרים" אמרתי ופתחתי את הדלת של החדר,
 ישר קים רצה וקפצה על המיטה
 "הנעליים קים" אמרתי והיא הורידה את
 הנעליים אבל המשיכה לקפוץ
 "אוי" נאנחתי צוחקת, פתחתי את הארון
 הורדתי את הנעליים ושמתי את המזוודה שם
 "אמא אפשר לראות סרט???" היא שאלה
 "כן איזה את רוצה?" אמרתי ולקחתי את
 השלט
 "בת הים הקטנה 2" היא אמרה

"זה בספרדית קים" אמרתי
 "שחכת שאני יודעת לדבר ספרדית" היא
 אמרה בספרדית
 "טוב בואי נלך להכין פופקורן" אמרתי והיא
 כבר רצה למטה כשאני אחריה
 "ואו לאן אתן רצות?" שיי שאלה כשבאה
 לעבור לסלון
 "להכין פופקורן" קים שמחה ואני התנשפתי
 "רצות גם?" שאלתי
 "לא עזבי עדיף שלא תמלאי אותנו" היא אמרה
 והלכה לסלון, הכנו את הפופקורן וחזרנו
 למעלה, בהתחלה ראינו את הסרט אבל קים
 נרדמה באמצע אז סגרתי את הטליוויזיה
 וירדתי לשאר הבנות
 "מה רואים?" שאלתי
 "חדשות הבידור" שיי אמרה כי האחרות היו
 שקועות בטלוויזיה
 •"מחר בערב וואן דיירקשן נוסעים לאסוף כמה
 אנשים מנמל התעופה מקורות מוסרים לנו
 ששניים מחברי הלהקה הולכים לאסוף את
 חברותיהם אלו אלה הארי ונייל אשר מסתירים
 את בנות זוגם" השדרנית אמרה

”לא יפה בנים העולם רוצה להכיר אותן” היא
הוסיפה •

”טוב הולכת להיות לכן קבלת פנים למרות
שלא יודעים שאלו אתן” אמרתי
”טוב כדי שנלך לישון כבר מאוחר” ליקי אמרה
ועלינו לחדרים, נכנסתי לחדר וקים התעוררה
” קימצ'וק רוצה להחליף בגדים?” שאלתי והיא
הנהנה, החלפתי לה בגדים לפיג'מה וגם אני
החלפתי, נכנסנו למיטה והתכרבלנו בתוך
השמיכה הנעימה.

זהו כבר יש לנו חופש כול השבוע. התעוררנו
ברבע לשש בבוקר התלבשנו בבגדים פשוטים
אבל עם סטייל וגם קים, יצאנו מהבית בשבע
ונסענו לשדה

”טוב בנות זהו את נוסעות לארצות הברית
נתראה בעוד כמה זמן” אמרתי התחבקנו והן
המשיכו בהליכה למטוס, אני וקים חזרנו לאוטו
וקיבלתי שיחה
”הלו” שמתי על רמקול
”אופל זאת קארן היום יש חזרות בואי לאולם
\$\$\$^*#%€ עוד חצי שעה” היא אמרה

”קארן אני עם הילדה שלי” אמרתי
”שתבוא גם זה חשוב מאוד” היא אמרה
”טוב אני בדרך” אמרתי ונסעתי לאולם הזה.

”נו בנים קדימה” אמרתי אבל הם המשיכו
בשלהם, אני אשכרה בייביסיטר של דה וונטד
אוף הם לא מקשיבים
” סיווה תפסיק לסדר את השיער” אמרתי
ולקחתי לו את המראה
”מקס ותום תפסיקו לריב מכות גם אם זה
בצחוק” הפרדתי בניהם
”ג’יי ונייתן תפסיקו להטריד לי את הילדה”
אמרתי מרחיקה מהם את קים
”היא הבת שלך?” מקס שאל
”כן. אפשר לחזור לריקוד?” שאלתי
”כן המפקדת” הם נעמדו כמו חיילים
”חה חה מצחיק מאוד קדימה” אמרתי
והפעלתי את המוזיקה הם עשו את כול מה
שלימדתי אותם גם עם הרקדנים וגם בלי
”טוב בנים סיימנו אתם מוכנים” אמרתי
”את תבואי למופע” תום שאל

"דה וונטד אני אחשוב על זה" אמרתי ובאתי
ללכת

"נו תבואי תראי שנצליח" נייתן אמר
"טוב אני אבוא בשבילכם" אמרתי לקחתי את
קים וחזרנו הביתה.

את השבוע עם בל בזבזתי בטיולים איתה
וממש נהנו סטפני לקחה אותה חזרה לישראל
ואני חיכיתי לבנות בשדה תעופה...

"היי" אמרתי לטוני, ניקול ושיי שמצאו אותי
כבר באחד מבתי הקפה
"נו מה קורה?" שיי שאלה
"השתזפתן" שמתי לב
"כן" ניקול אמרה

"מה קרה שאת ככה?" טוני שאלה כשראתה
שבמקום לשתות אני משחק עם הקשית בתוך
המשקה

"סתם יש הופעה שאני צריכה ללכת עליה
בחודש הבא ולא רוצה ללכת לבד" התבכיינתי
כמו תינוקת, לפתע הרגשתי זוג ידיים קטנות

ומעליהן עוד זוג אבל יותר גדולות על העיניים
 שלי
 "מי אנחנו?" הם שאלו
 "אלי ולואי מי עוד" אמרתי לפי הקולות שלהם
 "נכון" אלי אמרה והם הורידו את הידיים
 "היא עדיין פה?" לואי שאל
 "פספסת קים הלכה עם סטפ לפני כמה דקות"
 אמרתי
 "רואה בגללך פספסנו" אלי אמרה
 "אני זה בגלל זאין שלא התעורר בזמן" הוא
 האשים את זאין
 "סליחה באמת שהרסת לי את השעון
 המעורר" זאין הופיע מאחורי שיי
 "רגע מה אתם עושים פה?" שאלתי
 "הם התעקשו לבוא כי יש לנו כמה ימים של
 חופש וגם להם" ליקי אמרה ונייל חיבק אותה
 מאחורה
 "ואיפה כריס והארי?" שאלתי
 "כמעט אונסים אחד את השני" זאין אמר
 והצביע על פינה ששם הם התנשקו טוב
 התנשקו זאת לא מילה הם כמעט בלעו אחד
 את השני

"אנסים בואו לפה" צעקתי להם והם באו
 "רגע אתם רק 1..2..3..4" אמרתי
 "איפה באמת ליאם?" ניקול שאלה
 "נראה לי שהוא הלך לטיסות היוצאות" הארי
 אמר וראינו בדיוק את ליאם מתקרב על חיוך
 ענקי על הפנים
 "ואו מה קרה לך?" נייל שאל
 "ראיתי את קים" הוא אמר בהתרגשות כמו
 ילד קטן
 "איזה כיף לך" לוואי אמר
 "בואו נלך למה באים הפפראצ'ים" אמרתי
 כשראיתי מכוניות שחורות כמו של הפפראצ'ים
 דרך החלון
 "רעיון טוב" זאין אמר ונסענו לבתים, הבנים
 הלכו לבית שלהם להחליף בגדים וכול מיני
 ואנחנו הבנות לבית שלנו
 "אופל אפשר לדבר איתך?" ליקי שאלה
 "כן" אמרתי
 "לא פה בואי לחדר" היא אמרה ועלינו לחדר
 שלה
 "מה קרה?" שאלתי והתיישבתי על המיטה,
 היא סגרה את הדלת ונשענה עליה

“זה קשור לנייל” היא אמרה
“את כבר לא אוהבת אותו? הוא בגד בך? את
בגדת בו?” הפצצתי אותה בשאלות
“לא!” היא אמרה
“רגע אתם עשיתם?” שאלתי, היא נשכה את
השפה התחתונה שלה והנהנה
“גאד רגע זה טוב או רע?” שאלתי והיא
התיישבה ליד על המיטה
“זה טוב נראה לי” היא אמרה
“הסבירי פרטי ונמקי” אמרתי לה
“טוב ככה בימים שלפני המסיבה ראינו מלא
סרטים ביחד בחדר במלון שאגב הינו בחדר
לבד, בערב של המסיבה לא עניין אותו
האורחים הוא היה צמוד אליי זה לא כי הוא
פחד שיתחילו איתי זה כי כול שנייה התנשקנו
או התחבקנו בריקוד הסלואו הוא שאל אותי
בלחישה עם אני רוצה לצאת איתו לצימר כי לא
תהיה להם הופעה אז הסכמתי, ישר
מהמסיבה נסענו לשם צחקנו וזה במזל לא
הינו שיכורים, הינו בשקט הסתכלנו אחד לשני
בעיניים ומשהו דרבן אותי להתנפל עליו לנשק
אותו התחלתי להוריד לו את החולצה

והתקדמנו למיטה שהייתה שם" קטעתי אותה
באמצע

"לא פירוט יותר מידי" אמרתי והיא המשיכה
"טוב בקיצור עשינו את זה וזה לא נייל שגרם
לזה לקרות זאת אני" היא אמרה
"רגע את מתחרטת על זה?" שאלתי
"לא זה היה כול כך מתוק ונעים הייתי עושה
את אותו צעד גם בפעם השנייה" היא אמרה
"את יודעת מה דרבן אותכם?" שאלתי
"לא מה?" היא שאלה

"האהבה שיש בניכם זה משהו טהור בלי
קינאה, סצנות מפגרות או שנאה" אמרתי
"את יודעת על מה את מדברת" היא אמרה
"רק שלא נכנסת לנו להריון" צחקתי איתה
"אוי תירגע" היא אמרה

"את תספרי לשאר הבנות?" שאלתי
"מעדיפה שלא בינתיים" היא אמרה
"אז אני היחידה שיודעת?" שאלתי
"כן גם את היחידה שעשית כבר, אבל אל
תדברי על זה עם אף אחד" היא בקשה

"תהי בטוחה אני לא הגיד כלום" אמרתי
והתחבקנו, ירדנו למטה ודפקו בדלת אז אני
פתחתי

"היי הארי" אמרתי

"היי אופל" הוא אמר נתנו נשיקה בלחי וחיבוק
"איפה היא?" הוא שאל

"יצאה לחצר" אמרתי הוא הלכת סגרתי את
הדלת ושוב דפקו

"היי אופל" נייל אמר

"היי נילי" אמרתי עשינו אותו הדבר כמו עם
הארי

"במטבח" אמרתי לפני שהוא הספיק לשאול
משהו, סגרתי את הדלת ועליתי לחדר שנייה
לפני שפתחתי את הדלת של החדר שוב דפקו
בדלת

"הפעם אני לא פותחת" צעקתי ונכנסתי, כול
החדר היה מבולגן בגדים של קים מפוזרים
ציורים וצבעים על הרצפה

"אוי קים תראי איזה בלגן השארת" דיברתי
לעצמי, התחלתי לאסוף את הדברים, פתאום
הדלת נפתח וליאם נכנסת לחדר בריצה קופץ
לי על המיטה

”נדפקת אהה? הבהלת אותי מפגר” אמרתי
והמשכתי לסדר את החדר
”את כול הבלגן הזה קים עשתה?” הוא שאל
ועזר לי לאסוף
”כן תראה מה היא עשתה במרפסת” אמרתי
ויצאנו, לאורך כול הגדר שיש כאילו קים חיברה
כמה חוטינים שאלוהים יודע מאיפה היא
הביאה אותם ותלתה אותם שם
”איזה ילדה מקורית” הוא התחיל לצחוק,
אספתי את הכול ושמתי אותם בסל הכביסה
”ואי נייל מאושר רצח כול הזמן מאז המסיבה
הוא לא הפסיק לחייך הממזר הקטן” ליאם
אמר ונשכב לי על המיטה
”בטח לא סתם” אמרתי ושמתי את הבגדים
של בל בארון
”כן אחרי מה שחברה שלך עשתה לו” הוא
אמר
”ליאם אתה רוצה לספר לי משהו?” אמרת
והתיישבתי לידו מעבירה את ידי על חזהו
המפותח
”אהה לא אסור לי” הוא הסס

"נו ליאמי" אמרתי והעברתי את ידי גורמת לו
 צמרמורת בנקודה הרגישה שלו
 "בסדר אבל נייל וליקי יהרגו אותי" הוא אמר
 "תתחיל לדבר" אמרתי
 "סתם בערב של המסיבה הם כאילו הם" הוא
 התחיל אבל עצרתי אותו
 "אהה אני יודעת הם שכבו" אמרתי וקמתי
 לכיוון מדפי הספרים
 "מה נייל סיפר לך?" הוא שאל
 "לא דביל ליקי סיפרה לי כי אני החידה שכבר,
 הבנת את ההמשך" אמרתי והוצאתי ספר על
 גנטיקה ורבייה
 "מה זה הספר הזה?" ליאם שאל
 כשהתיישבתי ושולחן
 "סתם לעבודה שאני צריכה לעשות בכיתה"
 אמרתי
 "מה לבד בלי הבנות?" הוא שאל, אהה נכון
 הוא לא יודע על המדעים
 "לא ליאם אני לא לומדת עם הבנות מדעים אני
 במדעים מצוינות פלוס" אמרתי
 "ואו את ילדה חכמה" הוא אמר

"רגע יש לי שיחה בסקייפ" אמרתי וענית
 לשיחה אחרי שענית ליאם היה בשוק
 "היי תום היי מקס" אמרתי
 "היי אופל והיי ליאם???" הם אמרו
 "גאד מה הולך כאן? ממתי את בקשר עם דה
 וונטד?" ליאם שאל
 "אני אסביר לך הכול אחר כך" אמרתי לו
 "כן בנים מה רציתם?" שאלתי
 "יש לנו את הכרטיסים גם לחברות שלך וג'יי
 ונייתן חופרים לנו על קים" תום אמר
 "רגע הם גם מכירים את קים?" ליאם שאל
 "תשתוק קצת אולי" אמרתי
 "תודה לכם ואני מקווה שאתם לא תפשלו למה
 אני חוזרת ללימודים ואני לא אוכל לעזור"
 אמרתי
 "אנחנו עושים חזרות לא לדאוג" סיווה נכנס
 לתמונה ואמר
 "כן היי סיווה" אמרתי והוא נופף בידו
 "בנים בואו לחדר הלבשה" משהי צעקה
 "טוב אנחנו צריכים ללכת נדבר כבר" מקס
 אמר והם ניתקו
 "עכשיו אני פנויה לשאלות שלך" אמרתי

"איך התחלת להסתובב איתם?" הוא שאל
 "התקשרו עלי בחופש הגדול ושאלו עם אני
 אוכל ללמד אותם כירוגרפיה שלי וזה המשיך
 וכשקים הייתה פה הם היו זקוקים לי דחוף
 ובאתי עם קים לחזרה שלהם" אמרתי וירדתי
 למטבח וליאם אחרי
 "את יודעת בכלל על הריב שהיה לנו איתם?"
 הוא אמר ונגשתי למקרר
 "אני יודעת ואני לא בצד של אף אחד" אמרתי
 והוצאתי גזר, התחלתי ללכת לסלון וליאם עדיין
 הולך אחרי
 "רגע לאיזה הופעה את הולכת איתם?" הוא
 שאל וכול מי שהיה בסלון שמע
 "סתם אני והבנות הולכות להופעה אני לא
 מתכוונת להגיד לך איזה?" אמרתי
 "הולכות עם מי?" הארי שאל
 "להופעה של מי?" נייל שאל
 "עם דה וונטד" ליאם אמר
 "אוף תירגעו זה לא מה שאתם חושבים, אז
 מה עם אני והבנות הולכות להופעה מה יש
 לכם" אמרתי והתיישבתי בספה ליד ניקול ושיי
 "אהה להופעה שלהם" טוני נזכרה

"כן אבל אני לא הולכת להגיד להם מה זה, כי
 אם אני אגיד הם יבואו איתנו וסתם יהרסו את
 כול האווירה" אמרתי יותר לבנות מאשר לבנים
 "אפשר לדעת לאיזה הופעה אתן הולכות?"
 נייל שאל ולקחתי אותו למשרד
 "אתה סומך על ליקי כמו שהיא סומכת
 עלייך?" שאלתי
 "כן ברור" הוא ענה
 "אתה לא תעשה לה סצנות קנאה?" שאלתי
 "לא אני אדם מבוגר והבנתי שביוגה שלך
 אפשר להפיג את זה" הוא אמר
 "יופי בוא נחזור" אמרתי וחזרנו לכולם
 "טוב אני אספר לכם אבל הארי אתה עושה
 את אחת מסצנות הקנאה המפגרות או שובר
 את הבית אתה עף מכאן ולא חוזר בחיים
 שלך" אמרתי
 "אוקי רק דברי" הוא אמר
 "טוב בנים אני עבדתי אצל דה וונטד והם
 רוצים שאני יהיה בהופעה אחת אז בחודש
 הבא אני והבנות יוצאות לבילוי של בנות
 והולכות לראות את ההופעה ביחד" אמרתי

וראיתי שהארי רוצה לעשות משהו, הוא יצא
לחצר דפק צרחה וחזר פנימה
"אני רגוע" הוא אמר וחזר לנשק את כוכב
"אבל אני לא" ליאם אמר
"מה?!?!?" כמעט צעקתי
"מה יש לך שאתה מגן עליי יותר מידי?!?"
הרמתי את הקול
"זה פשוט ש..." הוא אמר
"אוף אתה כמו סמנתה לא נותנים לי לעשות
מה שבראש שלי גם אם זה רע תנו לי לטעות
לבד" צעקתי לקחתי את האיפון אוזניות
וטרקתי את דלת הבית, הלכתי והלכתי עד
שהגעתי למגרש ממש אבל ממש רחוק נראה
לי רצתי עשרים דקות ואני עוד מהירה, היו שם
חבורה מעורבת של בנים ובנות אז התקדמתי
אליהם
"סליחה מה אתם עושים?" שאלתי
"משחקים פוטבול אמריקאי רוצה להצטרף?"
אחת בלונדינית שאלה
"כן כמה זמן לא שיחקתי" אמרתי
"אהה כן אני אופל" הוספתי
"שרי בואו נתחיל לשחק" היא אמרה...

-נ.מ.כללית-

"אוף אתה כמו סמנתה לא נותנים לי לעשות
מה שבראש שלי גם אם זה רע תנו לי לטעות
לבד" אופל צעקה לקחה את הדברים שלה
ויצאה מהבית בריצה
"ליאם מה עובר אלייך?" כריס שאלה מודאגת
"עליי, מה קרה לה שהיא התפוצצה ככה ומי
זאת סמנתה?" הוא שאל
"סמנתה זאת אמא שלה" ליקי אמרה
"למה היא לא קוראת לה אמא וזהו?" נייל
שאל הפעם
"היא ואמא שלה רבות ואופל פשוט לא
מרגישה שהיא אמא שלה והיא לא מרגישה
שהיא הבת שלה" ניקול אמרה
"שיט רק שהיא לא הלכה לבר" שיי אמרה
ויצאה לאופנועים
"למה שהיא תלך לבר?" הארי שאל והם עדיין
ישבו בסלון

”אוי הארי אופל פותרת את הדברים בדרכים
שלה ואחת הדרכים היא לשתות על קצה
היכולת שלה” טוני אמרה
”טוב זהו אני לא מסוגלת יותר” כריס אמרה
ועלתה בעצבים לחדר לבד נועלת את הדלת
”טוב זה סימן שנלך הביתה בנים” הארי אמר
הם נפרדו לשלום וחזרו לביתם.

”אופל ושיי חזרו לבית ואופל ישר עלתה לחדר
שלה

”איפה מצאת אותה?” טוני שאלה
”משחקת פוטבול” היא ענתה והתיישבה לידן.
במשך חודשיים שלמים אופל לא דיברה עם
ליאם לא משנה מה הוא ניסה להגיד לה היא
לא הקשיבה ולא התייחסה, כשכולם היו יוצאים
היא הייתה באה אבל היא לא דיברה כול כך
ולא עשתה בלגן. בחודשים האלה הכול נהיה
שונה אבל כולם רוצים להחזיר את המצב
לקדמותו וההזדמנות היא מחר ביום הולדת
של אופל רק מה שהם לא יודעים שהולכת
להיות להם הפתעה...

-נ.מ.אופל-

"אש תודה על האוכל ולילה טוב בנות" אמרתי
וקמתי מהשולחן
"לילה טוב" שיי אמרה ועליתי לחדר, החלפתי
לפיג'מה הדלקתי בחדר את המזגן על קירור
ויצאתי למרפסת
היושבים אלי" אמרתי לאלי שישבה במרפסת
של לואי ללא מעשה
"סוף סוף את מדברת" היא אמרה
"כן לא כיף לי כול הברוגז שלי" אמרתי
"אז מה תעשי?" היא שאלה
"אני אשלים עם ליאם כשאני הראה אותו"
אמרתי
"מחר!" היא אמרה
"כן כדי לא להעביר את היום הולדת לבדי"
אמרתי והיא צחקקה אז הצטרפתי אליה
"זאת אופל צוחקת?" לואי יצא למרפסת ושאל
"לא אחותך" אמרתי
"נו את אחותי" הוא אמר

"כדי שאני אלך לישון מחר יום ארוך" אמרתי
"כן לכי לישון ביי" לוואי אמר והרים את אלי
"אל תשכחו אמצעי מניעה" אמרתי ונכנסתי,
סגרתי את החלון והתכרבלתי בתוך השמיכה
שלי.

התעוררתי בחמש בבוקר יצאתי למרפסת והיה
לי טלפון
"הלו" עניתי
"שלום אופל? זאת העמותה בייבי אייתי
אנחנו יודעים שאת באנגליה אבל את יכולה
לבוא לקחת את קים תחת אחריותך ומצטערים
אל השעה המוקדמת" מישהי אמרה
"דיי אני כבר יכולה?" שאלתי
"כן כבר היום" היא אמרה
"טוב אני עכשיו יוצאת לטיסה" אמרתי, ניתקתי
את הטלפון, התארגנתי לבשתי מכנס גינס
ירוק, סוודר אפור ענקי מתחת גופייה לבנה,
עקבים לבנים, ארזתי תיק עם בגדים להחלפה
וליום למחרת כסף וכול מיני, פתחתי את החלון

סגרתי את המזגן ויצאתי בשקט מהבית. בדרך
לתפוס אוטובוס צילמו אותי כמה פפראצי אבל
זה לא הפריע לי עד שהם עקבו אחרי לשדה
תעופה, עליתי על הטיסה הראשונה שהייתה
והיא ארכה רק ארבע שעות בלי עצירה.

ירדתי מהמטוס והתקשרתי לתומאס
"הלו" היא ענה רדום
"תום אני פה" אמרתי
"מי זה?" הוא לא הבין
"מי זה יכול להיות גאון?" אמרתי
"אופל!" הוא התעורר
"מה זאת אומרת פה?" הוא הוסיף
"אני הרגע נחתתי בארץ ואני הולכת לרכבת"
אמרתי
"דבר ראשון מזל טוב דבר שני איזה כיף שאת
פה ודבר שלישי מביאים לך את קים?" הוא
אמר
"תודה וכן סוף סוף" אמרתי נרגשת
"נפגש בתחנת רכבת אני עכשיו קים" הוא אמר

“טוב אני בדיוק עולה על אחת מהרכבות”
אמרתי וניתקתי את השיחה, ברכבת כמה
דיירקשניות זיהו אותי והצטלמו איתי טוב אחרי
הכול אני גם חברה של חברות שלהם וגם
הייתי החברה הכי טובה של אחד מהם. הגעתי
לתחנה וראיתי את תום רצתי אליו וחיבקתי
אותו חזק
“אופל אני גם צריך אוויר זוכרת” הוא אמר
ושחררתי אותו
“סוריי אני פשוט מתרגשת” אמרתי וקיפצתי.

נסענו ואחרי חצי שעה הגענו למקום שקים
נמצא, יצאנו מהמכונית ונכנסנו למזכירות
“שלום” אמרתי
“שם” המזכירה שאלה
“אופל סינג” אמרתי
“כנסו שנייה לחדר ארבע” היא אמרה והלכנו
לשם
“שלום אופל, תום בואו כנסו” מי שהייתה
בחדר אמרה לנו והתיישבנו
“איך את יודעת מי אנחנו?” תום שאל אבל אני
ידעתי

”תום זאת חן מי שמסדרת לנו את הביקורים”
אמרתי ואז הוא נזכר
”טוב אופל את לוקחת את קים לאנגליה?” היא
שאלה

”כן אני גרה שם” אמרתי
”טוב אך את עדיין לומדת מה קים תעשה
בשעות הבוקר?” היא שאלה
”יש ימים שהיא תוכל להיות איתי ובאחרים
סטפני אמרה שהיא תשמור עלייה או אשלי”
אמרתי

”ובימים שאף אחת מיכן לא תוכל?” היא
המשיכה

”יש לי חברים בני עשרים ומעלה” אמרתי
”אוקיי אני רואה שהכול תחת שליטה אז
החדר של קים זה 219 לי קחי אותה אבל צריך
לארוז את הדברים שלה, מזוודות יש מתחת
למיטה שלה” היא אמרה
”תודה חן” אמרתי והלכנו לחדר של קים, היא
לא הייתה שם אז בינתיים ארזנו את הדברים
שלה

”למה אני צריכה ללכת לחדר?” שמעתי את
קים שואלת מעבר לדלת

”כנסי יש לך הפתעה” מישהי אמרה וקים
נכנסה לחדר אבל עדיין לא ראתה אותי
”אבא מה אתה עושה פה?” היא קפצה לתום
לידיים

”אני לא ההפתעה” הוא אמר וחזרתי
מהשירותים
”אמא!!” היא צעקה ורצה אליי
”רגע מה זה כול המזוודות?” היא שאלה
”את באה איתי לאנגליה” אמרתי והתיישבתי
על המיטה שלה
”לתמיד? בבקשה תגידי לתמיד” היא אמרה
ונעמדה מולי, תום התיישב לידי הסתכלנו אחד
על השני וקים הייתה מודאגת
” קימי את נשארת עם אמא ל...תמיד” תום
אמר וקים רצה לחבק אותי
”חחחח קדימה קים אנחנו צריכות לטוס”
אמרתי וקמנו, לקחנו את המזוודות, נסענו
לתכנת רכבת ושם נפרדנו מתום והמשכנו
שתינו לבד לטיסה.

כול הטיסה היא לא הפסיקה להשתגע אבל
כשנכנסנו לאוטובוס לבית היא נרדמה, שוב

צילמו אותי פפראצים אבל חושך בחוץ אז לא
ראו אותנו טוב. נכנסנו לבית בשקט כולם ישנו
על הספה גם הבנים משום מה טוב, העלתי
את קים לחדר וגם את המזוודות שלה ונרדמנו
שתינו מחובקות...

-נ.מ.כריס-

קמתי בשבע ורצתי להעיר את שאר הבנות,
נכנסנו לאט לחדר של אופל ו...
"איפה היא?" ניקול שאלה כאשר לא ראינו
אותה במיטה
"אולי היא הלכה להליכה או משהו כזה" ליקי
אמרה
"אני אומרת בואו עכשיו נחזור לישון ונתעורר
עוד כמה זמן ואולי היא כבר תהיה פה" טוני
הציעה וכולן הסכימו אבל אני רק הלכתי לחדר
בלי לדבר, החלפתי בגדים לקחתי את האיפון
ויצאתי לחפש את אופל, אני ידעתי שהיא לא
מתכוונת להתעורר מוקדם היום ואם כן אז היא

הייתה הולכת לליאם, דפקתי בדלת של הבנים
ואף אחד לא פתח לי אז לקחתי את המפתח
ספייר שהם מחביאים ופתחתי את הדלת,
עליתי לחדר של ליאם דפקתי בדלת והוא פתח
"כריס מה את עושה פה כול כך מוקדם?" הוא
שאל

"אופל נעלמה זה היום הולדת שלה ואני לא
מאמינה שהיא יצאה לטייל משהו קרה"
אמרתי והוא עדיין היה רדום
"טוב רגע מה?!?" הוא סוף סוף הבין את דברי
"כן היא גם רצתה ל... לא משנה העיקר הוא
שהיא נעלמה" אמרתי, שיט כמעט גיליתי לו
מה אופל רוצה לעשות
"טוב חצי שעה אני מוכן" הוא אמר
"כול כך הרבה?" שאלתי
"אני גם עושה מקלחת ואני בטוח בזה שאת
גם תעירי את הארי" הוא אמר
"טוב צודק ביי" אמרתי וירדתי לחדר של הארי.
הוא שכב על הבטן מכורבל בשמיכה קפצתי
עלי והתחלתי לנשק אותו בצוואר ובאוזן, הוא
רק חייך כמו מטומטם
"קדימה הארי קום" אמרתי וקמתי ממנו

"איזה כיף זה לקום ככה לבוקר" הוא אמר
 והתרומם מהמיטה
 "איך זה ככה?" שאלתי כמו סתומה
 "כשאת פה ואני יכול לנשק אותך" הוא חיבק
 אותי מהמותניים ונישק אותי
 "תתלבש יש לנו בעיה" אמרתי מתנתקת ממנו
 "איזה בעיה?" הוא שאל והתקדם לשירותים
 "אופל נעלמה" אמרתי והדלקתי את הטלוויזיה
 •"לפני כשעתיים אופל סינג נצפתה יוצאת
 מביתה עם תיק מפוצץ וזה נראה כמו בריחה
 לא יודע מה איתכם" השדרן אמר.
 "הארי שמעת את זה?" שאלתי בשוק
 "כן בואי נצא אולי נמצא אותה בדרכים" הוא
 אמר וגרר אותי למטה
 "ליאם אתה מוכן" צעקתי בבית
 "שקט אנשים ישנים!" זאין ונייל צעקו
 "כשתדעו שאופל נעלמה אז נדבר" צעקתי
 וליאם בא, יצאנו במהירות למכוניות וזאין עצר
 אותנו
 "חכו גם אני בא" הוא אמר
 "לכו אתה והארי במכונית השנייה ותתחילו
 לחפש" אמרתי ושניהם הלכו ביחד

” אעאעא זאריי” נמסתי במקום וליאם רק צחק.

נסענו ונסענו מחפשים את אופל בכול מקום שעולה לנו לראש, ליאם אפילו חשב לבדוק בבתי של חברי להקת דה וונטד בנאדם דפוק. הערב הגיע וחזרנו לבית שלנו הבנות וראינו שם גם את לואי אלינור פרי נייל, אחרינו גם הגיעו הארי וזאין, כולנו ישבנו בסלון ראינו חדשות אף אחד לא באמת הסתכל כול אחד עשה משהו אחר לפתע שמענו צלצול בדלת ורצתי לפתוח בתקווה שזאת אופל אבל זה היה שליח פיצה

”מי הזמין פיצות?” שאלתי

”אני” ליקי אמרה

”ליקי?” כולנו שאלנו אפילו נייל

”מה הייתי רעבה” היא אמרה ולקחה את

מגשי הפיצה, אחרי שאכלנו דיברנו כזה ובסוף כולנו נרדמנו בסלון.

קמתי בבוקר וראיתי שאף אחד לא התעורר, התחלתי להעיר את כולם ולפנות את הבנים

אלינור ופרי לבית שלהם, כול אחת עלתה
לחדר שלה ואני עליתי לחדר של אופל ואת מי
אני רואה את קים מתרוצצת בחדר ואופל
אחריה מנסה להלביש אותה
"אופל??? קים???" שאלתי לא מבינה
"דודה כריס" קים קפצה עלי
"אז הלכת אתמול לקחת אותה?" שאלתי
מבינה דברים לאט לאט
"כן סורי שלא הודעתי לך אבל זה היה חמש
בבוקר" היא התנצלה
"טוב אני הולכת לישון בייש" אמרתי והלכתי
לחדר שלי, נרדמתי תוך שניות...

-נ.מ.אופל-

קים העירה אותי והיא נראתה מפוחדת
"קימברלי מה קרה?" שאלתי
"יש מישהו למטה" היא אמרה והתחבאה
מאחורי

"קימי אלו רק הבנים והבנות" אמרתי וקמתי
 לשירותים והיא אחרי
 "אמא שכחתי להגיד לך אתמול מזל טוב" היא
 אמרה אחרי שהתארגנו בשירותים
 "תודה קים ויש לי משהו בשבילך" אמרתי
 ונגשתי לארון, הוצאתי קופסא קטנטנה
 והבאתי לה אותה
 "מזל טוב קימברלי" אמרתי
 "מה זה?" היא שאלה על הקופסא
 "תפתחי ונתלבש" אמרתי, היא פתחה את
 הקופסא והוציאה משם שרשרת זהב של נוצה
 עם השם שלה
 "אמא תודה" היא חיבקה אותי ולבשה אותה
 "עכשיו קים להתלבש" אמרתי והיא ברחה
 ממני, אני רדפתי אחרי וניסיתי להלביש אותה
 עד שפתחו את הדלת
 "אופל?? קים???" כריס הופתעה
 "דודה כריס" קים קפה עלייה
 "אז הלכת אתמול לקחת אותה?" היא שאלה,
 נכון לא הודעתי לה
 "כן סורי שלא הודעתי לך אבל זה היה חמש
 בבוקר" התנצלתי לא התכוונתי להדאיג אותה

”טוב אני הולכת לישון בייחוש” היא אמרה סגרה
את הדלת והלכה לישון.

”זהו אמא אני מוכנה” קים אמרה לבושה
בשורט גינס וגופייה לבנה
”מתי התלבשת?” שאלתי ונגשתי להחליף
בגדים בעצמי
”כשדיברת עם כריס” היא אמרה, התלבשתי
בשורט גינס וגופייה לבנה מגפי טימברלנד,
סירקתי את שערי החום והחלק וקים ראתה
משהו במחשב
”קים לסרק אותך?” שאלתי
”כן ואחר כך תעשי לי צמה יפה” היא בקשה
והנהנתי, סרקתי את שיערה הבלונדיני חום
הארוך והחלק, עשיתי לה צמה וירדנו למטבח
”איפה כולן?” קים שאלה
”ישנות זה שעה מוקדמת בשבילן במיוחד
שאין לנו בית ספר במשך שבועיים” אמרתי
”למה?” קים שתתה את השוקו
”יש לנו את חנוכה ולנוצרים את הכריסמס”
אמרתי וסיימתי את השוקו שלי

"קדימה קים בואי נלך לטייל" אמרתי והיא
 רצה לדלת
 "בוקר טוב אופל מי זאת הקטנה?" גברת
 דרלינג שאלה
 "בוקר טוב גברת דרלינג וגם לך דנגי" אמרתי
 וליטפתי את דנגי הכלב שלה
 "זאת קימברלי הבת שלי" אמרתי וקים
 התחבאה מאחורי הרגלים שלי
 "נעים להכיר קימברלי" היא אמרה לה אבל
 קים התביישה
 "היא עוברת לגור איתך?" היא שאלה
 והרגשתי שקים עוזבת לי את הרגלים
 "כן סוף סוף" אמרתי
 "כול עזרה שתצטרכי את יכולה לגשת אליי"
 היא אמרה
 "תודה רבה לך להתראות" אמרתי והיא הלכה
 "קים את באה?" הסתובבתי ולא ראיתי אותה
 לידי נפלה על הכביש ומכונית באה לצאת
 "קימברלי!" צעקתי ורצתי, עצרתי את המכונית
 בכל שנעמדתי מולה.

"גאד ליאם???" אמרתי והרמתי את קים, ליאם
 יצא מהמכונית בשוק
 "יאו אופל לא ראיתי אותה" הוא אמר וקים רק
 בכתה
 "קים למה הלכת?" שאלתי מתעלמת מליאם
 "קימברלי תעני לי למה הלכת?" אמרתי בקול
 קצת יותר מאיים
 "אופל עזבי היא ילדה קטנה" ליאם אמר
 "אוף אני לא יודעת מה הייתי עושה עם את לא
 היית איתי" אמרתי וחיבקתי אותה חזק
 "ואתה תזהר בפעם הבאה" אמרתי לליאם
 "ברור, לאן אתן הולכות?" הוא שאל
 "מי אתה?" קים שאלה אחרי הכול היא לא
 ראתה את ליאם במציאות
 "זה ליאם מי שאת תמיד דיברת איתו בשיחות
 וידאו" אמרתי
 "דוד ליאם" קים אמרה ורצתה שליאם יחזיק
 אותה
 "קים" ליאם אמר והחזיק אותה
 "אז לאן אתן הולכות קים?" הוא שאל אותה
 "לטייל לכבוד היום הולדת שלי" קים אמרה
 נרגשת

"אפשר להצטרף?" הוא שאל ושניהם הסתכלו אלי

"כן ברור הכול בשביל האח הגדול שלי"
אמרתי

"אז סלחת לי" הוא שאל

"כן אני גם לא הייתי בסדר סוריי" אמרתי
"זה בסדר בואו נזוז" הוא אמר ונכנסנו
למכונית שלו

"לאן נוסעים?" שאלתי

"לפארק הגדול שם אף אחד לא מזהה אותי"
ליאם אמר, הגענו לחניה וירדנו מהמכונית,
ליאם הרים את קים על הידיים ושילב את ידי
בידו

"אוי ליאם" צחקקתי, נכנסנו לפארק וקים רצה
לשחק בזמן שאני וליאם ישבנו על הדשא
"אתמול לא הספקתי להגיד לך משהו" הוא
אמר

"מה?" שאלתי והוא הוציא קופסא של טבעת
"מזל טוב" הוא אמר והביא לי טבעת של נוצה
בכסף

"תודהתודהתודה" חיבקתי אותו והוא שם לי
אותה

"אמא" קים באה אליי
"מה קרה קים?" שאלתי
"אני צריכה לשירותים" היא אמרה
"טוב בואי" אמרתי וקמתי
"חכו גם לי" ליאם רץ אלינו כי כבר התרחקנו,
הוא חיבק אותי והלכנו לשירותים שם.

קים נכנסה לתא ואני וליאם עמדנו בשני צדדי
הדלת
"ליאם אני יכולה לבקש משהו?" שאלתי
"כן כול דבר" הוא אמר
"יש לי עוד מעט את מבחני הבגרויות ואף אחד
לא יכול לשמור על קים, אתה תוכל לשמור
עליה?" שאלתי
"כן היה לי זמן איתה" הוא אמר מתרגש
"סיימתי" קים יצאה מהשירותים והמשכנו
לחלק די נטוש בפארק
"את תוספת" קים אמרה ורצה
"אני לא מאמינה שאת עשית את זה" אמרתי
ורצתי אחרי, שחקנו שתינו רצות בדשא הירוק
יותר מהרגיל בזמן שליאם התעסק בטלפון
שלו.

קים רצה והתחבאה מאחורי ליאם
 "את לא נוגעת בקים שלי" הוא אמר מגן עלייה
 "ממתי היא שלך?" אמרתי
 "מאז שדיברתי איתה בסקייפ שלך" הוא אמר
 "טוב ליאם בואי הנה" ניסיתי לעקוף אותו
 ולתפוס את קים
 "את לא נוגעת בה" הוא חסם אותי
 "למה מה תעשה לי?" אמרתי
 "את תראי" הוא אמר ודגדגתי את קים
 "בואי הנה" הוא אמר והתחלתי לברוח ממנו
 אבל הוא תפס אותי והרים אותי על הכתף שלו
 "את רוצה לראות מה אני אעשה לך" הוא אמר
 הוריד אותי לדשא והתחיל לדגדג אותי, קים
 צחקה וצילמה אותנו
 "די די ליאם זה כבר מכאיב לי" אמרתי צוחקת
 בלי אוויר
 "טוב בואו נחזור הביתה" הוא אמר
 "כן קים בואי" צחקקתי והלכנו למכונית
 "אופל את יודעת שיש לנו בשנה הבאה עוד
 טור" ליאם אמר
 "באמת איך לו תסבול אותכם?" צחקקתי איתו

”לא יודע אבל הגענו” הוא אמר, הגענו לבתים
ליאם נכנס לשלו ואנחנו לשלנו.

”בוקר טוב לבנות הישנוניות” אמרתי לבנות
וקים עדיין נופפה לליאם מחוץ לדלת
”סוף סוף את חזרת הביתה” טוני אמרה
”חזרתי אתמול בלילה אבל כולכם נמרחתם על
הספות” אמרתי
”איפה היית בכלל אתמול?” שיי שאלה
”רגע איפה כריס?” שאלתי
”במטבח” ליקי אמרה
”קדימה קים בואי” שמענו את כריס אומרת,
ואז ראינו אותה ואת קים באות לסלון
”קים” ארבעתן צעקו ורצו לחבק אותה
”שיט שכחתי להגיד לכם הבנים באים עכשיו
אז שימו בגד ים” ניקול אמרה ועלינו לחדרים.
קים לבשה בגד ים ורוד קטן וחמוד ואני לבשתי
בגד ים מלא בצבע שחור שפתוח בצדדי הגוף,
ירדנו למטה וכולן יצאו החוצה בזמן שאני וקים
הלכנו לשירותים.

היא נכנסה ואני עליתי להביא את המגבות,
ירדתי והתיישבתי על המדרגות מחכה לפתע
כריס פתחה להארי את הדלת
”והאחרים?” שאלתי
”כבר הגיעו” כריס אמרה ונכנסה למטבח
” אעאעא ” קים צרחה כשהיא ראתה את הארי
והתחבאה מאחורי כריס
”קים תירגעו” היא אמרה ונשקה אותה
”דודה כריס מי זה?” היא שאלה בקול חמוד
”זה דוד הארי חבר שלי” היא אמרה
”תיקון בעלה” הוא אמר והצמיד אותה עליו
”טוב אני לוקחת אותה לפני שתאנסו אחד את
השני מול העיניים שלה” אמרתי
”היי אופל” הוא אמר
”גם לך הארי” אמרתי חיבקתי אותו ונתנו
נשיקה בלחי לכול אחד.

”קים קופצות למים?” שאלתי כשהתקדמנו
לחצר

"כן" היא אמרה, פתחתי את החלון ורצנו
לבריכה ובדרך זרקתי את המגבות על הבנות
"מים!" צעקתי ושתינו קפצנו למים
"אופל וקים סינג את התחרפנתן" ליאם צעק
לנו ויצאנו מהבריכה
"היי לכולם" אמרתי מנגבת את קים
"אלינור" קים צעקה וקפצה עלייה
"טוב קמי תכירי נייל ליקי שאת מכירה הם
ביחד" קרצתי לה
"ליאם מכירה כבר זאין ופרי הם מאורסים לואי
ואלי כמובן כריס, הארי, טוני, ניקול ושיי"
אמרתי את כולם
"וכולם תכירו את קימברלי או קים" אמרתי.

הינו בבריכה כמה שעות עד שירד החושך
והבנים הלכו. הם אחלה בנים ממש חמודים
אבל יודעים להציק.

חזרנו ללימודים אחרי שחשבו כמה פעמים
שאני וליאם ביחד ושבל שלו אנשים חיים
בסרט, אנחנו הבנות עשינו את הבגרויות

ונשאר לנו רק הפסיכומטרי, מחר בבוקר אנחנו מקבלים את תוצאות הבגרויות ועושות את הפסיכומטרי על הבוקר אוף אבל מצד שני אחרי זה אנחנו מקבלות תעודות ומסיימות למרות שנשארו שלושה חודשים לסוף שנה.

-בוקר-

התעוררתי במהירות התלבשתי והייתי מוכנה אז לאט הערתי את קים היא התארגנה ופגשנו את כול הבנות במטבח אוכלות בכמויות "בוקר טוב לכולם" קים אמרה והתיישבה בשולחן בזמן שאני התיישבתי על השיש "תאכלו ותצאו" אשלי זרזה אותנו וסיימנו לאכול, השארתי את קים אצל הבנים ומיהרנו למבחנים, כול אחת הייתה בכיתה שונה בגלל נושא שהיה לה קצת אחר מהשאר.

המבחן היה פאקינג שש שעות כמעט ברציפות
אבל אני סיימתי אותו בשעה הרביעית שזה
נקרא דיי מהר, למזלי לא הייתי היחידה גם
הבנות סיימו באותו זמן כמוני.

“הלו ליאם איפה אתם?” שאלתי בטלפון
במכונית

“אצל סטפני באולם בואו” הוא ענה
“טוב עכשיו באות” אמרתי וניתקתי.

נסענו לאולם ושם פגשנו את הבנים אלי וסופיה
“היי לכולם” אמרתי והתיישבתי לידם
“בנים בואו לישיבה” מישהו קרא להם ונשארנו
רק בנות

“תגידו בנות אני יכולה לשאול אותכן משהו?”
סופיה שאלה

“ברור דברי” אמרתי

“ככה לחברה שלי יש חבר בפעם האחרונה
שהם התנשקו היא הבינה נראה לי שהיא לא
אוהבת אותו יותר, מה זה אומר?” היא ניסתה
להסביר ורק אני הבנתי למה היא מתכוונת

"מה היא הרגישה כשהיא התנשקה איתו?"
 שאלתי
 "כלום כאילו זה סתם ידיד ולא אהבה" היא
 אמרה
 "את צריכה להגיד לחברה שלך שהיא כבר לא
 מאוהבת ושלא כדי לה להשלות את חבר
 שלה" אמרתי
 "תודה אני אגיד לה את זה" היא אמרה
 והבנים התקרבו עלינו עם סיימון
 "שלום בנות יש לנו חדשות" סיימון אמר
 "שלום גם לך ומה החדשות?" אמרתי
 "בסיבוב הופעות הקרוב של הבנים אנחנו
 נהיה באסיה עם האמת אין לנו מושג איך
 להסתדר בארצות שם עם השפות אז
 מצטרפות לסיבוב כמה בנות שיעזרו לנו" הוא
 אמר
 "מה!? מי הבנות האלו אני הולכת לרצוח
 אותן" כריס אמרה
 "אלו שישה בנות מהממות" הארי אמר וראיתי
 איך ליקי וכריס התעצבנו על נייל והארי
 "רילקס גירלס מי הבנות האלו?" שיי שאלה

"בואו נראה הן אופל סינג, כריס סטיילס, ליקי
 הורן, טוני אדמס, שיי ג'ונס וניקול גרין" לואי
 אמר והתחלתי לצחוק
 "מה מצחיק אותך?!?" ליקי שאלה עצבנית לא
 שמה לב למה שלואי אמר
 "אחד הוא אמר את השמות שלנו ושתיים הוא
 קרא לך ליקי הורן ולכריס- כריס סטיילס"
 אמרתי ושתייהן הרביצו ללואי שברח
 "סיימתן לימודים נכון?" זאין שאל
 והנהנו, ראיתי שעובר משהו על ליאם אז
 חשבתי לקחת אותו לצד
 "טוב ליאם איפה קים?" שאלתי אותו
 "בואי" הוא אמר והוביל אותי לאחד מחדר
 ההלבשה
 "ליאמי מה קרה?" שאלתי כשהתיישבתי ליד
 בל שישנה
 "סתם קשור למישהו ששאל אותי משהו" הוא
 אמר
 "וקשה לך לעזור לו" אמרתי
 "אני יכולה לעזור?" הוספתי
 "כן תודה" הוא חייך קצת והתיישב מולי

"ככה הוא אמר לי שיש לו חברה שבפעם
 האחרונה שהם התנשקו הוא הרגיש משהו
 מוזר" הוא אמר
 "מה בדיוק הוא הרגיש בנשיקה?" שאלתי
 "כלום כאילו זה נשיקה מבוזבזת שהחברה
 שלו כבר לא אהבת חייו" הוא הסביר
 "סוריי ליאמי אבל אתה תצטרך להגיד לחבר
 שלך שהוא כבר לא מאוהב ושלא ישלה את
 חברה שלו" אמרתי
 "ואו בחיים שלי לא חשבתי שאת תביני את
 זה" הוא אמר
 "אייה בנאדם אני למדתי פסיכולוגיה" אמרתי
 והרמתי את קימ
 "בואי נצא" הוא אמר ויצאנו לאחרים
 "בנות המעטפות שלכן" סטפני הגישה לנו את
 תוצאות הבגרויות, לקחנו את המעטפות
 ופתחנו אותן,
 "יש!!" שיי אמרה ואיתה גם טוני, ניקול, ליקי
 וכריס, רק אני שקעתי בכתוב
 "מה קרה בנות?" הארי שאל
 "סיימנו בהצלחה" ניקול אמרה בהתרגשות
 "ואת מה קרה?" לואי שאל אותי כנראה

"מה?" יצאתי ממה ששקעתי בו
 "מה קרה לך?" ליאם שאל ולקח ממני את קים
 "אני... אני... אני צריכה להמשיך" אמרתי
 בשוק
 "את!? את צריכה להמשיך איך אם את סורי
 אל המילים את יותר חכמה מאיתנו" ליקי
 אמרה וכולן הסכימו איתה
 "רגע תקשיבו אני סיימתי אבל אני חייבת
 לצאת למחנה של שבועיים שלמים" אמרתי
 "טוב לדעת את זה" אלי צחקקה
 "איך אתן לא יוצאות גם?" נייל שאל את
 הבנות
 "אופל לומדת נושאים שונים" כריס אמרה
 והתנשקה עם הארי
 "איזה נושאים שונים?" זאין התעניין
 "פסיכולוגיה, מדעים ברמה מאוד גבוהה
 וריקודים" אמרתי וקים התעוררה בבכי
 "בואו נלך הביתה" אמרתי והרגעתי את קים
 "כן בואו" ניקול אמרה ונסענו לבית שלנו
 הבנות, חנינו בחניה של הבית שלנו
 "איפה ליאם?" שאלתי בזמן שסובבתי את
 המפתח של הבית

"הוא וסופיה הלכו לאנשהו" לואי אמר, נכנסנו
לסלון ושמתי את בל בחדר כדי שתישן.

ירדתי למטה ודפקו בדלת אז אני פתחתי
"היי ליאם" אמרתי ויצאתי למכונית
"לאן את הולכת?" הוא בא אחריי
"סתם יש אווירה יותר מידי רומנטית בסלון"
אמרתי והתיישבתי במכונית
"אופל אני וסופיה נפרדנו" הוא אמר והייתי
בשוק

"מה למה?" שאלתי
"לפי העצה שלך" הוא אמר
"רגע אתה וסופיה דיברתם על עצמכם"
אמרתי מבינה
"כן" הוא אמר וגירד בעורפו
"ליאם אתה תוכל לשמור על בל כול השבועיים
שאני לא היה?" שאלתי
"כן קים כמו בת בשבילי" הוא אמר ונשכתי את
שפתי התחתונה, ליאם אם רק הייתה יודע
שאתה בשבילי כמו אבא שלה ולא רק בגלל
קים

"אופל, אופל, אופל" ליאם נופף עם היד מול
העיניים שלי והתעוררתי מהחלום בהקיץ
"מה?" שאלתי
"בואי נכנס יש אוכל" הוא אמר ויצאנו חזרה
הביתה.

כולם ישבו בשולחן כדי לאכול ונשאר רק מקום
אחד
"ליאם שב אתה" אמרתי ולקחתי מגש כדי
לקחת את האוכל למעלה
"בואי אופל יש מקום" אלי אמרה והתיישבה
על לואי שהיה עסוק עם גזר
"לא אלי זה בסדר אני צריכה לעלות" אמרתי
ועליתי עם המגש אוכל, קים ישנה אז יצאתי
למרפסת לאכול תחת הכוכבים
"היי לך אני מקווה שטוב לך בגן עדן" דיברתי
לכוכב שעושה לי תמיד טוב סבא שלי
"ראית איזה גדולה קים" גיחכתי מהמחשבה
שהוא לא ראה אותה הרבה פעמיים
"אמא אני רעבה" קים יצאה אלי

”בואי הבאתי לך צלחת” אמרתי והיא
התיישבה בין הרגלים שלי
”תאכלי בזהירות בלי להתלכלך” אמרתי ואחרי
עשר דקות היא סיימה.

”את רוצה לראות סרט בינתיים?” שאלתי
ונכנסנו לחדר
”כן את פיטר פן” היא אמרה, הלבשתי אותה
בפיג'מה, היא נשכבה במיטה רואה את הסרט
ואני התיישבתי בחוץ
”פתוח” שמעתי את קים אומרת אבל שקעתי
יותר בכוכבים
”היי למה לא אכלת?” שמעתי מישהו שואל
אבל לא הסתובבתי
”אני לא רעבה” אמרתי ופתאום דמעה נפלה
מעיני
”תאכלי את לא ניראת טוב” הוא אמר והתיישב
לידי
”אני בסדר” אמרתי עדיין לא מסיטה את
המבט מהשמיים

”תסתכלי עליי” הוא אמר והזיז את ראשי
לכיוונו
”תאכלי אופל בשבילי” ליאם אמר הנדתי
בראשי ואכלתי באיטיות.

כאשר סיימתי נשכבתי על הרצפה וראיתי
שהסרט הגיע לחלק שבוא ונדי מנשקת את
פיטר סרט חמוד
”היא עוצרת את הוק מלהרוג את פיטר והוק
מפיל אותה כך שהיא שוכבת לידו, הוק שואל
אם יש להם בקשות אחרונות ונדי מבקשת
לתת לפיטר אצבעון, הוק נותן לה אישור היא
מתקרבת לאט לפניו של פיטר ונושקת לשפתיו
נשיקה מעוררת לחיים” דקלמתי את החלק
הזה
”פיטר פן ספר וסרט טוב” ליאם אמר ונשכב
לידי
”אני מתה על הסרט לא המצויר” אמרתי
”חחחח איזה חמודה את רואה סרטי אגדות”
הוא צחקק
”מה זה חמוד רצח” אמרתי והתיישבתי

"את חמודה רצח" הוא אמר והסמקתי פעם
ראשונה בחיים שלי, הוא התיישב גם ושם לב
לזה שאני מסמיקה וצחק
"דיי בחיים שלי לא הסמקתי ועוד מבחור"
אמרתי וכיסיתי את הפנים כשהבנתי מה קורה
לי

"אופל תקשיבי נפרדתי מסופיה כי הבנתי
משהו אני מאוהב במשהי אחרת" הוא אמר
וחזרתי להסתכל עליו
"מי ברת המזל?" שאלתי בקול חמוד
"את אני מאוהב בך" הוא לחש
"ליאם אני..." נתקעתי לא הצלחתי להוציא
מילה

"אני לא ציפיתי שאת גם" הוא אמר ובא לקום
"רגע חכה" אמרתי בלחישה עם ראש מורכן
והוא חזר להתיישב
"גם אני" אמרתי עדיין בלחישה, הרגשתי את
ידו על הלחי שלי הסתכלתי לו בעיניים פנינו
התקרבו, הרגשתי את שפתיו על שלי,
התנשקנו אנחנו פאקינג התנשקנו
"ליאם בוא לא נספר את זה לאף אחד
בבקשה" אמרתי בהתחננות

"איך שאת רוצה" הוא אמר וחיבק אותי
 "נגמר הסרט בוא נכנס" אמרתי הרמתי את
 המגש ונכנסנו לחדר קים ישנה כבר מזמן
 סגרתי את הטלוויזיה ושנינו ירדנו למטבח
 "איפה כולם?" שאלתי את אשלי שניקתה
 כלים
 "בחוץ" היא אמרה וליאם יצא לשם, אני עליתי
 למעלה לבשתי סוודר ענקי וכובע גרב, ירדתי
 לכולם והתיישבתי מכורבלת בליאם היה לי קר
 "מה אתם רוצים לעשות?" נייל שאל
 "לא שוטים" אמרתי
 "כפיים פעם ראשונה אופל לא רוצה לשתות"
 כריס אמרה בציניות
 "חה חה חה מצחיק מאוד" אמרתי גם בציניות
 "בואו אמת או חובה" זאין אמר
 "כן" כולנו הסכמנו ולואי הביא משום מקום
 בקבוק
 "הארי את ליאם" לואי אמר
 "חובה" ליאם חסך להארי
 "חובה אלייך לספר מה אתה וסופיה עשיתם
 כשאנחנו נסענו לפה" הארי אמר וליאם נאנח

"אנחנו נפרדנו" הוא אמר וכולם היו בשוק חוץ ממני

"מה למה???" ליאל שאלה

"אני לא רוצה לדבר על זה" הוא אמר והם ירדו מהנושא

"זאין את לואי" הארי אמר

"נו לואי מה אתה בוחר?" זאין שאל

"חובה" לואי ענה בביטחון

"חובה אלייך לשיר את ליטל טינקס בעמידת ראש" זאין חייך מרוצה מלואי שהתעצבן, לואי עשה את החובה והרגשתי משהו עולה לי על הרגל

"אעאעאעאעאע " צרחתי כשראיתי

שעלה אלי ג'וק ורצתי משם מהר

"מה יש לך?" נייל שאל

"יש שם ג'וק" אמרתי וגם הבנות התחילו

לצרוח, ליאם הרג אותנו וחזרנו למשחק

"אערעאעא " צרחתי כשהרגשתי רטט בישבן,

הוצאתי את הטלפון שהיה שם ועניתי לשיחה

שגרמה לרטט

"הלו?" שאלתי

"אופל זאת אליזה את ליד הבנות?" היא
אמרה

"כן לשים על רמקול?" שאלתי
"לא לא צריך תקשיבי עוד שלושה חודשים
נגמר הבית ספר והתקשרתי להגיד שאנחנו
רוצים שתבואו לנשף סיום" היא אמרה
"מה באמת???" קמתי מהמקום
"כן אתן שייכות למחזור אחרי הכול" היא
אמרה

"אנחנו נבוא" אמרתי
"ברור נפגש כבר" היא אמרה וניתקתי
"בנות אנחנו נוסעות חזרה" צרחתי והתרוצצתי
שמחה

"מה רגע לזה?" כריס שאלה
"כן!" אמרתי בהתרגשות וכולן קפצו עליי
"מה לאן חוזרות?" נייל שאל
"אנחנו חוזרות לישראל" ניקול אמרה
בהתרגשות וכולנו מחויכות
"מה אתן לא נשארות באנגליה?" הארי שאל
"אנחנו נשארות, זה פשוט שאנחנו נוסעות
לישראל לנשף סיום" ליקי הסבירה ונישקה את
נייל שהרים אותה על ידיו

"אנחנו באים איתכן שהיה ברור" פריי הופיע
 משום מקום ואמרה
 "פריי!!" זאין רץ ונישק אותה
 "כן זה ברור אבל זה עוד שלושה חודשיים וזה
 יוצא בדיוק בזמן שאתם שוהים בישראל בטור"
 אמרתי
 "יופי אני לא צריך להיפרד ממך" הארי אמר
 לכוכב והם התנשקו
 "שיט אני צריכה לארוז" אמרתי ורצתי לחדר
 שליאם אחרי
 "מה קרה? לאן את ממהרת?" הוא שאל וכבר
 והתחלתי לארוז את הבגדים שלי למשך
 שבועיים
 "אני צריכה לנסוע מחר בשש בבוקר" אמרתי
 והוא עזר לי לקפל את המכנסיים
 "עד לזה" אמרתי כשהוא הגיע לחזיות
 "ואו זאת בטוח מידה יותר גדולה משל סופיה"
 הוא אמר
 "אני יודעת יש לי חזה מפותח מרוצה?"
 אמרתי והוא חיך

”תארוז את הדברים של קים אני הביא אותה
אלייך מחר בבוקר” אמרתי והוא ארז את
המזוודה הקטנה של קים
”אבל בשש?” הוא התלונן
”שקט אני אשים אותה בחדר שלך אתה לא
תצטרך להתעורר” אמרתי, סיימנו לארוז
ונפרדתי מליאם בנשיקה הוא ירד לבנים והם
הלכו בזמן שאני הלכתי לישון.

קמתי בחמש וחצי התקלחתי, יבשתי את
השיער, התלבשתי במכנס גינס בירוק חולצה
מכופתרת לבנה ונעלי עקב לבנים, לקחתי את
המזוודה שלי ואת של קים, הרמתי את קים
הישנה על הידיים שלי והלכתי לבית של
הבנים, עליתי במדרגות ורעש תקתוק העקבים
דהד בבית, נכנסתי לחדר של ליאם השכבתי
את קים באחת הספות והסתכלתי על ליאם
שישן

"איזה חמוד אתה" אמרתי ונישקתי לו את
השפתיים, הסתובבתי כדי ללכת אבל יד גדולה
משכה אותי לכיוון המיטה
"מה את חושבת שאת תנשקי אותי ואני לא
אשים לב" ליאם אמר ופקח את העיניים
"לא יודעת אבל אתה ישן בצורה מתוקה"
אמרתי והוא עלה מעלי
"רק אל תאנוס אותי מול הילדה" אמרתי
בצחוק והוא צחק ביחד איתי
"אפשר לפחות לנשק אותך?" הוא שאל
"אוי טוב" אמרתי והתנשקנו עד שמשמעה
צפירת מכונית מלמטה
"סורי ליאם אני צריכה ללכת" אמרתי והעפתי
אותו ממני, קמתי נתתי נשיקה לקים והתחלתי
לרדת למטה
"ממתי את לבושה כול כך מכובד?" ליאם שאל
כשירדנו במדרגות
"זה מחנה מדענים ומדענים בכול זאת לבושים
מכובד אני ככה כדי לעשות רושם" אמרתי
והגענו לדלת
"טוב ביוש" אמרתי ובאתי לפתוח את הדלת
אבל ליאם הצמיד אותי אליה

"אין מצב שאת עוזבת לשבועיים ככה" הוא
אמר ונישק אותי בפרעות
"ליאם? אופל?!!" נייל וליקי יצאו מהמטבח
והתנתקנו מיד
"מה הלך כאן כרגע?" ליקי שאלה בפרצוף
מופתע כמו נייל
"לספר להם?" שאלתי את ליאם והוא הנהן
"אתם היחידים שידעו מזה כמו שאנחנו על
המסיבה הפרטית שלכם" אמרתי והם הבינו
למה התכוונתי
"נו פשוט דברי" נייל הוברך וגם ליקי
"אני ואופל חברים" ליאם אמר
"גאד מזל טוב" ליקי קפצה עלי
"שיט אני צריכה ללכת ביי" אמרתי ורצתי עם
המזוודה לאוטובוס שחיכה לי.

הנסיעה הייתה במשך שלוש שעות אז ניצלתי
את הזמן וישנתי קצת.
הגענו למחנה התמקמנו בחדרים ובערב יש לנו
מסיבה אז החלפתי לשורט גינס קצר חולצה
קצרה ונעלי הסופרה של נייל, יצאתי מהחדר
וראיתי כמה ילדים סביב מדורה

”היי” אמרתי

”היי תכירי אני גון, דנקן, שון, ליב ורוי ” אחת
עם שיער שחור אמרה והצביעה על כול אחד
”אופל נעים להכיר” אמרתי
”את מעשנת?” דנקן שאל
”כן יש לכם סיגריות?” אמרתי והם הביאו לי
אחת, בילינו את היומיים הראשונים בכיף,
ובמשך השבוע כול אחד עשה פרויקט שלי היה
בנושא כול הסמים סיגריות וכאלה.

”כן אופל מה את הצלחת לעשות בשבועיים
האלו?” המורה שאלה אותי, הייתי לבד בכיתה
כולם כבר הציגו מזמן את הפרויקטים ורק אני
נשארתי

”בשבועיים האלו הצלחתי להכין סיגריה שהיא
אינה רעילה בכלל ואינה ממכרת אשר גורמת
לתחושת עונג” אמרתי והראתי אותה
”יפה את יכולה להוציא אותם לעצמך עד
שתרצי להוציא את זה לקהל הרחב” המורה
אמרה ויצאה בינתיים בימים האחרונים
הצלחתי לעשות יותר מ50 ארגזים גדולים

שיש בכול אחד יותר מ10,000 סיגריות
בודדות בקופסאות שאני עיצבתי.

סוף סוף סיימנו את השבועיים ואני בדרך
חזרה הביתה עם סבל שיעזור לי עם
הארגזים, דפקתי בדלת של הבית ואשלי
פתחה לי
"היי אופל חזרת" אשלי הופתעה
"כן איפה כולם?" שאלתי
"הם חוזרים היום בלילה כולם נסעו למשפחות
של החברים שלהם כאילו של הבנים" היא
הסבירה ונכנסה למטבח
"איפה לשים את הארגזים?" הסבל שאל
"קומה שנייה חדר מצד ימין של המדרגות"
אמרתי והוא העלה את הארגזים ושמתי אותם
בחלק שהוא כמו מחסן בחדר ארונות שלי,
לקחתי קופסא אחת שבה היו משהו כמו חמש
עשרה סיגריות ויצאתי לחצר שם נרדמתי
לשעתיים.

"אופל קחי שמיכה מתחיל להיות קר" אשלי
אמרה והביאה לי שמיכה מחממת
"תודה את יכולה להביא לי מצית?" שאלתי,
היא הלכה והביאה לי מצית
"שוב תודה" אמרתי והתכרבלתי בשמיכה,
הוצאתי סיגריה החזקתי אותה ביד והחזרתי
את הקופסא לכיס
"הייוש" פרי וזאין יצאו לחצר
"היי רק אתם הגעתם?" שאלתי והדלקתי את
הסיגריה
"בינתיים השאר בדרך וממתי את מעשנת?"
פרי שאלה
"מלפני שנתיים אבל הפסקתי ועכשיו חזרתי"
אמרתי
"תביאי לי אחת" זאין ביקש והבאתי לו סיגריה
אחת והוא הדליק אותה
"מה אתה מעשן תפסיק" היא צרחה עליו
"פרי זה סיגריות שאני הכנתי זה בסדר אין
בזה רעלים" אמרתי והיא נרגעה, ישבנו שם
חמש דקות וכולם יצאו לחצר

"לא את הפסקת למה את ממשיכה!" כריס
צעקה עליי

"שקט תני לעשן בנחת" אמרתי
"את מעשנת???" לואי נייל הארי ואלי שאלו
ביחד

"כן, מה עשיתם מזה סיפור" אמרתי והסיגריה
נגמרה אז כיביתי אותה, כולם התיישבו ביחד
איתנו וסתם דיברו
"איפה ליאם וקים?" שאלתי
"למעלה היא נרדמה במכונית אז הוא העלה
אותה" ליקי אמרה ועליתי למעלה.

ליאם וקים שכבו על המיטה וישנו אז בינתיים
נכנסתי להתקלח, יצאתי לבושה בטריוויאליזם
וגופיה אז יצאתי למרפסת ושוב עישנתי.

"ואו ממתית את מעשנת?" ליאם שאל
"מלפני שנתיים" אמרתי
"לעזוב את הסיפור?" הוא שאל הנהנתי
"תעיר את קים יש לי הפתעה בשבילה"
אמרתי והוא העיר אותה
"לאן הולכים?" היא שאלה עייפה

"לחדר שלך" אמרתי ונכנסנו לחדר שליד שלי
"ואו איזה חדר יפה" קים התלהבה והשארנו
אותה שם

"קים אני הולכת לישון עם את צריכה משהו
תבקשי או מהבנות או מאש" אמרתי וסגרתי
לה את הדלת

"ועכשיו לענייננו" ליאם סגר את הדלת
והתיישבתי על המיטה

"אין את פשוט מהממת" הוא התיישב לידי
ואמר

"אתה סתם אומר" אמרתי ונעמדתי מולו
"אני לא עכשיו בואי אליי" הוא אמר ומשך אותי

כך ששכבנו על המיטה כשאני עליו
"ליאם שלא יתפסו אותנו ככה" אמרתי והוא
פשוט נישק אותי מתעלם ממה שאמרתי
"נו. ליאם. מישהו. עוד יבוא." אמרתי בין כול

נשיקה
"טוב טוב מפסיק" הוא נכנע ונשכבנו אחד על
ידי השני

"אני מת לפגוש את ההורים שלך כשנהיה
בישראל" הוא אמר והתחלתי להתעצבן
"לא אין מצב" אמרתי

”למה זה היה כיף” הוא אמר
”אני נותנת לך לפגוש את אבא שלי ואח שלי
אבל את השאר אין מצב במיוחד לא את
סמנתה” אמרתי עצבנית אש
”טוב אני הולך לישון” הוא אמר ועצם את עיניו
”אחאחם ליאם זה החדר שלי בבית שלי ושל
הבנות” אמרתי
”טוב אני הולך” הוא אמר והלך מהחדר,
נכנסתי לשירותים החלפתי לפיג'מה
והתארגנתי לשינה, יצאתי מהשירותים ומצאתי
את ליאם כבר ישן בתוך המיטה שלי
”ליאם קום!” ניסיתי להעיר אותו והוא לא קם
”אוף מעצבן” אמרתי ונשכבתי לידו, כצמתי את
עיניי והרגשתי שליאם התקרב אליי, חייכתי
מזה ונרדמתי בזרועותיו.

-תחילת הטור של הבנים-

”בייב קומי צריך ללכת” שמעתי לחישה באוזן
אבל לא זזתי

"אין מצב היא לא תקום ככה" שמעתי את ליקי
אומרת

"יש לי רעיון" נייל? אמר

"אופל ג'סטין ביבר שר פה בבוקסר" מישהו
צרח כמו ילדה, שמעתי ג'סטין קמתי במהירות
"איפה ג'סטין? ועוד בבוקסר" אמרתי
מבולבלת וראיתי את נייל וליקי צוחקים וליאם
בשוק

"זה עובד עם כול הבליברס" נייל אמר והוא
וליקי יצאו.

"את מעדיפה את ג'סטין בבוקסר מאשר
אותי?" ליאם שאל

"ליאם אני לא אוהבת להשוות ובמיוחד לא על
הבוקר" אמרתי וקמתי לשירותים
"תתארגני מהר אפילו קים מוכנה כבר" הוא
אמר

"למה?" שאלתי ואספתי את השיער
"היום יוצאים לטור" הוא אמר ויצא מהחדר.

התלבשתי במכנס חיתול חום בהיר כזה גופייה
שחורה וכובע סגול של believe, חיפשתי

נעליים ולא מצאתי בכלל הכול במזוודות שגם
הן לא נמצאות בחדר אז ירדתי למטה
"למישהו יש נעליים ספייר? אין לי" אמרתי
"לי יש" נייל אמר והביא לי נעלי סופרה
שחורות
"תודה נייל" אמרתי ונישקתי אותו בלחי,
נעלתי את הנעליים, אכלתי ארוחת בוקר
ובדיוק באו לאסוף אותנו.

"בנים אתם באוטובוס הראשון ובנות אתן בשני
של הצוות" פול אמר ואני וקים הראשונות
שעלו, לו ולוקס עלו אחרי כמה זמן וישר קים
שיחקה עם לוקס
"איפה הבנות?" שאלתי את לו
"הם התגנבו לאוטובוס של הבנים" היא אמרה
וצחקנו
"לו אפשר לבקש ממך משהו?" שאלתי
"ברור אבל קודם יש לי משהו" היא אמרה
"דברי" אמרתי

"את רוצה שקימברלי תהיה איתי רוב הזמן
 וככה היא ולוקס ישחקו ביחד במקום
 להשתעמם" היא אמרה
 "זה בדיוק מה שבאתי לבקש את לא מבינה
 איך הצלת אותי" אמרתי
 "חחחח יופי" היא צחקקה
 "אויש כשפול יגלה על הבנות הוא התחרפן"
 אמרתי
 "הן עם חברים שלהן אני לא חושבת שפול
 יעשה משהו אבל את למה לא הלכת? כאילו
 את כן חברה של אחד מהם?" היא סוג של
 שאלה אמרה
 "אל תגלי לאף אחד אבל אני חברה של ליאם"
 אמרתי ונשכתי את שפתי התחתונה
 "אל תדאגי" היא אמרה
 "איפה יש מקום לנוח בינתיים?" שאלתי
 "מאחורה יש דלת פתחי אותה" היא אמרה
 והלכתי לשם, הייתה שם ספה גדולה שאפשר
 לישון עלייה, התכרבלתי בשמיכה עם הפנים
 לדלת ונרדמתי.

הרגשתי משהו עולה עליי ומתחפר אחר כך
מאחורי, הסתובבתי אליו
"ליאם?" אמרתי
"מה?" הוא שאל
"מה אתה עושה פה?" שאלתי
"עם חברה שלי עכשיו בואי אליי" הוא אמר
ופתח את זרועותיו לחיבוק
"ליאם" גיחכתי וחיבקתי אותי
"אופל אני יודע שאת לא רוצה לספר עדיין
עלינו אבל החבורה תגלה מתישהו" הוא אמר
"אני יודעת ואני גם יודעת מתי נגלה בנשף"
אמרתי
"מתי הנשף בכלל?" הוא שאל
"ביום הראשון שאנחנו שם" אמרתי והוצאתי
את האיפון שלי
"ואו איפון ארבע כמה זמן לא ראיתי כזה" הוא
אמר
"מה אתה רוצה אני לא עשירה כמוך" אמרתי
ונכנסתי לאינסטגרם
"תבואי שנייה" הוא אמר ולקח לי את הטלפון,
הוא סרק לי את רשימת עוקבים אחרי מי אני
עוקבת ואת התמונות

“מי אלה כול הבנים שאת עוקבת אחריהם?”
הוא שאל, אחח ליאם אתה קנאי
“בנים שאני מכירה מישראל” אמרתי וראיתי
שהוא מקנא
“טוב” הוא ניסה להסתיר את הקנא ועצם את
העיניים
“לילה טוב” לחשתי לו, עצמתי את העיניים
והסתובבתי חזרה לצד השני
“גם לך” הוא לחש וחיבק אותי, ליאם נרדם אני
סתם הייתי ככה.

“אופל, ליאם קומו הגענו” פול אמר
“תעיר אותו אני בחוץ עם כולם” אמרתי ויצאתי
לחבורה שחיכתה לעלות למטוס
“איפה ליאם?” זאין שאל
“פול מעיר אותו” עניתי והתיישבתי איתם
“וקים?” לואי שאל
“עם לו ולוקס” אמרתי
“חברה תעלו בינתיים למטוס ליאם יצטרף עוד
מעט” פול אמר ועלינו למטוס.

-נ.מ.כללית-

"היי תום" טוני אמרה כשדיברה עם תומאס
בסקייפ של הטלפון
"את היחידה שענתה לי והיי" הוא צחקק
"כי אני היחידה שלא עסוקה" היא אמרה
"אתן במטוס?" הוא שאל
"כן" היא אמרה
"רגע במה כולם עסוקים?" הוא לא הבין
"בוא נראה" היא קמה מהמקום ועברה
מצלמת כול אחד
"אלי ולואי מתנשקים" היא אמרה והם העיפו
אותה
"גם פרי וזאין" היא המשיכה
"כריס והארי כמעט בולעים אחד את השני"
היא אמרה
"אויי אינו לא כיף להסתכל על זה" הוא אמר
והם הפסיקו
"לא טוב לכם תמשיכו" כריס אמרה וטוני
המשיכה לשאר

"ניקול וג'ייסון מתנשקים, שיי וליאו מתנשקים"
 היא אמרה בגיחוך
 "נייל וליקי אוכלים" היא צחקה
 "מה את רוצה תמשיכי יש עוד אנשים" ליקי
 אמרה וטוני המשיכה להתקדם
 "טומי מארגן לנו סרט ארוך, לו סתם יושבת
 פה והינה קים ולוקס" היא אמרה וראו את שתי
 הקטנות משחקות בבובות
 "אופל או ליאם איפה?" איתי שאל
 "הינה ליאם בחוץ" היא אמרה ורואים את
 ליאם דרך הדלת הפתוחה מסדר כמה דברים
 "ואופל פה ישנה" היא אמרה והתיישבה
 בכיסא על ידה
 "אופל" היא קראה לה כמה פעמים
 "אופל!" היא אמרה שוב
 "מה!! חופרת" אופל קמה בכמעט צעקה
 "תום בסקייפ" טוני אמרה
 "יופי ובשביל זה היית צריכה להעיר אותי?"
 אופל חזרה לישון
 "טוב נראה לי שננתק" תום אמר בחשש

”כן טוב ביוש נפגש כבר” היא אמרה וניתקה,
טוני חזרה למקומה וליאם נכנס והתיישב ליד
אופל
”אופל” ליאם קרא לה
”מה עכשיו!?” היא התעצבנה והרימה את
הראש
”אהה ליאם זה אתה” היא נאנחה
”למה מה קרה מקודם?” הוא שאל
”סתם טוני עצבנה אותי” היא אמרה ולאם
צחקק, הוא הוציא את הטלפון שלו ועשה כול
מיני דברים.

-נ.מ.אופל-

”מה אתה עושה?” שאלתי כשראיתי את ליאם
מקליד משהו
”סתם מציץ מה שהוא” הוא אמר
”איפה לציץ?” אני לא הבנתי
”בטוויטר” הוא ענה
”שזה?” שאלתי אני באמת לא יודעת

"את לא יודעת מה זה טוויטר?" הוא שאל
"לא" ענית

"בואי אני הסביר לך" הוא התחיל, חצי
מהנסיעה הוא הסביר לי ונירדם בסוף, אז
כתבתי לי שירים במחברת שהייתה לי.

נחתנו בנתב"ג אבל פה דרכינו נפרדו
"בנים אתם תכנסו שנייה לאוטו" פול אמר כול
הבנים נכנסו

"בנות הם הולכים לחזרות אתן באות איתנו או
הולכות למשפחות?" הוא שאל
"אבא שלי מחכה בחוץ אז אני למשפחה"
אמרתי

"כן אנחנו עם אופל" ניקול, טוני, ליקי ושיי
אמרו

"פול תגיד לבנים שאנחנו במסעדת *****
בהרצלייה פיתוח רוצים שיבואו" כריס אמרה
"אנחנו נבוא כבר עם הבנים" פרי אמרה
"בייזשים" אלי אמרה ושתיהן נכנסו למכונית
גם

"ביי פול נדבר" אמרתי והתקדמנו, לקחנו את
המזוודות והלכנו להיכל היוצאים.

היו שם מלא מעריצות של הבנים אבל הן
התאכזבו שהבנים לא איתנו, התקדמנו
לאנשים ואז ראיתי אותו
"אבא!" צעקתי וקפצתי עליו בחיבוק
"אולי" הוא צחק (הוא קורא לי אולי)
"אוו מיי גאד אפשר להצטלם איתכן?" כמה
מעריצות שאלו באנגלית
"בטח אבל אנחנו יודעות עברית" כריס אמרה
וחמשתן הצטלמו עם הבנות ואני ואבא שלי
דיברו בינינו בעברית גם
"מה קורה?" שאלתי
"בסדר ואו מה עשית לשיער שלך?" הוא שאל
כשראה שהוא עוקף את ישבני יש לו סגול בצד
אחד ולבן בקצוות
"זה סתם אני עשיתי מזמן אני הולכת לשנות
אותו מחר לנשף" אמרתי
"את עדיין מעשנת?" הוא שאל בפנים דואגות
"כן אבל זה סיגריות שהבת הגאונה שלך
הצליחה להרכיב ללא רעלים" אמרתי והוא
צחק
"אבא" אמרתי
"מה את באה לבקש?" הוא שאל

“אנחנו נוסעים למסעדה אז אפשר לעבוד?”
שאלתי אחרי הכול המסעדה שלו ושל השותף
שלו

“בסדר את יכולה” הוא נכנע
“בנות בואו צריך ללכת” הוא אמר והן התקדמו
איתו

“תזהר קצת” אמרתי כשמישהו התנגש בי
והעיף לי את כול הדפים של המחברת, אספתי
את הכול והתרוממתי
“אוו מיי גאד זאת אופל סינג” ילדה נעמדה
מולי בהתרגשות

“כן” אמרתי מגרדת בעורף
“איך כבר כולם יודעים מי אני?” שאלתי
“ליאם צייץ בטוויטר לפני משהו כמו עשר
שעות שהוא אוהב אותך ושם תמונה שלכם
ישנים באוטו” הוא אמרה
“ואי איך אני הולכת לחנוק אותו” אמרתי
והילדה צחקה

“אופל בואי!” ליקי באה ומשכה אותי
“טוב תודה וביי ילדה” אמרתי והלכתי עד
ששוב נתקלתי באדם שהפיל אותי מקודם
“נו מה יש לך ממני?!” אמרתי

"אני אוהב ומאוהב בך" הוא אמר
 "רון" אמרתי בשוק
 "טוב לראות אותך" הוא אמר וראיתי את ליקי
 מרחוק קוראת לי
 "מה שתגיד אני צריכה ללכת אל תתקרב אלי
 תעקוב אחרי או תיגע בי" אמרתי מזיזה את
 ידו שנחה על כתפי
 "אבל.." קטעתי אותו
 "בלי שום אבל יש לי חבר ביי" אמרתי והלכתי,
 הייתי עצבנית אז הוצאתי סגריה והדלקתי
 אותה
 "מה קרה?" הבנות שאלו כשנכנסתי למכונית
 "רון פה ופעמיים הוא התנגש בי" אמרתי
 "בנות לחגור נוסעים" אבי אמר והתחלנו לנסוע
 "הרי מה קורה עם המסעדה?" שיי שאלה,
 לאבא שלי קוראים הרי או הרבינדר
 "לא טוב אין הרבה לקוחות מאז שהפסקתן
 לעבוד הייתן מביאות קהל" הוא אמר
 "אל תדאג הקהל יחזור" טוני אמרה בחיוך
 תחמני, הגענו למסעדה אבא שלי חנה למטה
 ואנחנו בינתיים נכנסנו למסעדה
 "שלום" אמרתי התקדמנו לבר

"כן במה אפשר לעזור?" קארין אחת
 המלצריות שאלה
 "איפה ערן?" שאלתי
 "למה את צריכה אותו?" הוא שאלה
 "כדי להגיד שלום לשותף של אבא שלי"
 אמרתי ואז הבינה מי אני
 "ואי בנות לא זיהיתי אותכן היי" היא אמרה
 וחיבקה אותנו
 "מה אנחנו עד כדי כך שונות?" כריס שאלה
 "קצת, אחרי הכול גדלתן ושינתם כמה דברים"
 היא אמרה וצחקנו
 "שבו אל תעמדו" היא אמרה
 "לא קארין באנו לעבוד" ליקי אמרה וחמשתן
 לקחו מפתח למחסן
 "לאן אתן הולכות?" שאלתי ונכנסתי לבר
 "לוקחות פליירים והולכות לים לחלק" טוני
 אמרה והן יצאו
 "בואו נראה עם אני עדיין זוכרת דברים"
 אמרתי והתכופפתי למקררים
 "קארין היה משהו כשלא הייתי?" שמעתי את
 ערן שואל
 "הבנות נחשבו?" היא אמרה

"היי ערן" אמרתי ונעמדתי
 "היי אופל" הוא אמר
 "והאחרות?" הוא שאל
 "לוקחות מלמטה פליירים" אמרתי והמשכתי
 לחטט במקררים, התחילו להגיע אנשים
 ונהייתה עבודה משעה שתיים עשרה עד
 שלוש, בשלוש וחצי כולנו העובדים ישבנו
 בשולחן בחוץ
 "יש למישהו אש?" אלכס שאל אחד הטבחים
 "אתה זוכר שאתה בחבורה של מעשנים"
 אמרתי בציניות ונתתי לו את המצית שלי
 "גם את מעשנת?" קארין שאלה
 "ברור" אמרתי והוצאתי סגריה שלי
 "תביא את המצית" אמרתי לאלכס הוא החזיר
 לי אותה הדלקתי את הסגריה ושמתי את
 המצית בכיס, סתם דיברנו בזמן הזה והם אכלו
 אני לא
 "אוו מיי גאד זאת אופל סינג חברה של ליאם"
 ילדה צרחה באנגלית ורצה משם
 "טוב זה מוזר לא ידעתי שכבר הפכתי לחברה
 של ליאם" אמרתי בעברית כמובן
 "יס יו אנד גו פי" אלכס ניסה לדבר אנגלית

"אלכס פשוט אל תנסה לדבר אנגלית" אמרתי
וצחקנו כולל הוא
"נראה לי זה פה" שמעתי מישהי אומרת
"כן נראה לי זאת אופל שם" שמעתי עוד אחת
"נקראה לה" הראשונה שוב אמרה
"אופל" שתיהן צעקו והסתובבתי
"מי אלו הפעם?" אלכס שאל
"אלי פריי" צעקתי ורצתי אליהן
"סוף סוף מצאנו את המקום" אלי אמרה
"אויי בואו נכנס" אמרתי והתקדמנו לשולחן
שישבתי בו
"אני בפנים ואלכס על תנסה להתחיל איתן
למה יש להן חברים" אמרתי בעברית, נכנסנו
למסעדה והכרתי להן את אבא שלי, ישבנו
בשולחן בצד שלא רואים אותנו מהחלונות
וסידרנו מקום גם לשאר החבורה
"אני משאירה אותכן לבד יש עבודה סוריי"
אמרתי לאלי ופריי נכנסתי לבר ועשיתי את
העבודה שלי.

הבנות חזרו למסעדה מהחילוק פליירים
והתיישבו עם פרי ואלי

"שמפניות לבנות" אמרתי ובאתי עם מגש
 כוסות שמפנייה
 "שבי איתנו אין אף אחד" כריס אמרה
 והתיישבתי איתן בשולחן, דיברנו עשינו
 שטויות עד שנשמע ממוזיקת רקע שיר הסלואו
 הכי אהוב עליי
 "גאד cover girl" אמרתי והתחלנו לשיר ביחד
 עם המוזיקה
 "באמת שביג טיים ראש זאת להקה טובה"
 אמרתי הולכת לבר
 "כן ולחשוב שהם התחילו כסדרה" ניקול
 אמרה
 "הם יותר טוב מאיתנו?" לואי שאל
 "מתי הגעתם?" שיי שאלה
 "כשהתחלתן לשיר" זאין אמר והם התיישבו
 "הם טובים וגם אתם טובים אבל אתם להקת
 בנים של חמישה ואתם מאנגליה הם להקת
 בנים של ארבעה והם מארצות הברית זה שני
 דברים שונים, גם המוזיקה שונה" אמרתי
 והבאתי לשולחן שתייה.

אכלנו ודיברנו אבל אני וליאם התכתבנו מתחת
לשולחן
"תגידו לי מה בדיוק מצחיק את שניכם?" כריס
שאלה אותי ואת ליאם
"מה סתם סתם" אמרתי והבנות ידעו שאני
משקרת
"טוב עכשיו את האמת בין שניכם" טוני אמרה
ורק ליקי לא התערבה היא ידעה מזה
"ספרי להם וזהו" ליקי אמרה, אולי באמת כדי
לספר להם אופ אין לי מושג כבר
"יופי היא שקעה במחשבות" ניקול אמרה
עצבנית כששיחקתי אם המזלג באוכל
"אופל אולי תספרי לנו מה קורה?" טוני אמרה
ברוגע
"דיי אני לא מסוגלת תבינו" אמרתי ורצתי
החוצה לעשן זה הדבר היחיד שהיה מרגיע
אותי.

הבנות יצאו אליי ורק התיישבו סביבי לא דיברו
•תספר לבנים אני לבנות. שלחתי לליאם
"טוב בנות אני אספר לך" אמרתי וכולן
הסתכלו עליי

“אני וליאם חברים” אמרתי
“מה? כמה זמן כבר?” הן הפציצו אותי
בשאלות
“כבר שלושה חודשים” אמרתי והן חיבקו אותי
“אז למה את ככה?” פרי שאלה כי היה לי
פרצוף עצוב
“רון מחפש אותי והוא יודע שיקרה משהו אם
הוא התקרב אליי” אמרתי וכיסיתי את עיניי
“אל תדאגי את עם ליאם לא יקרה לך כלום”
כריס אמרה והן חיבקו אותי.

-נ.מ.ליאם-

אופל יצאה ואחריה כול הבנות
“ספר קדימה” לואי אמר
“אין מצב אסור לי” אמרתי
“קדימה בנים להוציא את זה ממנו” זאין אמר
והם תפסו אותי ולואי לקח לי את הטלפון,
קבלתי ולואי קרא

"תספר לבנים ואני לבנות אופל שלחה דבר
 מה תספר" הוא אמר
 "שחררו קודם" אמרתי והם עזבו אותי
 "זה שאני ואופל אהה.." נתקעתי
 "מה שכבתם?" לואי שאל
 "לא! אנחנו חברים" אמרתי
 "כמה זמן כבר שלא שמנו לב?" הארי שאל
 "שלושה חודשים" אמרתי וכולם קפצו עליי
 בחיבוק
 "היי הרמת ילדים" אופל צעקה וכול הבנות
 קפצו עלינו
 "אופל קדימה תתפנו מפה" אחד מהעובדים
 במטבח
 "לא נוו אבא פליז עוד קצת" היא נתלתה עליו
 "נו הרי בבקשה" גם שאר הבנות הצטרפו
 עליה
 "טוב תנעלי את" הוא אמר והביא לה מפתח
 "ביי" הוא אמר והלך
 "זה אבא שלך?" לואי שאל
 "כן השחור הזה הוא אבא שלי" היא אמרה
 צוחקת
 "עכשיו מובן הגוון עור שלך" זאין אמר

קוראים לו הארי?" הארי שאל
"לא הארי הרי קיצור של הרבינדר" היא אמרה
"תזכירי לי איזה עדות את" אמרתי
"אף פעם לא אמרתי לכם" היא אמרה
"אז תגידי איזה" נייל אמר
"אני חצי הודית" היא אמרה ולואי קטע אותה
"ראית אותי ואת זאין ב1 d day רוקדים לשיר
הודי?" לואי שאל
"לואי אני ראיתי את כול התוכנית וכן" היא
אמרה
"נו מה החצי השני?" נייל שאל
"החצי השני זה ארגנטינאית" היא אמרה
"ואו שילוב מנצח" הארי אמר
"טוב קדימה לכו למלון שלכם" היא אמרה

-נ.מ. אופל-

"הוא בנתניה" ליאם אמר
"איך קוראים למלון?" כריס שאלה
"איסלנד" הארי ענה וסגרתי את המסעדה
"זה בטיילת לפני מלון הכרמל" שיי אמרה

"שיט" אמרתי כשראיתי את השעה
 "מה קרה?" ליאם שאל
 "אני צריכה ללכת הביתה בנות בואו מהר"
 אמרתי והתקדמנו למכונית הגדולה של הבנים
 "לאן לנסוע?" לואי שאל
 "עזוב אני אנהג" אמרתי והוא פינה לי את
 המקום, נהגתי עד לבית שלי ואף אחד לא היה
 בבית
 "הלו אבא איפה אתם?" שאלתי בטלפון
 "נסענו לאילת" הוא אמר
 "הבית בשבילי?" שאלתי
 "כן והמזוודות למעלה, חוץ מזה יש עוד מכונית
 בשבילך בינתיים בחניה" הוא אמר וניתק
 "בואו תעלו" אמרתי וכולם עלות לבית שלי,
 פתחתי מיטות לכולם אל בזוגות חוץ משיי,
 טוני וניקול שנרדמו בספות בסלון, אלי ולואי
 נרדמו בספה בחדר שלי, פרי וזאין בספה
 השנייה שבחדר, כריס והארי על מזרון בחדר
 ואני וליאם במיטה שלי.
 "אוו גאד אופל וחברים שלה" שמעתי מישהו
 מדבר אז התעוררתי

"גל" צעקתי וקמתי מליאם מחבקת אותה
ובטעות הבאתי לליאם מרפק לבטן והוא
התעורר מהכאב
"אחח הכאבת לי" ליאם אמר וקם
"סוריי ליאם זאת בת דודה שלי גל וחבר שלה
יהלי" אמרתי
"היי" הוא אמר
"תעירי את כולם היום הנשף" גל אמרה
והתחלנו להעיר את כולם, הבנים הלכו לפול
ואנחנו הבנות פלוס פרי ואלי הלכנו לסלון יופי
של הנשף.
"שיט את יודעת מה נזכרתי עכשיו" ליקי
אמרה
"במה?" שאלתי
"שרלוט תהיה שם" היא אמרה
"ננסה להתעלם ממנה" כריס אמרה ונכנסנו
למספרה.

כולן סידרו קצוות עשו אולי צבע בקצוות וכול
זה ועברו לאיפור
"כן אופל מה את עושה?" גבי שאל זה הספר

”כול הצבע בצד כמו גלח תצבע מהשורש
ותוסיף עוד קצת שיגיע כמעט לחצי מהשיער”
אמרתי

”אוקיי מה עוד?” הוא שאל
”קצוות תצבע ותעלה על הצבע למעלה לחצי
השיער ככה מלמעלה למטה בסגול לילך כמו
הגלח ואחר כך את הקצוות בלבן ” אמרתי
”טוב בואי נתחיל” הוא אמר ועשה את
הצבעים, חפפו לי ואז עשו לי פן ובקצוות
בייבילייס מהמם
”עכשיו את צריכה להתאפר” הוא אמר והלכתי
לאיפור והבנות כבר עברו לחלק של הבגדים
”איזה איפור את רוצה?” זאת הייתה לו
”לו את פה?” שאלתי
”כן אליזה וסטפני הביאו אותי לכאן” היא
אמרה

”טוב איפור עדיין” אמרתי
”איזה צבע השמלה שלך?” היא שאלה בזמן
שאיפרה אותי
”סגול לבן ותכלת זה נראה מעורב אבל לא כול
כך” אמרתי והיא סיימה

"ביי לו" אמרתי והלכתי לחלק של הלבוש
 והאחרות כבר היו בתכשיטים
 "אופל השמלה כאן" רוני הביאה לי אותה
 "תנקס רוני נפגש בערב" אמרתי נכנסתי לתא
 הלבשה לבשתי את השמלה והנעלי העקב שלי
 והלכתי לבנות שחיכו לי בחלק של התכשיטים
 "היי גירלס" אמרתי
 "ואו" הן אמרו ובהו בי
 "מה לא בסדר?" שאלתי
 "אמא איזה יפה את" הן אמרו ביחד
 "מה שתגידו" אמרתי, הסתובבתי למראה
 ושמתי את התכשיטים, שמעתי רעש של
 צילומים והסתובבתי לבנות
 "בואו תמונה" פרי אמרה
 "כן לאינסטגרם" ליקי אמרה והצטלמנו וכול
 אחת העלתה לאינסטגרם, ראיתי שהבנות
 תייגו אותי בעוד תמונות של ההכנות וצחקתי
 "מה השעה?" שאלתי
 "שבע ורבע" כריס אמרה
 "עכשיו הבנים באים" ליאל אמרה ועשינו
 סידורים אחרונים.

"נו אופל בואי" כריס קראה לי מבחוץ
 "אני באה" אמרתי ויצאתי מהמקום לכיוון
 החבורה
 "נו הולכים?" שאלתי וחמשת הבנים בהו בי
 "אחאחם בנים" אמרתי בלי תגובה
 "איפה טוני, שיי, וניקול?" שאלתי את הבנות
 שנשארו
 "החברים שלהם כבר לקחו אותם ואנחנו
 תקועים פה" ליקי אמרה והיא אלי פרי וכריס
 נעמדו לפני מול הבנים
 "מה" לואי אמר
 "מי" הארי אמר
 "מו" זאין אמר
 "פרה?" נייל אמר וצחקתי
 "מה קרה כאן הרגע?" ליאם שאל כי הבנות
 הסתירו אותי
 "למה בהיתם בי?" שאלתי בקול חמוד
 ונעמדתי ליד ליאם
 "בחיים שלנו לא ראינו אותך ככה את תמיד
 לובשת מכנס חולצה ונעלי ספורט או סופרה"
 לואי אמר

"לא ראינו אותך אף פעם בשמלה כזאת
 ועקבים" נייל אמר
 "ו...?" לא הבנתי את הפואנטה
 "את מהממת למה את לא מראה את זה?"
 הארי אמר
 "טוב מה שתגידו אני לא ובואו נלך" אמרתי,
 נסענו לאולם ונכנסו לשם וישר כולם הסתכלו
 ספציפית עליי
 "אוי תראו מי הגיעה זאת אופל" שרלוט באה
 אלינו הבנות כשהבנים הלכו
 "שרלוט זה שאני ככה לא אומר שאני לא
 מסוגלת להרביץ לך" אמרתי
 "דילן יגן עליי" היא אמרה
 "שרלוט את יודעת שהיא גם מסוגלת להרביץ
 לו" כריס אמרה
 "היא לא" היא אמרה ודילן נעמד לידה
 "שלום לשלושת המפגרות שלא התגעגעת
 אליהן" הוא אמר לי לכריס ולליקי
 "אני רואה שהתאמנת מאז ההפסד שלך שנה
 שעברה" אמרתי

”כן כשאתה הולך להיות בן שמונה עשרה עם
חברה אתה חייב למצוא איך להגן עלייה” הוא
אמר

”טוב סתלקו מה באתם” ליקי התעצבנה ודילן
בא להרביץ לה אבל נעמדתי בניהם כדי שלא
ירביץ לה

”אין מצב שאתה עושה את זה” אמרתי
”תראי אותי” הוא אמר, הוא העיף לכיווני את
אגרופו אבל תפסתי אותו
”רוצה נריב בסוף הערב לא בהתחלה עכשיו
לך” אמרתי והוא הזיז את ידו
”סוף המסיבה נתראה כאן” הוא אמר ושניהם
הלכו

”שום מילה לליאם” אמרתי לבנות
”טוב בואו נלך אליהם” כריס אמרה הלכנו
לבנים ורקדנו כול הערב ובסלואו אני וליאם
התנשקנו בפומבי כאילו בציבור בפעם
הראשונה.

הגיע סוף המסיבה והרבה כבר הלכו ואני ליקי
וכריס חזרנו לאיפה שפגשנו מקודם את שרלוט
ודילן

"אני רואה שבסוף הגעת" אמרתי כששניהם
 נעמדו מולי
 "יש לי הזדמנות להחזיר לך על מה שעשית לי
 אני לא מפספס אותה" הוא אמר
 "נו דילן סיימת את השנה או שתצטרף לעשות
 שוב את י'ב?" שאלתי
 "אני עברתי לא יודע מה איתך, את בכלל לא
 נגשת למבחנים" הוא אמר
 "ובאנגלית נשארתם אותם נעלים שלא
 יודעים?" שאלתי ונגעתי לדילן בנקודה רגישה
 "זהו את מתה" הוא אמר והניף לעברי את
 אגרופו אבל שוב תפסתי אותה אך הוא הביא
 לי אגרוף לפנים עם היד השנייה
 "ואו מה אתה חושב שאתה עושה?" ליאם
 אמר ונעמד מולי
 "אוו מיי גאד וואן דיירקשן אני רואה
 שהתגעגעתם אליי" שרלוט אמרה
 "את בסדר?" ליאם שאל אותי הנהנתי אבל
 הוא לא ראה שנפתחה לי השפה
 "מה אתה שואל אותה עם היא בסדר היא לא
 מעניינת זבוב" שרלוט אמרה והיא ודילן צחקו

"לא מגיע לה שידאגו לה" דילן אמר וליאם
 התעצבן
 "לא מגיע לאף אחת משלושתן יחס" הוא אמר
 עלי על כריס ועל ליקי
 "כדיי לך להרגיע את הדיבור למה כריס חברה
 שלי" הארי אמר וחיבק את כריס שדי פחדה
 "וליקי חברה שלי" נייל אמר וחיבק אותה
 "ואופל חברה שלי" ליאם אמר עצבני אש
 "אתה חבר של הזבל הזאת? גם דפקו אותה
 ויש לה ילדה גם בגדו בה וגם שיחקו בה היא
 לא יותר מזונה" דילן אמר ליאם בא להרביץ לו
 אבל עצרתי אותו
 "אז אני זונה?" שאלתי
 "את רוצה שאני אמשיך לתאר אותך?" הוא
 שאל
 "כן אני רוצה לשמוע" אמרתי וכולם היו בשוק
 ממה שאני עושה
 "אף אחד לא אהב אותך אז עברת בית ספר
 ופה הבאת דמות של קשוחה אז חברות שלך
 איתך כדי שתגני עליהן אף אחד לא אהב אוהב
 או יאהב אותך אף פעם" הוא אמר

"זה לא נכון אני מכירה את חלק מהבנות האלו
 עוד כשעשו עליי בריונות, אהבה יש לי בחיים
 וזה ליאם אני לא יודעת מה איתך אבל לפחות
 אותי אוהבים, אני לא יודעת אם שרלוט אוהבת
 אותך אבל נראה לי שהיא איתך רק בגלל
 הסקס" אמרתי והוא הביא לי עוד אגרוף לפני
 ונפתחה לי עוד יותר השפה
 "אתה ביקשת את זה" אמרתי ירקתי את הדם
 מהפה והרבצתי לו
 "פעם הבאה פשוט תדע לא להתעסק איתי"
 אמרתי והשארתי אותו שם שוכב על הרצפה
 "בואי אליי" ליאם אמר והרים אותי כמו כלה
 "אפשר לישון בחדר שלך?" שאלתי אותו
 "כן יש לנו חדרים נפרדים בואי" הוא אמר
 ונסענו למלון שלהם, נכנסנו לחדר וליאם
 השכיב אותי במיטה, הוא הלך וחזר עם ערכה
 של עזרה ראשונה, הוא טיפל לי בשפה ונתן לי
 ללבוש בוקסר וחולצה שלו
 "ליאם אתה אוהב אותי?" שאלתי כשיצאתי
 מהשירותים
 "כן למה את שואלת" הוא אמר והתקרב אלי
 "אני לא יודעת" אמרתי והוא הצמיד אותי עליו

"יש דרך שאני יכול להוכיח?" הוא שאל
 ולחשתי לו משהו באוזן, הוא חיך והתנשקנו
 בפראות, התקדמנו למיטה ונשכבנו אחד ליד
 השני
 "פתאום הקעקועים שלך מעניינים אותי" הוא
 אמר
 "מה?" לא הבנתי איך הוא הגיע לזה
 כאילו איזה קעקועים ואיך בחרת לעשות דווקא
 אותם?" הוא אמר והסתכל עליי
 "ואו מאיפה להתחיל?" אמרתי כי יש עליי
 הרבה קעקועים
 "מלמטה למעלה" הוא אמר והרמתי את רגלי
 "בקרסול יש לי כמו פוליגרף שבקווים יש את
 המילה life עשיתי כי אני מאמינה בזה שיש
 קצב לחיים" אמרתי והוא גיחך
 "בשוק יש לי שני חצים דומים לקעקוע של לואי
 אחד למטה ואחד למעלה כי יש דברים שיורידו
 אותך בחיים ויש דברים שיעלו אותך" אמרתי
 וראיתי שהוא כותב משהו טוב נגיד
 "באגן הימיני יש לי את המשפט הקצר be
 alright כי הכול באמת יהיה בסדר בסופו של
 דבר, באגן השמאלי יש לי חרב קטנה כי חרב

זה אחד הסמלים של העדה של אבא שלי אז
נתתי לו כבוד" אמרתי והסתכלי על ליאם
שממש התעניין
"בצד הגוף השמאלי יש לי את המשפט don't
forget what you did and remember
what you going to do טוב זה משפט
שליווה אותי כול החיים" צחקקתי מהמחשבה
על כול מה שעברתי
"ביד ימין יש לי יינג יאנג כי בכולנו יש הפכים,
שני דברים כאלה בצורה של בנות אחת
מלופפת בשנייה אין לי הסבר, וכמו הקעקוע
של זאין של היד מחזיקה אצבעות כי כול אחד
צריך מוטיבציה בחיים, בשריר של היד עשיתי
שלושה משפטים, crazy chick, life your life,
red blood משפטים שמראים תכונות שלי,
אני משוגעת קצת אני חייה את החיים לא
משנה מה ואחרי הכול גם לי יש דם אדם כמו
לכול האנשים בעולם" אמרתי והוא סקר את
ידי במבט מאוהב
"ביד השנייה יש לי בשורש כף היד סמל
שמשולב בתוכו סמל היהדות שהוא מגן דוד
סמל הנצרות צלב וסמל האיסלם חצי סהר

וממנו יש קו שעובר בין האגודל לאצבע שיורד
ביד מתלפף ויורד למפרק היד שם יש את
המילה believe וממנה הקו ממשיך במעלה
היד יוצר לב קטן שמעליו יש את סמל האינסוף
שבתוכו שמי בין הבליב לסמל אינסוף יש את
הרשי תיבות שלי S.B.W.J.B ובהמשך יש
נוצה של טווס, יש לי משפט כמו הקעקוע שלך
ביד וכתוב במשפט שלי save my life just
dance with me שמשפט שגורם לי לרקוד
לא משנה מה" אמרתי וליאם שוב כתב משהו
"מה אתה כותב?" שאלתי וניסיתי לראות אבל
הוא הזיז מהר את הדף
"סתם משהו עלייך" הוא אמר ונשק לשפתי
"ואו זה הרבה קעקועים אין עוד?" הוא שאל
ואת האמת אני לא רוצה לדבר על האחרון
"לא, לא נראה לי" אמרתי וקמתי לקחת מים
"בואי הנה" הוא אמר ובא אחרי, מזגתי מים
וליאם התחיל לנשק אותי בצוואר איפה
שהקעקוע אבל הוא לא שם לב עם כול השיער
שלי עד שהוא הזיז את השיער
"רגע והקעקוע הזה?" הוא שאל

”הדבר הכי מפגר שקרה לי” אמרתי
והתיישבתי חזרה על המיטה
”למה?” הוא שאל מודאג
”כי רק בגללו אני נמסה בכול פעם, זאת
הנקודה הרגישה בגוף שלי” אמרתי עצובה
”את יכולה לספר לי למה?” ליאם ביקש ואני
מקווה שהוא יוכל לעזור לי להחליף את
התחושה באזור הזה
”האקס שלי רון תמיד היה מעביר את היד שלו
מתחילת המשולש הזה בגב עד לצוואר שלי
והייתי נמסה לו בידיים, יום לפני שנפרדנו הינו
במועדון עם הבנות ובאמצע הבנות הלכו
ונסגרתי כי כבר קרה לי מקרה כשהייתי
שיכורה וזאת קימברלי, רון נעלם לי והלכתי
לשירותים בדרך ראיתי משהו שהיה דומה לרון
מתנשק עם בחורה בלונדינית בלבוש מינימאלי
והעביר לה את כמו שרון היה עושה לי. אחרי
שחזרנו מהמועדון דיברתי איתו ושמעתי את
אותם צחקוקים של הבלונדינית מהמועדון
והבנתי שזה הוא, יום אחרי הברזתי באמצע
הלימודים ונסעתי לבית ספר שלו ושל תום
ושם ראיתי אותו מתנשק עם אותה בחורה,

נגעתי בכתפו וסטרתי לו באתי ללכת אבל
המנהלת שם דיברה איתי כשהיא הלכה הוא
העביר את ידו במקום הרגיל אבל במקום שאני
הנמס לו בידיים הבאתי לו בוקס לעיין וככה
המקום הזה עושה לי רע" אמרתי עם דמעות
בעיניים

"אני יכול לעזור לך להחליף את התחושה
ולהוסיף עוד מקום" הוא אמר ונגב את
דמעותיי

"אז תחליף אותה" אמרתי והוא נישק אותי
"תראי לי אותו" ליאם ביקש הורדתי את
החולצה ונשארתי רק החזייה והורדתי את
הכתפייה הימינית והראתי לו את הגב, נוצה
שמתפוררת לציפורים היה מקועקע לי בגב
העליון ובצוואר, הוא העביר את ידו לאורך כול
הקעקוע גורם לי לצמרמורת
"אני עושה את זה רק עם את מוכנה" הוא
אמר

"אני מוכנה" אמרתי והתנפלתי עלי בנשיקה
לוהטת, הורדתי לו את המכנס והחולצה ושנינו
נשארנו בהלבשה תחתונה, נכנסנו מתחת

לשמיכה הנעימה והבנתם את הכוונה
שבהמשך...

השעה שלוש בלילה ואני וליאם במקום לישון
מדברים, ליאם שכב על הגב ואני שמתתי ראש
על חזהו החשוף כשהדבר היחיד שיש על
גופנו זה השמיכה

"נראה לך השאר ישנים?" ליאם שאל
"לא כולם זאין ופרי בטח נרדמו אחרי שהם
עשו, הארי וכריס אין לדעת טוני, שיי וניקול
בטוח ישנות והשאר לך תדע" אמרתי והוא
העביר את ידו בגבי התחתון אך מעל לגומות
החן של הגב, הוא מצייר שם מפתח סול גורם
לי לצמרמורת מהנה

"אני רואה שאת נהנת מזה" ליאם שם לב
למה שקרה לי וצחק, לפתע דפקו בדלת
בהתחלה התעלמנו אבל הם לא הפסיקו
"לך תראה מי זה" אמרתי, הוא לבש את
הבוקסר שלו והסתכל דרך העינית
"מי זה?" הוא שאל

"ליקי ונייל" שמענו את שניהם, פתחתי את
 עיני והתלבשתי מהר בבגדים שליאם הביא לי
 ונשכבתי חזרה במיטה
 "תפתח להם" אמרתי והוא פתח לשני
 הבלונדינים שלנו
 "היי" נייל אמר וצחקק
 "ואו איך הגיע מכנס של ליאם למנורה?" ליקי
 אמרה ואני וליאם פתחנו את עניינו לרווחה
 "אוי אתם הרגע שכבתם?" נייל שאל
 והתחבאתי בשמיכה מרוב בושה
 "אתם לא הולכים לספר את זה כמו שאנחנו
 לא את שלכם" ליאם אמר
 "טוב גם לא התכוונו" ליקי אמרה
 "למה באתם?" שאלתי והתיישבנו כולנו
 בספות
 "בגלל זה" נייל אמר והדליק את הטלוויזיה
 •"אופל סינג וליאם פיין ביחד רשמית, היום
 בערב נצפו השניים בחבורתם בדרך לנשף,
 במהלך הערב השנים נצפו מחובקים רוקדים
 ביחד ולבסוף מתנשקים בסלואו, אבל זה לא
 הסיפור

א. שִׁירָאֵל אֶת נִרְאֵת מִדֵּהִים בְּמִיּוּחַד בְּשִׁמְלָה
הַזֹּאת תִּתְחִילִי לִדְגֵּמַן אִישָׁה
ב. אִף פַּעַם אֶל תִּסְתִּירִי אֶת הַיּוֹפִי,
אֲבָל גַּם זֶה לֹא הַסִּיפּוֹר, בְּתִחִילַת הָעֶרֶב אֹפֶל,
לִיקִי וְכָרִיס כְּבִיכּוֹל רַבּוֹ עִם הַזּוֹג הַלּוֹהֵט שֶׁל
יִשְׂרָאֵל שֶׁרְלוֹט סְטִיילֵס וְדִילָן נִלְסֹן בַּהֲמִשָּׁךְ
הַיּוֹכּוּחַ אֹפֶל הַגָּנָה עַל לִיקִי מִפְּנֵי דִילָן וְחִסְמָה
אוֹתוֹ מִלִּפְגּוֹעַ בַּעֲזָרַת אֲגֵרּוֹפּוֹ, אֹפֶל אִמְרָה
לִדִּילָן מִשְׁהוֹ וְהוּא וְשֶׁרְלוֹט הִלְכוּ מִשָּׁם.
אֲךָ בְּסוֹף הַנִּשְׁפָּךְ שׁוֹב חֲמִישָׁתָם חֲזָרוּ לְאוֹתוֹ
מִקּוֹם, שׁוֹב נֹאמְרוּ כִּמָּה דְּבָרִים בֵּין הַשְּׁנָיִים
וְאַחֵר כֵּךְ דִּילָן נִיסָה לְחַטִּיף לְאֹפֶל שֶׁתִּפְסֶה אֶת
אֲגֵרּוֹפּוֹ הָרֹאשׁוֹן אֲךָ הוּא הִכָּה בָּהּ בִּידּוֹ הַשְּׁנִיָּה,
לְאַחֵר זֶה לִיאָם הָאֵרִי וְנִייל הִגִּיעַ בְּמַהֲרָה,
לְאֹפֶל כְּכֹל הַנִּרְאָה נִפְתַּחַה הַשְּׁפָה, אַחֲרֵי עוֹד
כִּמָּה דִּיבּוּרִים הָאֵרִי חִיבֵק אֶת חֲבֵרְתּוֹ כָּרִיס
וְנִייל אֶת חֲבֵרְתּוֹ לִיקִי אֲךָ לִיאָם נִיסָה לְרַסֵּן אֶת
עֲצָמוֹ, נִמְשְׁכוּ עוֹד כִּמָּה דִּיבּוּרִים בֵּין אֹפֶל לִדִּילָן
שֶׁבְּסוֹפָם דִּילָן הִבִּיא לְאֹפֶל עוֹד אֲגֵרּוֹף שֶׁפִּתַּח
לָהּ יוֹתֵר אֶת הַשְּׁפָה לְאַחֵר כִּמָּה שְׁנִיּוֹת הִיא
יִרְקָה אֶת דְּמָהּ וְהִרְבִּיצָה לוֹ הִיא כִּמְעַט
הַשְּׁאִירָה אוֹתוֹ לֹלָא הַכְּרָה.

טוב דיירקשנים ופפראצים תיזהרו להתקרב
לנסות לפגוע או לעשות משהו למה אופל לא
אחת שתשתוק לכם כדי שתשמרו מרחק עם
מטרתכם היא רעה" השדרנית אמרה וכול
הזמן רצו תמונות שלי על המסך.
"אוו מיי גאש" אמרתי השוק טוטאלי
"זה היה רציני הרגע?" ליאם שאל
"טוב אנחנו נשאיר אותכם לעקל את זה ביוש"
ליקי אמרה והיא ונייל יצאו מהחדר, ליאם נעל
את הדלת והתקדם למיטה
"את באה לישון?" הוא שאל ונשכב בתוך
המיטה
"מה, כן אני באה" אמרתי ונשכבתי לידו
"לילה טוב" הוא אמר
"כן לילה טוב" נשקתי לשפתיו והסתובבתי על
הצד נמשכת לשינה עמוקה.

התעוררתי מסתגלת לאור מהחלונות
"אמא" קים קפצה על המיטה כאילו היא
חיכתה שאני התעורר
"קימברלי" אמרתי והיא קפצה אליי לחיבוק

"איפה ליאם? או לו?" שאלתי
"הם מתראיינים היום" קים אמרה ונשכבה
לידי
"את יודעת מה הכי טוב לעשות עכשיו" אמרתי
"מה?" היא שאלה
"לחזור לישון" אמרתי והיא צחקה, חיבקתי
אותה ונרדמנו ככה.

-נ.מ.ליאם-

התעוררתי בבוקר למשמע צלצול הטלפון
"הלו?" עניתי לטלפון
"ליאם תתלבש מהר יש לכם ראיון בתל אביב
בשעה תשע" פול אמר
"טוב אני בא לבד אבל" אמרתי וניתקתי,
התלבשתי, התארגנתי ונשכבתי ליד אופל
שפנייה היו לכיווני
"את פשוט מושלמת" אמרתי ונישקתי את
שפתייה, היא נאנחה והסתובבה לצד השני,
גיחכתי לעצמי ויצאתי למסדרון.

"היי לו, לוקס וקים" אמרתי לשלושת הבנות

"קִים אַת רוֹצֵה לְבֹא אִיתְנוּ אוֹ לֵהִיֹּת עִם
אַמָּא?" לוֹ שָׁאלָה
"עִם אַמָּא" קִים עֲנֵתָה
"בּוֹאִי קִים כְּנִסִּי" אִמְרָתִי וּפִתַּחְתִּי לָהּ אֶת
בַּחֲדָר.

נִכְנַסְנוּ לְמִכּוֹנִית הַשְּׁחֹרָה שֶׁם פּוֹל חִיכָה לָנוּ
"עֲכָשִׁיו יֵשׁ נִסְיָעָה קִצַּת אֲרוּכָה בְּגִלֵּל הַפִּקְקִים,
לִיאָם יֵשׁ לָךְ טֵלְפוֹן חֲשׁוֹב" הוּא אָמַר וְהִבִּיא לִי
אֶת הַנִּיד שֶׁלֹּט
"הֲלוֹ?" אִמְרָתִי

"לִיאָם אֵלּוֹ הַמְנַהֲלִים" שָׁמַעְתִּי אֶחָד אוֹמֵר
"תִּקְשִׁיבוּ לֹא אֲכַפֵּת לִי מֵאֲתֵם רוֹצִים אֲנִי לֹא
נִפְרַד מֵאוֹפֵל" אִמְרָתִי רִצִּינִי לְחִלּוּטִין
"לְהַפֵּךְ אֲנַחְנוּ בִּהְתַּחֲלָה לֹא אֶהְבְּנוּ אוֹתָהּ אֲבֵל
כּוֹל הָעוֹלָם יוֹדֵעַ שֶׁעֲדִיף לֹא לְהִתְעַסֵּק אִיתָהּ
וְיִהְיֶה לָכֶם יוֹתֵר מֵרַחֵב פִּרְטִיּוֹת וּשְׁקֵט" הוּא
אָמַר

"וְאוֹ יוֹפִי אֲבֵל בְּרֵאיוֹן אֲנִי יִכּוֹל לֵ.. " אִמְרָתִי
וְנִתְקַעְתִּי

"אַתָּה לֹא חַיִּיב לְדַבֵּר עֲלֶיּהּ וְעַל הַחַיִּים
הַפִּרְטִיִּים" הוּא אָמַר
"תּוֹדָה לְהִתְרָאוֹת" אִמְרָתִי וְנִיתְקַנּוּ.

-נ.מ.אופל-

"תום" עניתי בקול צרוד לטלפון
"תדליקי חדשות אני בדרך עלייך רק איפה
את?" הוא אמר
"במלון איסלנד בחדר של ליאם 521 " אמרתי
וניתק לי
"אמא משעמם לי" קים התלוננה
" קימי תעבירי את השלט" אמרתי
"אפשר לשחק בטלפון שלך?" היא שאלה
"לא אבל קחי את טבלט המשחקים שלך"
אמרתי ונתתי לה את הטבלט, הדלקתי
חדשות, קראתי בלב את הכותרות עד
שהגעתי ל... 'גאווה ישראלית בברצלונה',
לוקאס סינג התקבל לברצלונה, קראתי
והתקשרתי בשניות ללוקאס
"היי אופי" הוא אמר
"הסבר עכשיו" אמרתי
"התקבלתי לארבע עונות בברצלונה שתיים
בצעירים ושתיים בגדולים" הוא אמר

“כול הכבוד אח קטן הגשמת את החלום”
אמרתי בגאווה, מגיע לו את זה
“תודה אחות גדולה אבל חכי שתשמעי את
החלק השני של הכתבה על הילד השני” הוא
אמר
“טוב ביוש” אמרתי וניתקתי.

החלק הראשון בכתבה דיבר על לוקאס כן
הוזכרתי כמה פעמים וזה מגניב בקיצור. בחלק
השני תום מופיע?! גאד אז זה מה שקרה
“לא אתה לא אמיתי מזל טוב בלונדי” אמרתי
לתום בטלפון
“הכול בזכותך ובזכות לוקאס” הוא אמר
“בוא מהר” אמרתי וניתקתי.
בחלק של תומאס היה כתוב שהוא גם חתום
לארבע עונות אבל כולן בגדולים עם מסי
ניימאר וכול אלה. שאלו אותו איך הוא קשור
אליי והוא שיקר שאני והוא הינו חברים ושיש
לנו ילדה משותפת כאילו קימברלי, אני לא
כועסת כי אחרי הכול קים היא גם הבת שלו לא
רק שלי.

תום הגיע ובא להתיישב על המיטה
"לא הייתי עושה את זה במקומך" אמרתי והוא
התרחק ממנה
"למה?" הוא שאל והתיישב על הרצפה מולי
בצד

"בוא נגיד אני וליאם אהה אתה יודע למה אני
מתכוונת" אמרתי והוא נגעל
"טוב שלא התיישבתי" הוא אמר וצחקקתי
"תום אני צריכה לשאול אותך משהו" אמרתי
ולחצתי בטעות על משהו בטלפון שלי
"שוטי" הוא אמר

"נגיד אבל רק נגיד ואני מתחתנת עם ליאם
אתה רוצה שהשם משפחה של קימברלי היה
גורן פיין או סינג?" שאלתי למה מגיע לו קצת
ממנה

"זה לא משנה כי שלשתינו נהיה מפורסמים
אבל אני חושב שתקראי לה פיין והשם
משפחה השני גורן כאילו קימברלי פיין גורן"
הוא אמר ושוב לחצתי על משהו בטלפון
"ואו תומוש תודה" אמרתי וחיבקתי אותו
"אני הולך קים את רוצה לישון אצלי היום?"
הוא שאל

"כן" היא קפצה עליו
"טוב הנה בגדים וביי" אמרתי ונגשנו לדלת
"מחר אני את ולוקאס בחגיגות בים" הוא אמר
"נפגש כבר שם" אמרתי והם הלכו, סגרתי את
הטלוויזיה ונשכבתי שוב במיטה, סגרתי את
עיניי ונרדמתי.

התעוררתי ושמעתי את בטני מקרקרת,
הסתובבתי וראיתי את ליאם שוכב לידי
"מתי הגעת?" שאלתי
"לפני חצי שעה, רוצה ללכת לאכול?" הוא
שאל

"כן אבל אין לי בגדים" אמרתי
"הבאתי את המזוודות שלך" הוא אמר
והתיישב
"שיט" רצתי לשירותים סגרתי את הדלת
והקאתי קצת, התרוממתי צחצחתי את שיניי,
שטפתי פנים ויצאתי לכיוון המזוודה
"את בסדר?" ליאם שאל ונשק לראשי
"כן זה סתם" אמרתי לקחתי בגדים והחלפתי
בשירותים, סיימתי להתארגן וירדנו לחדר
אוכל, ראינו את כול החבורה בשולחן

והצטרפנו אליהם, אכלנו דיברנו והבנים חזרו
לחדרים, אנחנו הבנות ירדנו לטייל והסתובבנו.

"נו פרי אלינור איך ישראל עד עכשיו?" טוני
שאלה

"ואו מגניב פה" פרי אמרה
"ילד אפשר בסקטבורד?" שאלתי ילד אחד
"כן תחזירי אותו אחר כך" הוא אמר וגלשתי
סביב הבנות

"תחנקי הלווי עלי כזה שיווי משקל" ניקול
אמרה

"תלמדי ותתאמני" אמרתי וכולן צחקו, החזרתי
לילד את הסקטבורד וירדנו לים, אחרי משהו
כמו ארבע שעות חזרנו לחדרים של הבנים.

הסיבוב הופעות הולך לארוך כמעט שנתיים
תשע חודשים באסיה אפריקה וכול מיני איים,
הפסקה של שישה חודשים וחוזרים לעוד תשע
חודשים באמריקה אירופה #
עכשיו הינו חודשים לפני סיום החלק הראשון.

"רוסיה הגענו" אמרתי כשהמטוס נחת
 "והמדובבות שלנו הפעם הן..." לואי אמר כמו
 שדרן בטלוויזיה
 "ליקי ושיי" שנינו אמרנו
 "אתם הכי גדולים מהחבורות ומתנהגים יותר
 גרוע מילדים" הארי אמר
 "שקט אתה מת עלינו אמרתי
 "ועוד איך" לואי אמר
 "בואו כבר וזהו" זאין אמר וירדנו מהמטוס
 לקולות המעריצים, הבנים חתמו לכמה ואנחנו
 הבנות נכנסנו למכונית בינתיים,
 "מה קרה בנות?" שאלתי כשכול הפנים שלהן
 היו עצובות
 "אף אני רוצה את זאין" פרי אמרה
 "המעריצים לוקחים לנו אותם" ליקי וכריס
 אמרו בבכי מזויף
 "כן זה לפעמים מעצבן" גם אלי הסכימה איתן
 "הסיבה שלהן הייתה צפויה ואתן?" שאלתי
 את טוני, ניקול ושיי
 "אנחנו עוברות" טוני אמרה
 "מה?! אני, ליקי וכריס צרחנו

"קיבלנו הצעה לעבודה מאוד טובה" שיי אמרה
"אז אנחנו ליאו ג'ייסון וטומי עוברים ללוס
אנגלס " ניקול אמרה
"אנחנו לא נעצור אותכן" ליקי אמרה
"אבל אנחנו כן נתגעגע" כריס השלימה אותה
"בואו הנה לחיבוק" אמרתי ושישתינו
התחבקנו
"אוו איזה חמודות" פרי ואלי הצטרפו גם
"מה פספסנו?" לואי שאל שראה אותנו ככה
"אוי שתוק" אלי אמרה ונסענו למלון.
כולם קיבלו חדרים, אני, ליקי, כריס פרי ואלי
ביחד, טוני, ניקול ושיי ביחד והבנים ביחד.
התמקמנו בחדרים וישר נסענו למקום של
ההופעה.

"תזכירו לי שוב למה אנחנו שלוש שעות לפני
ההופעה פה?" אמרתי ונכנסנו לשירותים
"כי הבנים צריכים לעשות חזרה והם הביאו
אותנו" ניקול אמרה והתיישבתי בין הכיורים
"אויי לא" ליקי אמרה ורצה לאחד התאים ושם
היא הקיאה
"גאד" פריי רצה לתא אחר וגם הקיאה

"גם את?" כריס שאלה את אלי מחזיקה בבטן
 "כן" אלי אצרה ושתייהן רצו לתאים אחרים
 והקיאו
 "אוי איזה גועל" שיי אמרה ואני צחקתי, טוני
 סתמה את האוזניים וניקול המשיכה לשים את
 האודם.
 עברתי בכול אחד מהתאים אספתי להן את
 השיער ועזרתי להן לקום, הן נגשו לכיורים
 ושתפו את הפה
 "תגידו מה אכלתן שככה הקאתן את
 הנשמה?" אמרתי סידרתי את השיער
 "אין לי מושג אבל אני כבר ככה כמה זמן" פרי
 אמרה
 " כנ"ל " כריס אמרה
 "גם אני" ליקי אמרה
 "לצערי אני גם" אלי אמרה
 "נראה לי שאני יודעת מה קורה" אמרתי
 "בנות בואו מכניסים את הקהל" אחת
 העובדות קראה לנו והלכנו למאחורי הקלעים.
 המופע מהמם כרגיל, נכנסנו למכונית חזרה
 למלון והבנות לא הרגישו טוב, הן הלכו לישון
 ואני הלכתי לבית מרקחת

"שלום" אמרתי כשהגעתי לדלפק
"כן היי, אוי את אופל סינג" המוכר התלהב
ממני

"כן" אמרתי

"אז במה אפשר לעזור?" הוא שאל
"זה ישמע מוזר אבל אני צריכה חמש ערכות
לבדיקת הריון" אמרתי והוא הביא לי אותן
"מה את בהריון מליאם?" הוא שאל
"זה לא בשבילי" חייכתי והלכתי חזרה למלון,
נכנסתי ללובי הראשי וליאם ישב שם באחת
הספות

"היי ליאמי" אמרתי נישקתי אותו והתיישבתי
עליו

"היי מה את עוד ערה?" הוא שאל
"כן אני הלכתי לבית מרקחת" אמרתי
"מה קנית?" הוא שאל ולקח את השקית
"את בהריון?" הוא שאל כשראה את הערכות
"לא ליאם זה לא לי זה לאחרות" אמרתי
"למה קנית חמש?" הוא שאל
"לא יודעת אני גם מרגישה כמוהן כבר שבוע
אבל אני לא מקיאה אז אני לא יודעת, קניתי
למקרה לחירום" אמרתי

“אני רוצה להיות הראשון לדעת עלייך” הוא
אמר
“נגיד אבל שום מילה לאף אחד ליאם זה סוד
על הבנות” אמרתי וקמתי
“אבל איך את יודעת שהן יכולות להיות בהריון
ולא סתם וירוס?” הוא שאל ונעמד לידי
“שחכת שכבר הייתי בהריון” אמרתי ועליתי
לחדר שלנו הבנות, נשכבתי במיטה והרגשתי
לפתע לא טוב, קמתי לשירותים והקאתי
“שיט רק לא שוב” אמרתי, אני לא רוצה שוב
הריון, חזרתי למיטה ונרדמתי לאחר זמן קצר.

התעוררתי ראשונה בבוקר והייתי שוב צריכה
להקיא אז בדרך לקחתי את אחת הערכות,
כשסיימתי שמתתי את ההערכה בחזרה
בקופסא וכתבתי את השם שלי עלייה, לקחתי
קופסת נעליים ריקה שמתתי את הערכה שלי
במזוודה ובדיוק פרי התעוררה ורצה להקיא,
עזרתי לה לקום מהרצפה והגשתי לה את
הערכה
“מה זה?” היא שאלה

“פשוט תשתיני על החלק הכסוף ותביאי לי”
אמרתי ויצאתי מהשירותים, היא סיימה
והביאה לי את הערכה כתבתי עלייה את שמה
והכנסתי לקופסת נעלים, אחריה אלי
התעוררה וקרה לי איתה אותו הדבר וככה גם
עם ליקי וכריס.

“את מוכנה לדבר מה יש לנו?” כריס שאלה
“קודם יש לי שאלות אליכן” אמרתי
“נו תשאלי כבר” ליקי אמרה
“המחזור מאחר או הופיע?” שאלתי והצבעתי
על ליקי

“מאחר” היא אמרה

“כריס?” שאלתי

“מאחר” היא אמרה

“אלי?” שאלתי

“מאחר” היא אמרה

“ופרי?” שאלתי

“מאחר” גם היא אמרה

“סקס אחרון לפני? ליקי?” שאלתי

“חודש וחצי” היא אמרה

“כריסי?” שאלתי

“חודש” היא ענתה

"אלי?" שאלתי
 "כמעט חודשיים" היא אמרה
 "ופרי?" שאלתי
 "חודשיים" היא ענתה
 "ושלך?" ליקי שאלה אותי
 "שבועיים" אמרתי
 "כמה זמן עבר מאז שהתעוררת כריס?"
 שאלתי
 "כמעט שעה" היא אמרה והבאתי את קופסת
 הנעליים
 "מה את מביאה נעליים" ניקול אמרה והוצאתי
 את הערכות
 "ידעתי" אמרתי והן נבהלו
 "ידעת מה?" הן שאלו ביחד
 "פרי, אלינור, כריס וליקי אתן בהריון" אמרתי
 והגשתי לכול אחת את הערכה שלה
 "מה!?" הן צרכו ביחד
 "פריי בחודש השני כמעט שלישי, אלי בחודש
 השני, כריס בחודש הראשון וליקי בחודש
 הראשון כמעט שני" אמרתי וניגשתי למזוודה
 שלי, לקחתי את הערכה שלי ובדקתי
 "ואת?" פרי שאלה

"אני הולכת להפיל ואתן לא מספרות בשום מצב לליאם" אמרתי
"לא למה על תפילי" אלי אמרה
"אני לא מסוגלת לעוד הריון, הראשון לא נגמר טוב ואני לא מסתכנת" אמרתי וחיפשתי משהו באינטרנט, הבנות כול שנייה שאלו אותי שאלות לגבי הריון וענייתי להן על הכול כמעט.

מצאתי את המספר שרציתי וחייגתי אותו, לא שמעתי כלום עם הבנות בחדר אז הלכתי ללובי
"שלום הגעתי למרפאה שניידר?" שאלתי
"כן איך אפשר לעזור?" המזכירה שאלה
"אני רוצה לקבוע תור חד פעמים בשביל הדוק לילאן נייט" אמרתי
"את מודעת לזה שהיא פה רק לחודשיים ואז היא חוזרת לאנגליה" היא אמרה
"כן אני יודעת אני מאנגליה" אמרתי
"טוב איזה טור את רוצה?" היא שאלה
"לחמישה בנות עוד שעה יש?" שאלתי
"כן אתן באות עוד שעה" היא אמרה
"תודה ולהתראות" אמרתי וניתקתי

"מי זאת הדוק הזאת?" כול הבנים נעמדו
 מאחורי
 "סתם גניקולוגית שלי, למה אני מספרת לכם
 בכלל ולמה אתן מקשיבים לשיחות של
 אחרים?" שאלתי
 "סוריי רצינו לקרוא לך אבל שמענו את תחילת
 השיחה" זאין אמר
 "עד איפה שמעתם? ולמה עד שם?" שאלתי
 "שאמרת שאת יודעת את מאנגליה" הארי
 אמר
 "ולא שמענו בגלל שלואי התחיל לדבר במקביל
 אלייך" נייל אמר
 "בבקשה אל תקשיבו יותר לשיחות שלי, אני
 והבנות יוצאות עוד שעה אז תמצאו מה
 לעשות" אמרתי נישקתי את ליאם ועליתי
 לחדר, טוני, טומי, ניקול, ג'ייסון, שיי וליאו באו
 להיפרד מאיתנו בחדר והם עזבו, התחלנו
 כולנו להתארגן וכרגיל חיכינו לליקי
 "זהו אני מוכנה" היא אמרה ויצאנו ללובי
 "תזכרו היום בערב אתן מספרות לבנים"
 אמרתי

"אני עדיין לא מבינה למה את לא מספרת
לליאם ואז מחליטה עם להפיל" כריס אמרה
"כי ליאם יגיד לי לא להפיל אבל אני לא מוכנה
לעוד הריון הספיק לי עם הכאבים הרבה יותר
כואבים עם קים" אמרתי

"מה זה כואב מאוד מאוד?" פרי נבהלה
"לא תקשיבי אני הייתי ילדה בת שבע עשרה
אתן בנות תשע עשרה פלוס זה כבר משהו
אחר" אמרתי ובדיוק התנגשנו בבנים
"אפשר להצטרף לא מצאנו מה לעשות" לואי
אמר

"לא" אלי אמרה

"אין סיכוי" ליקי אמרה

"גם לא בחלומות" פרי אמרה

"בקיצור לא" כריס סיכמה והבנים נבהלו
מהבנות

"מה יש להן" ליאם סימן לי עם השפתיים
"תחתוך זה ההורמונים" סימנתי לו חזרה והוא
הבין אותי

"טוב בנות בואו אנחנו נאחר" אמרתי, פרי
נתנה לזאין נשיקה בלחי וככה גם ליקי, כריס
ואלי, רק אני נשקתי את ליאם צרפתית

”אייה זה לא קרה הרגע” לואי אמר
”עזבו אני אגיד לכם בערב מה קרה לנו בחדר”
אמרתי ורצתי למכונית.

הגענו למקום והתהלכנו בין כול המסדרונות,
הגענו לחדר 324 וזה היה החדר של לילאן
נייט, דפקתי בדלת ושמעתי יבוא אז נכנסנו
לאט לאט
”כן שלום” היא אמרה עדיין עסוקה במחשב
”היי לילאן נייט” אמרתי
”רגע אופל מה את עושה ברוסיה?” היא
הופתעה לראות אותי
”אני פה עם הצוות של וואן דיירקשן” אמרתי
”נו ליאם הכניס אותך כבר להריון?” היא
שאלה
”לא באתי בשבילי זה לחברות שלי וחוץ מזה
באתי להפיל” אמרתי והבנות ישבו בכיסאות
”טוב מי קודם?” לילאן שאלה
”פרי היא בהכי מתקדם” אמרתי ופרי לחצה לי
חזק את היד
”אני מפחדת” היא לחשה לי

”בנות תקשיבו לילאן הייתה הרופאה שלי
בהריון של קים ועכשיו גם שלכן אל תפחדו
היא באמת טוב” אמרתי ופרי נשכבה על
המיטה הזאת, אחרי כמה דקות פרי סיימה
אחרי אלי הייתה ואז ליקי אחריה כריס ולבסוף
אני

”אופלוש את בטוחה שאת רוצה להפיל?”
לילאן שאלה
”אני לא מסוגלת נפשית לעוד הריון בשבילי זה
טראומה אולי בעוד שנה היה לי עוד הריון אבל
עכשיו לא” אמרתי ועשיתי את ההפלה הזאת,
יצאנו החוצה והלכנו לסוטרבורקס.

ישבנו ואכלנו עד שראינו את המכונית של
הבנים חונה בחנייה של המקום
”לא הם עקבו אחרינו” אמרתי בשוק
”יש לי בואו לך למועדון ושם נאבד אותם” ליקי
אמרה

”בואו נעבור קרוב אליהם” אמרתי והלכנו
למכונית עוברות על פניהם, נסענו למועדון והם
אחרינו רק שהם נכנסו אנחנו כבר יצאנו
מהדלת האחורית

"אף פעם על תתעסקו איתנו בנים" כריס
אמרה ונסענו חזרה למלון.

נכנסנו לחדר וישר נכנסנו למיטה לישון קצת
לפני הערב, כולן נרדמו חוץ ממני אז יצאתי עם
השמיכה למסדרון וליאם בדיוק כמוני
"את לא מצליחה לישון?" הוא שאל וחיבק
אותי

"לא, משהו מציק לי" אמרתי והתיישבנו עם
הגב לקיר ליד הדלת שלנו הבנות
"נו מה נסגר עם הבנות? היום בערב הן
מספרות לבנים?" ליאם שאל
"הן מפחדות מהתגובה של הבנים" אמרתי
ושמתי ראש על רגליו
"שלא ידאגו לבנים יש משהו בשבילים" הוא
אמר

"ליאם אתה רוצה לגלות לי מה זה" אמרתי
בחיוך תחמן
"הם הולכים להציע להן נישואים" הוא אמר
"אווו איזה חמודים" אמרתי
"מה נסגר איתך?" הוא שאל לפתע, אני לא
מתכוונת להגיד לו שהפלתי

”סתם זה היה וירוס, אני לא בהריון” אמרתי
והחיוך שהיה על פרצופו נעלם
”חבל דווקא הייתי רוצה ילד ממך” הוא אמר
”ליאם אני לא מתכוונת להיכנס להריון לפחות
לא בשנה הקרובה, עדיין יש לי טראומה
נפשית מההיריון של קים” אמרתי עם דמעות
”לא אל תבכי לא התכוונתי” הוא אמר
”עזוב ליאם פשוט עזוב” אמרתי ונכנסתי לחדר
בוכה, נשכבתי במיטה אבל לא הצלחתי
להירדם.

התחלנו להתארגן פרי לבשה שמלה לבנה עם
עקבים לבנים, ליקי לבשה שמלה תכולה עם
עקבים תכולים, אלי לבשה שמלה באפרסק
עם עקבים באפרסק, כריס לבשה שמלה
סגולה עם עקבים סגולים, הן התלבשו מפואר
ורק אני בחולצה לבנה עם ציור של שלייקס
ופפיון מכנס גינס שחור גזרה גבוה ונעלי נייקי
גבוהות אדומות, כשסיימנו יצאנו לכיוון
המסעדה והבנים כבר חיכו לנו שם
”אופל תנהגי את” פרי אמרה
”למה?” שאלתי

"את היחידה בלי עקבים נו" אלי אמרה
 ונאנחתי, לקחתי את המפתח ונסענו לשם לא
 היה אף אחד חוץ מהבנים
 "מה זה מסעדה פרטית?" שאלתי כשליאם
 התקרב אלינו
 "את יודעת למה" הוא אמר ונזכרתי במה
 שהוא אמר לי בצהריים
 "בואו בנות שבו" ליאם אמר לנו והתיישבנו כול
 אחת מול הבן זוג שלה, התחלנו לאכול לעשות
 צחוקים ושטויות עד שהגיע זמן הקינוח
 "עכשיו אתן יכולות להגיד מה קרה לכן
 בבוקר?" לואי שאל
 "הינו עצבניות" אלי אמרה
 "למה?" הארי שאל
 "כי הינו צריכות ללכת לרופא" כריס אמרה עם
 ראש מורכן ואיתן גם אלי פרי וליקי
 "אתן בסדר? מה קרה?" נייל שאל לחוץ
 "אנחנו בסדר אבל..." ליקי התחילה להגיד
 ועצרה
 "אבל מה?" זאין שאל גם לחוץ
 "אבל אנחנו פאקינג בהריון טוב, עכשיו סלחו
 לנו" פרי אמרה את החלק הראשון בצעקה

ושארבעתן נכנסו לשירותים, כול הזמן הזה אני
 וליאם התנשקנו
 "תעצרו שנייה זוג מטרידים" הארי הפריד ביני
 לליאם
 "מה אתם רוצים?" שאלתי ושתיתי מהכוס שלי
 "ממתי?" זאין שאל
 "פרי חודש שלישי, אלי שני, ליקי כמעט שני
 וכריס ראשון, הן גילו את זה רק היום אז
 תירגעו" אמרתי והם נשארו בהלם
 "אויי לא שמתם לב להקאות של הבנות?"
 ליאם שאל והם הנידו בראשם ללא
 "בקיצור אתם מאושרים או מזועזעים?"
 שאלתי
 "מאושר בלי כול ספק" לואי אמר
 "גם אני" נייל אמר
 "ברור שכן" זאין אמר
 "אני מאושר רצח" הארי אמר עם חיוך מרוח
 על הפנים
 "איך ליאם לא הכניס אותך?" לואי שאל
 ופתחתי עיניים.
 הם הסתכלו עלי במבט של את מסתירה
 משהו, שיט שיט יש לי בחילה, רצתי

לשירותים חלפתי על פני הבנות שהיו מול
המראות נכנסתי לתא והקאתי, פרי באה
ועזרה לי, נעמדתי מול המראה ושטפתי את
הפה

"למה את עדיין מקיאה עם את הפלת?" כוכב
שאלה

"על דברי איתי על זה" אמרתי
"אבל למה את ממשיכה להקיא?" ניקול שאלה
"זה תופעת לוואי" אמרתי וניגבתי את הפנים
"מסכנונה" אלי אמרה וחיבקה אותי
"עכשיו בואו לבנים יש משהו להגיד לכן"
אמרתי ויצאנו חזרה לשולחן, התיישבנו וכולם
הסתכלו עליי

"טוב מה על תסתכלו עליי" אמרתי ויצאתי
למרפסת שם ועישנתי
"אמרתי למפגרים שאת לא מרגישה טוב"
ליאם חיבק אותי ושמענו את הבנות צורחות
מאושר

"אני יודע שזה לא הכי רומנטי ואנחנו הזוג
שביחד הכי קצת זמן אבל אופל תינשאי לי?"
הוא אמר והגיש לי קופסה קטנה באדום
"ליאמי ברור שכן" אמרתי ונישקתי אותו

”בואי נכנס הם רוצים לחזור” הוא אמר ונכנסנו
”אז אפשר להגיד לכולנו מזל טוב אחד ענק”
אמרתי והתחבקנו חיבוק קבוצתי.
נסענו חזרה למלון, הבנות התגנבו לחדר של
הבנים ואני נשארתי לבד בחדר כי נרדמתי
ראשונה.

אחרי חודשיים חזרנו לאנגליה אבל מכרנו גם
את הבנית שלי ושל הבנות וגם של הבנים,
קנינו בית משותף אחד אבל לכול זוג היה בית
פרטי אבל באותה שכונה כול הבתים חוץ
מהמשותף, אני ליאם וקים הינו אצל ההורים
של ליאם הם חמודים אבל אחיות שלו חושדות
בי אוקיי לא עשיתי להן כלום אבל נגיד.

”בייב אתה צרך לקום” הייתי מעל ליאם שישן
”למה?” הוא מלמל
”סיימון קרא לכם” אמרתי
”אוף טוב אני קם” הוא אמר ופתח את העיניים
”בוקר טוב” אמרתי וירדתי למטבח

"הארי? זאין? לואי? מה אתם עושים פה?
 אתם מודעים לזה שיש לכם בית" אמרתי
 כשראיתי את שלושתם יושבים במטבח על
 הא"י הקטן
 "כן מחכים רק לליאם" הארי אמר ושם ראש
 על זאין
 "זוז ממני לא מתאים לי אחד מרגעי זארי"
 זאין אמר והעיף את ראשו של הארי
 "זאין שתית כבר קפה?" שאלתי כששמתי לב
 לזה שזאין עצבני
 "לא המפגרים האלו זרקו אותי ישן לבריכה"
 הוא אמר מצביע במיוחד על לואי
 "לאאאא!!!" נייל צרח
 "מה יש לך?" לואי שאל
 "המקרר נעול" נייל אמר וניסה לפתוח את
 המקרר
 "ברור שהוא היה נעול כשמשעמם לקים היא
 פותחת אותו ומשאירה אותו פתוח" אמרתי
 והוצאתי את המנעול, נייל ישר התנפל על
 הבפנים ואני הוצאתי חלב
 "רוצים קפה?" שאלתי
 "כן תודה" זאין אמר

"גם לי" הארי אמר
 "אפשר תה?" לואי שאל
 "כן" אמרתי, הכנתי שלושה קפה שנים תה
 ואחד תה עם חלב בשבילי
 "בבקשה" הגשתי להם הכול והתיישבתי גם,
 הטלפון שלי צלצל הוצאתי אותו מהמטען
 ועניתי
 "הלו?" שאלתי
 "אופל בואי דחוף" שמעתי את פרי אומרת
 לחוצה
 "פרי מה קרה?" שאלתי וזאין הסתכל עליי
 "זה זה זה" היא אמרה
 "מה קרה?" שאלתי שוב
 "מה קרה לפרי שלי?" זאין שאל לחוץ
 "זה הגיע, יותר נכון שניהם הגיעו והם עוד חצי
 שעה פה בואי דחוף" היא אמרה בהתרגשות
 "אכאעאעטאעאעאע" צרחתי וכולם נבהלו
 "אל תזוזי אני בדרך אלייך" אמרתי וליאם
 בדיוק ירד
 "מה קורה פה?" ליאם הופתע מכולם
 ומהצעקות

"בייזשים הלכתי לפרי דחוף" נשקתי אותו
 והלכתי לדלת
 "חכי אני בא איתך" זאין אמר
 "אין סיכוי זה משהו פרטי" אמרתי והתחלתי
 לרוץ לבית של פרי וזאין, דפקתי בדלת אבל
 אף אחד לא פתח אז פתחתי אותה לבד
 ונכנסתי מהר למטבח
 "אוו מיי גאד" צרחתי והתנפלתי עליו בחיבוק
 "ואו תירגעי מה יש לך" הוא אמר
 "אתה מה שיש לי אח קטן" אמרתי ללוקאס
 "למה אף פעם לא אמרת שיש לך אח כזה
 חתיך" פרי אמרה
 "וואו שקט פדופילית, איפה תום?" שאלתי
 "הלך לקחת את קים כדי לעשות יום כיף
 שניהם" כריס אמרה
 "טוב בנות אני צריך ללכת" לוקאס אמר
 "לאן?" שאלתי
 "לינוי נמצאת פה בחופשה אז אני..." הוא אמר
 "דיי סוף סוף אתה מתחיל איתה" אמרתי
 "תאחלו לי בהצלחה" הוא אמר ופתח את
 הדלת
 "בהצלחה אח קטן" צעקתי והוא הלך.

ישבנו אנחנו הבנות ודיברנו על דברים שרק
 בנות יכולות לדבר עליהם שעות
 "אחחח" פרי לפתע נאנחה מכאבים
 "מה קרה?" אלי שאלה
 "סתם כאב לי בצד" היא ענתה
 "זה או ציר מדומה או שהתינוק בעט" אמרתי
 "איך את יודעת שזה לא סתם כאב רגיל?"
 ליקי שאלה
 "אני מזהה" אמרתי
 "כן יש לך ניסיון הריון אחד והפלה" היא אמרה
 "מה את רומזת?" אמרתי במבט כועס
 "שלא היית צריכה להפיל זאת הייתה טעות"
 אלי אמרה
 "זה לא, זה מה שעשיתי טוב" אמרתי
 "לא היית צריכה לעשות את זה" כריס אמרה
 "אבל עשיתי" אמרתי ונעמדתי בכעס
 "מה קרה פתאום אתן יוצאות על ההחלטה
 שלי" אמרתי
 "לא היית צריכה לעשות את זה והיית צריכה
 לספר לליאם" פרי אמרה

”דיי!!! אז עשיתי את ההפלה הזאת ואני לא
הולכת לספר לליאם” צעקתי ושמענו טריקת
דלת

”את עשית מה?” ליאם נעמד בשוק בכניסה
”זה לא קורה לי” אמרתי התחלתי לבכות
ורצתי החוצה מהדלת האחורית, רצתי ורצתי
עד שהגעתי למקום מבודד ושומם, שם פשוט
התמוטטתי ובכיתי, בלי סוף פשוט בכיתי.

-נ.מ.ליאם-

”עזוב זאין זה ענייני בנות” גררתי את זאין
חזרה הביתה כדי שלא ירוץ אחרי אופל
”אל מה כבר הן יכולות לדבר?” הארי שאל
”ואם ירדו לפרי המים? אני צריך ללכת” זאין
שוב רצה ללכת

”יופי הארי ממש עזרת” אמרתי וגררתי את
זאין שוב

”נו אולי קרה לה משהו” הוא אמר
”זאין מים יורדים לאישה רק בסביבות החודש
השמיני תשיעי” אמרתי והושבתי אותן על
הכיסא

"ולמזלך פרי עדיין בחמישי" לואי אמר
"שיט בנים צריך להגיע לסיימון מהר" נייל זירז
אותנו ויצאנו לשם, סימון רצה שנעבוד על
האלבום החמישי שלנו ואני הקלטתי ראשון אז
הלכתי לבית של פרי וזאין.

"לא היית צריכה לעשות את זה והיית צריכה
לספר לליאם" שמעתי את פרי אומרת ופתחתי
את הדלת

"דיי!!!" אז עשיתי את ההפלה הזאת ואני לא
הולכת לספר לליאם" אופל צעקה וטרקתי את
הדלת, אז היא כן הייתה בהריון אבל למה היא
הפילה? רגע אולי לא שמעתי טוב
"את עשית מה?" שאלתי

"זה לא קורה לי" היא אמרה והתחילה לבכות,
היא רצה מהבית ואני נשארתי בשוק
"בנות היא עשתה מה?" שאלתי את האחרות
"היא הפילה את התינוק שהיה לה" פרי אמרה
עצובה

"למה?" שאלתי חסר אונים

"היא פחדה שתיפרד ממנה בגלל זה" כריס
אמרה

"היא גם אמרה לי שכשהיא תלד אתם כבר
הייתם יוצאים חזרה לטור והיא לא מוכנה
לעובר את זה שוב לבד" ליקי אמרה
"פאק" דפקתי על השולחן
"לך אליה מהר שלא תעשה שום דבר רע" אלי
אמרה.

רצתי החוצה לכיוון שאופל רצה אליו, מצאתי
אותה באיזה מקום שומם והיא ישנה על
הדשא, הרמתי אותה בעדינות ולקחתי אותה
הביתה, השכבתי אותה על המיטה ונכנסתי
למקלחת.

שמעתי רעשים קטנים חשבתי שאופל
מתקמת במיטה אבל כשיצאתי לא מצאתי לא
אותה ולא את הדברים שלה.

-נ.מ.אופל-

התעוררתי ומצאתי את עצמי במיטה בבית,
שיט ליאם מצא אותי, קמתי בשקט מהמיטה

וארזתי לי תיק עם כמה סטים של בגדים כסף
וזהו נראה לי, ירדתי בשקט ונעצרתי באמצע
המדרגות

"תום" דיברתי בטלפון בשקט
"מה אופל?" הוא שאל

"תשאיר את קים איתך אני אבוא לקחת אותה
מתישהו אבל עכשיו שתהייה איתך גם עם
אתה נוסע חזרה" אמרתי
"טוב ביי" הוא אמר ניתקתי את הטלפון
ופתאום הוא נפל לי בכול המדרגות, שמעתי
את דלת האמבטיה נפתחת ורצתי מהבית
מהר.

התחיל לרדת הערב ואני עדיין הסתובבתי
ברחובות עד שהגעתי לבית של סטפני, דפקתי
בדלת והיא פתחה אותה מחויכת
"היי אופל, כנסי" היא אמרה
"היי סטפ יש מצב אני ישנה אצלך היום?"
שאלתי ונכנסנו למטבח
"כן, רוצה לשתות משהו?" היא שאלה
"לא תודה" אמרתי
"תשני בחדר השני בסוף" היא אמרה

”תודה אני אלך לישון ברשותך” אמרתי
והלכתי לחדר, החלפתי לבגדים נוחים בשביל
לישון ונרדמתי.

בבוקר התעוררתי בשמונה, נכנסתי לשירותים
עשיתי את דברי הבוקר וחזרתי לשכב במיטה,
לפתע שמעתי את סטפני מתקרבת אז עשיתי
את עצמי ישנה
”כן ליאם היא פה ישנה בוא מהר” היא אמרה
”חמש דקות אני שם” שמעתי אותו עונה לה
”טוב אנחנו פה” היא אמרה וסגרה את הדלת.
שיט עכשיו הוא יבוא לכאן אני לא מסוגלת
להתמודד עם כול הדברים האלה, התלבשתי
במכנס חיתול שחור חולצת בטן לבנה עם
שרוולים ארוכים נעלי אולסטאר לבנות ועשיתי
קוקו גבוה, לקחתי את התיק שלי ובאתי
להכניס את הבגדים שישנתי איתם אבל סטפני
התחילה ללכת לכיוון החדר שישנתי בו, מה
אני אעשה שיט רגע זאת קומה ראשונה אני
יכולה לקפוץ מהחלון, חשבתי לעצמי עזבתי

את הבגדים לקחתי את התיק ונעמדתי על עדן
החלון
"לא אופל על תעשי את זה" היא בקשה
"סוריי סטפ" אמרתי וקפצתי
"לאאאאאא" היא צעקה ונחתתי על האדמה
בשלום
"מה קרה?" ליאם היה על רמקול
"היא הרגע קפצה מהחלון" היא אמרה
והתחלתי לרוץ לכיוון העיר.

אחרי נראה לי שעתיים של סיבובים הגעתי
לפארק התיישבתי על אחד הספסלים והייתי
שם בפארק משהו כמו שלוש שעות. התחלתי
ללכת לתחנת אוטובוס הקרובה עד שמישהו
תפס לי את היד
"מה את עושה שחרר" צעקתי
"אין מצב שאני משחרר אותך" ליאם אמר
"ליאם" אמרתי ונעמדתי מולו
"סוף סוף אנחנו מוצאים אותך" פרי אמרה
ונעמדה עם כול החבורה ליד ליאם
"אני לא רוצה שימצאו אותי לא הבנתם את
זה" אמרתי עצבנית

"אופל את לא יכולה לברוח מבעיות" כריס
 אמרה
 "זה מה שאני עושה כבר כמעט עשרים שנה"
 אמרתי
 "וזה חייב להפסק" ליקי אמרה
 "זה לא, שחרר אותי" נאבקותי בידו הגדולה
 של ליאם
 "את לא הולכת לשום מקום" לואי אמר, עשיתי
 כאילו התעלפתי על הרצפה וליאם ישר שיחרר
 את ידו
 "אוו מיי גאד" אלי אמרה בשוק, שמעתי
 אוטובוס מתקרב אז קמתי במהירות ועליתי
 עליו לפני שהוא נסע והאחרים עדיין עמדו
 מנסים לעקל מה קרה הרגע.

הגעתי לתחנה המרכזית והסתובבתי קצת בין
 החנויות, נכנסתי לחנות שטויות קטנה
 והתעסקתי קצת בבגדים שם
 "קדימה בואו נתחיל לחפש אותה" שמעתי את
 קולו של ליאם, הסתובבתי לכניסת החנות
 וראיתי את החבורה מתהלכת שם

”נתפצל קדימה” פרי אמרה והם התפזרו משם.

לבשתי קפוצ'ון שחור שהיה לי והתקדמתי לאוטובוס נזהרת לא להיתקל האחד מהחבורה, עליתי לאוטובוס שנוסע לכפרים מחוץ ללונדון שהנסיעה לשם היא כמעט כול הלילה עם אוטובוס, התמקמתי בכיסאות האחרונים והסתכלתי דרך החלון, ראיתי כול פעם משהו מהחבורה עובר שם עד שפרי ליאם וזאין עצרו מול החלון שלי, הם היו מתוסכלים האוטובוס התניע והם הרימו את המבט אליי הם ניסו להספיק אבל האוטובוס נסע לפניי שהם הגיעו. ישנתי במשך כול הנסיעה וכשהגנו ירדתי והתחלתי להסתובב.

-נ.מ. כללית-

בזמן שאופל ישנה כול הלילה ליאם ניסה לברר לאן האוטובוס שהיא הייתה עליו נוסע, אחרי חיפושים ארוכים הוא מצא את מקום ההגעה של האוטובוס, כפרים מחוץ ללונדון וישר הוא נכנס למכונית והתחיל לנסוע לכיוון אופל.

-נ.מ. אופל-

הגיע כבר שעת הצהרים והייתי בקרבת בית
ספר, הסתכלתי על הילדים שבדיוק סיימו
ולהרבה בנות היו צמידים של וואן די. חייכתי
מהעובדה הזאת כי גם כריס כזאת לפתע
מישהו תפס את תיקי אך לא הסתובבתי
"אתה מוכן לשחרר אותי?" אמרתי אדישה
"לא אני לא מוכן, את אהבת חיי אני לא
משחרר אותך סתם ככה" ליאם והסתובבתי
עליו
"ליאמי קח את הטבעת ותשכח בכלל שאני
קיימת" אמרתי והבאתי להוציא את הטבעת
מידי
"הטבעת נשארת עלייך ואני לוקח אותך איתי"
הוא אמר עוצר אותי
"ליאם מצטערת על מה שאני הולכת לעשות"
אמרתי ונישקתי אותו, הורדתי את התיק
מכתפי והוא נשאר בידו של ליאם, אני מזה

מצטערת על זה, הבאתי לו בירכית אך הוא
הצליח לתפוס אותי
"זה כאב אבל את שווה את הכאב" הוא אמר
וראיתי מזווית העין את כול התלמידות
"היי תראו זה ליאם פיין מוואן דיירקשן"
צעקתי וכולן רצו אליו, התרחקתי משם
במהירות בכדי שלא יזהו גם אותי, עברתי כמה
חומות טיפסתי מעל גדרות והתחיל לרדת
הערב. הגעתי לרחוב מלא בברים ושיכורים,
ראיתי באחת הסמטאות החשוכות מכונית
ובתוכה אדם ובחוץ גבר מחזיק נערה ילדה
בחוזקה ולידו עומד עוד בחור
"היי מה אתה עושה? שחרר אותה" אמרתי
"לא רוצה למה מה תעשי לי" האיש שהחזיק
בה אמר
"לא כדי לך להתעסק איתי שחרר אותה"
אמרתי והתקרבתי אליהם
"נוו דיי אתה מכאיב לי" הילדה צעקה
"אנדי תחזיק אותה ואל תיתן לה לברוח" הוא
אמר והביא את הנערה לבחור השני
"נו מה את תעשי לי?" הוא שאל
"אתה רוצה לראות?" אמרתי

”כן בואי נראה איזה אומץ היה לך לעמוד מול
זאק או יותר נכון ה-זאק” הוא אמר, איכס כזה
גועל נפש של בן אדם, הבאתי לו אגרוף לפני
אבל הבחור שהיה במכונית תפס אותי מאחור
”וזאק זוכה בכפול, במקום זונה אחת הרווחתי
זונה ושומרת ראש בשבילה” הוא אמר והביא
לי גם אגרוף לפני, הם קשרו אותי ואת
הילדה שהתגלה כאנני, את אנני הם הכניסו
קודם למכונית כשאשר הם הרימו אותי ראיתי
באופק את ליאם
”ליאם הצילו!! יש פה מפגרים שחוטפים
אותי” צעקתי והם הכניסו אותי במהירות, ליאם
רץ לכיוונינו אך הם התניעו את המכונית ונסעו
למקום מבודד.

הם בדרך למקום כיסו לשתינו את העיניים
ואנחנו התחבקנו בצד, הם הכניסו אותנו לחדר
עם מיטת קומתיים וזרקו אותנו שם קשורות
”נווו תנו לי ללכת!” צעקתי
”לא, אני לא חושב” זאק אמר
”לפחות שחררו את החבלים” אמרתי

”זאק שחרר אותן מהחבלים הן נראות כמו
כלבים קשורים” אנדי אמר והתחיל לשחרר
אותי

”טוב שחרר אותן אבל תנעל את הדלת
אחריך” זאק אמר ויצא מהחדר, אנדי שיחרר
את שתינו והתיישבנו על המיטה התחתונה.

”קומי! קומי אומרים לך” זאק צעק עלי
”מה אתה רוצה ממני על הבוקר, אל תעצבן
אותי” אמרתי וקמתי מהמיטה
”אתן שתיכן הולכות לקניות בשבילכן” הוא
אמר

”למה קניות?” שאלתי
”את צריכה להכין את אנני לפגוש לקוח היום
וצריך להכין את החדר” הוא אמר
”איזה חדר בדיוק?” שאלתי והוא גרר אותי
למכונית
”שלכן” הוא אמר ונגעלתי, הוא גרם לנו לקנות
לאנני בגדים אשכרה של זונות.

חזרנו למקום שהם נמצאים בו והלבשתי אותה
וארגנתי אותה אחרי שאני עשיתי מקלחת
והתלבשתי במכנס חיתול וחולצת בטן קצרה,
אני יושבה על המיטה שלי וראיתי שעובר
עליה משהו
"אני מה קרה? ואת לא תוכלי להתחמק
דברי" אמרתי
"זה זאק הוא אקס שלי" היא אמרה
"נו ולמה את עזבת אותו?" שאלתי
"כי פחדתי ממנו, שהוא יעשה לי משהו" היא
אמרה
"תצאי איתו לדייט הזה ותראי להן זה
מתפתח" אמרתי
"את תשמרי עלי?" היא שאלה
"כן בכול מצב רק את תתנגדי לדבריו הרעים"
אמרתי ודפקו בדלת בחוזקה, נעמדנו שתינו
וזאק ואנדי נכנסו
"ואו כול הכבוד לך אופל עכשיו אני נלך?"
הוא פרס לכיונה יד, היא הסתכלה עליי
וסימנתי לה אם הראש לכן
"להתראות ואל תעשו שטויות" הוא אמר
ושניהם הלכו, נשארנו שם רק אני ואנדי

אופ איזה מעצבן" אנדי אמר והתיישב על
 הרצפה
 "מה למה?" שאלתי
 "זאק מחזיק אותי פה בכוח יש לי צמיד איתור
 ברגל" הוא אמר
 "אני יכולה לעזור לך לברוח רק תשיג לי סיכות
 סבתא לשיער" אמרתי והוא יצא מהחדר, אחרי
 כמה זמן הוא חזר עם עשרה סיכות, הצלחתי
 להוריד לו את הצמיד ועכשיו חסר רק לעבור
 את השומר הענקי בכניסה
 "תתחבא מאחורי הדלת וכשהוא לא מסתכל
 תברח" אמרתי והוא התחבא
 "אעאעאעאעא" צרחתי ובתוך שניות השומר
 נכנס לחדר
 "אתה חושב שאתה טוב בוא נראה אותך
 מולי" אמרתי עצבנית אש, הייתי חייבת
 לשחרר קיטור ועצבים מהימים האחרונים
 "מה כבר את תעשי לי" הוא אמר
 "את זה" אמרתי והבאתי לו אגרוף לפנים ואז
 לבטן, התחלנו לריב מכות ואנדי כבר מזמן לא
 היה שם
 "מה הולך פה?" זאק נכנס עצבני אש

”תעזוב אותה כבר” הוא אמר והשומר שחרר אותי
”מה אתה רוצה?” צעקתי והוא זרק את אנני על המיטה הזוגית שהם הכניסו לשם
”תקשור אותה שנייה” הוא אמר, השומר קשר אותי לכיסא ממש חזק הוא קשר, זאק ראה את הצמיד של אנדי והתחיל לחפש אותו
”מה הלך בין שניכם?” הוא שאל
”השומר שלך לא יודע לריב מכות” גיחכתי ובתוך שנייה הוא הביא לי סטירה
”בגלל אנדי ברח, אנני התנגדה כול הארוחה ויכלו לגלות אותנו בלי שומר” הוא אמר והביא לי הפעם אגרוף, ירקתי את הדמי מפי וחזרתי להסתכל על אנני הבוכה
”אתן הולכות ללמוד לקח” הוא אמר, הפשיט אותה ופשוט אנס אותה מול העיניים שלי, לא יכולתי לעזור לב ניסיתי אבל לא יכולתי לזוז.

”נוו אולי תשחרר אותי אני קשורה לכיסא הזה כבר שלושה ימים!!” צעקתי על זאק שבדיוק התלבש אחרי מעשי באנני

”זאק יש משהו” השומר לחש משהו לזאק

באוזן ואז יצא

”כנראה בעוד שעה את כבר לא פה ואף אחד לא היה פה ורק בגללך אז את חוטפת על כול הימים האלו” הוא אמר והחל להרביץ לי, אני כמו חסרת אונים חוטפת בשקט, אנני ניסתה לעצור אותו כמה פעמים אבל הוא היה מעיף אותה

”סיימת?” שאלתי שהוא התרחק ממני וירקתי את הדם

”איך את נשארת אדישה?” הוא אמר עצבני
”אני יודעת שלא משנה מה יקרה, יקרה מה שצריך לקרות” אמרתי והוא הביא לי סטירה וכמעט היממה אותי

”לא הספיק לך כול הפרצוף הבגדים והכיסא מלאים דם, דם שלי” אמרתי

”האחרון שכול כך מגיע לך” הוא אמר והביא לי אגרוף שהוציא ממני כמעט את כול ההכרה שנשארה לי

”משטרה לא לזוז” מיליון שוטרים התפרצו ותפסו את זאק, אחרי שהוציאו אותו הרימו את

אנני שגם לה היה דם על הפנים, דלת נשמעה
נפתחת בחוזקה וריצה של כמה אנשים
"אופל!" ליאם צעק ורץ עליו היחד עם הבנים
ואנדי, הם שיחררו את החבלים ורק אז הרשתי
לעצמי לאבד את ההכרה בידיים של ליאם.

~פיפ~פיפ~פיפ~

נשמע הרעש החופר של מכונת הלב בבית
חולים, פתחתי את עיניי ראיתי את ליאם
מסתכל על שפתיי ולא שם לב לעיניי הפקוחות
"אחאחם ליאם" אמרתי מעירה אותו מחלומו
בהקיץ
"התעוררת" הוא חיך והתיישבתי
"כמה זמן אני הייתי ב.. הבנת אותי" אמרתי
"יותר מ12 שעות" הוא אמר והתקרב עליי
"סלחת לי?" שאלתי עם פאפי פייס
"את הולכת להיות אשתי אני אף פעם לא
כעסתי עלייך פשוט מאוכזב שלא סיפרת לי"
הוא אמר

"ליאמי בוא עליי" התיישבתי על הברכיים
 וחיבקתי אותו
 "אל זה היה לך פיצוי" אמרתי מיסטורית
 "אני הסתפק בנשיקה" הוא אמר והתנשקנו
 "שלום" שמענו את החבורה נכנסת אבל
 המשכנו בשלנו
 "וואו הם חזרו!" התחילו חגיגות בחדר,
 הפסקנו להתנשק והתיישבנו ביחד על המיטה
 "מה היה מעניין בחמישה ימים האלו?" שאלתי
 בציניות
 "הופיעה החטיפה שלך, הסטייל של הארי ועוד
 שטויות" כריס אמרה והתיישבה על הארי
 "אז אני מבינה שלצאת מהבית חולים היה
 קשה" אמרתי וכולם צחקו, טוב מטרידים
 "סליחה חבר'ה יכול להיות איתה עכשיו רק
 מבקר אחד" האחות אמרה
 "ליאם אתה יכול לתת לפרי להישאר שנייה"
 לחשתי לו באוזן
 "כן, קדימה כולם החוצה" הוא גרר את כולם
 חוץ מאת פרי, היא התיישבה לידי ושמתי
 עלייה ראש
 "מה קרה פרי?" שאלתי אותה

"אני מפחדת" היא אמרה
 "יש לי הפתעה בשבילך שהיא סוד ליאם לא
 ידע שזה מה שעשיתי" אמרתי עם גיחוך
 "סקרנת אותי מה?" היא שאלה
 "אני מאז שחזרנו לאנגליה התחלתי ללמוד
 בבקרים" אמרתי
 "מה למדת?" היא שאלה
 "רפואה" אמרתי
 "את? אבל את לא סובל לראות דם ודברים
 כאלה" היא אמרה מופתעת
 "אני למדתי רפואה אבל רק לידה" אמרתי
 "לא הבנתי" היא אמרה מנסה לסדר דברים
 בראש
 "אני מתנדבת במחלקת יולדות בתור עוזרת
 מילדת, אז אני יוכל להיות איתך" אמרתי
 "אוו גאד גם את וגם עוד אחד" היא אמרה
 לחוצה
 "מי נכנס זאין או אמא שלך?" שאלתי
 "אני לא יודעת" היא אמרה
 "הבאתם לי בגדים?" שאלתי וקמתי מהמיטה
 "כן זה בתיק שם" היא הצביעה על התיק
 הסגול שלי, התלבשתי בטייץ וחולצה

מקושקשת, נעלי אצבע וכובע גרב, פרי צחקה
מזה שהתגנבתי לאחות.

"היי כולם" אמרתי ורצתי במסדרון חולפת על
פני החבורה המופתעת, נכנסתי לחדר
המנוחה של הרופאים האחיות והמתנדבים
"שלום" אמרתי עם חיוך
"אופל את אמורה להיות במיטה" מייטה אחת
הרופאות אמרה
"אני חזרתי למצבי הטוב ויש לי שאלה מאוד
חשובה" אמרתי וכול הצוות של המחלקת
יולדות התיישבה איתי בשולחן
"ככה יש לי ארבע חברות טובות בהריון א.
שהיה ברור שאני היה בסגל ב. רציתי לשאול
אם יוכלו להיכנס גם האמא וגם הבעל ארוס?"
אמרתי

"את תהיה בסגל כי אני יודעת על מי את
מדברת וכן שניהם יוכלו להיכנס" מייטה אמרה
"על מי היא מדברת?" לוטי שאלה
"היא מדברת על פרי אדוארדס מאליק אשתו
של זאין מאליק, אלינור קלנדר ארוסתו של
לואי טומלינסון, ליקי וייט ארוסתו של נייל הורן

וכריס קנדי ארוסתו של הארי סטיילס" מייטה
 אמרה וכול הצוות היה בשוק
 "מה איך את מכירה אותם?" לוטי שאלה
 וכולם צחקו אליה
 "מה אתם צוחקים?! תעני כבר" היא אמרה
 "לוטי לידיעתך ארוסי הוא ליאם פיין" אמרתי
 "לא מאמינה לך, תוכיחי" היא אמרה וכולם
 צחקו
 "בואי איתי אחרי שאני אקח את המדים שלי"
 אמרתי ונגשתי ללוקר שלי, הוצאתי משם את
 המדים שלי ושתינו התקדמנו לכיוון החדר שלי
 "לוטי תכירי כריס, הארי, ליקי, נייל, לואי,
 אלינור, זאין וליאם" אמרתי והחבורה הסתכלה
 עליי מוזר
 "מה אתם מסתכלים עלי ככה" אמרתי וליאם
 קם מהכיסא
 "מי זאת?" הוא חיבק אותי ושאל
 "זאת לוטי הוא מהצוות" אמרתי
 "איך אתן מכירות?" זאין שאל
 "זה סוד ביני לבין אשתך" אמרתי
 "טוב הדוק סינג אני חוזרת לאחרים" לוטי
 אמרה

"ביי" אמרתי והיא הלכה
 "הדוק סינג?" כריס שאלה
 "זה סוד" אמרתי ונשקתי את ליאם, לבשתי
 את המדים על בגדי ונכנסתי לחדר
 "ואו אופל יבשת אותי כאן" פרי אמרה
 "אבל השגתי לך תשובה" אמרתי והתיישבתי
 לידה
 "נוו והיא?" היא שאלה
 "א. אני היה חלק מהסגל וב. גם זאין וגם אמא
 שלך יוכלו להיכנס" אמרתי והיא חיבקה אותי
 "איך עשית את זה?" היא שאלה
 "תכירי את הדוק סינג" אמרתי מראה לה את
 התג שלי
 "הדוק סינג מתבקשת לבוא דחוף למחלקת
 יולדות" שמעו בכריזה
 "בואי" אמרתי לפרי ורצנו החוצה
 "רגע לאן אתן הולכות?" אלי שאלה
 "למחלקת יולדות אני צריכה ללכת" אמרתי
 והמשכנו לרוץ
 "גם אנחנו באות" ליקי אמרה והיא כריס ואלי
 והתחילו לרוץ איתנו

”מה הולך כאן?” הארי שאל והבנים רצו איתנו
גם

”כן מייטה מה קרה?” שאלתי אותה כשהגענו
”לוטי החליקה ושברה הרגע את הרגל את
תוכלי להחליף אותה היום ומחר?” היא שאלה
”כן בסדר, גם ככה אני צריכה להיות בבית
חולים ולא לצאת ממנו” אמרתי
”מייטה אופל כנסו לחדר 367 דחוף” המזכירה
אמרה

”אני נכנסת את תתלבשי” היא אמרה לי, היא
נכנסה לחדר ואני החלפתי בגדים
”מה הולך פה אופל?” ליאם כבר שאל
”העבודה שלי זה מה שקורה” אמרתי
”את עובדת כאן?” לווי שאל
”פרי תסביר לכם הכול אני צריכה להיכנס”
אמרתי ונכנסתי לחדר, החבורה הלכה הביתה
ואני נשארתי.

”אופל תחזרי לחדר שלך הרופאים מחפשי
אותך” מייטה אמרה כשישבנו בחדר המנוחה

אוף אבל אני מרגישה טוב" אמרתי והלכתי
לחדר שלי
"טוב אופל עושים לך בדיקות אחרונות ואת
יכולה ללכת הביתה" הרופא אמר, עשו לי את
הבדיקות וכבר הייתי מוכנה ללכת, חתמתי
במזכירות והלכתי למייטה
"נו אופל את הולכת?" היא שאלה אוספת את
הדברים שלה
"כן את תוכלי לתת לי טרמפ אני לא רוצה
להטריח את ליאם" אמרתי
"ברור בואי" היא אמרה ויצאנו למכונית שלה,
הגעתי הביתה פתחתי את הדלת וכול הבנים
ישנו על הספה גם ליאם, נכנסתי למטבח
וראיתי את הבנות מבשלות.

"מה אתן מבשלות בשבילי?" שאלתי והן קפצו
עליי בחיבוק
"שקט אנחנו נעיר את הבנים" כריס צחקקה
"מה אתן מכינות?" שאלתי מחטטת בסירים
ובתנור
"סתם ניסויים על הבנים" ליקי אמרה

"אוי, תקשיבו רוצות לנסוע לבית המשותף רק
אנחנו בלי הבנים?" שאלתי והתיישבתי באי
שבמטבח

"כן דווקא מתאים לי" כריס אמרה
"אופל מה את מסתירה מאיתנו?" פרי שאלה
מאיימת עליי עם כף עץ
"סתם רק את זה שאני צריכה ללמד וזה בדיוק
באזור של הבית" אמרתי מסתורית
"איזה לימוד?" אלי שאלה מאיימת גם היא עם
כף עץ

"ריקודים" אמרתי צוחקת
"ברור שאנחנו הולכות, לראות אותך רוקדת
כמעט שנתיים לא קרה" ליקי אמרה
"טוב מחר בבוקר אתן מתייצבות ואולם של
סטפני כולנו שם בתשע" אמרתי ועליתי לחדר,
חיפשתי בארון חזייה ולא מצאתי, הדלת
נפתחה ואני המשכתי בחיפושים.

"מה את מחפשת?" ליאם שאל ונכנס גם
לחדר ארונות
"איפה כול החזיות שלי?" שאלתי
"אהה בכביסה" הוא אמר

"ממתי?" שאלתי
 "מאז שברחת, אני לא יודע להפעיל את
 המכונה החרא הזאת" הוא אמר
 "ליאם זאת מכונת כביסה זה לא קשה" אמרתי
 והוצאתי בגד ים
 "את נכנסת לבריכה?" הוא שאל
 "לא אני לובשת את החלק העליון בתור חזייה"
 אמרתי, שמתי את הבגדים על המיטה ונכנסתי
 למקלחת.
 כשיצאתי ליאם ישב במחשב ועשה כול מיני
 דברים אז לקחתי את הבגדים והתלבשתי
 בשירותים
 "את לא צריכה להתבייש ממני, את יכולה
 להתלבש מולי" ליאם אמר כשהתקרבתי אליו
 "אני מעדיפה שלא, עד שזה לא יהיה מגיע
 לך" אמרתי בצחוק
 "בואי הנה" היא אמר והתיישבתי עליו כשרגליו
 בשני צדדיו
 "אני עדיין חייבת מה שהבטחתי לך בבית
 חולים" אמרתי
 "מתי תתני לי את זה עכשיו או אחר כך?" הוא
 שאל

"קצת עכשיו אבל הכול אחר כך" אמרתי
ונשקתי אותו, הוא רפרף עם ידיו על גבי
מעביר בי צמרמורות
"ליאם אופל תפסיקו לאנוס אחד את השני
ובואו לאכול" פרי אמרה והפסקנו
"תצטרך להסתפק בזה" קמתי ממנו וירדתי
עם פרי, הבנים התיישבו מול הצלחות והתחילו
לאכול, אני הזמנתי לבנות פיצה אבל אכלנו
אותה בלי שהבנים ראו
"מה זה אמור להיות?" הארי שאל דוקר משהו
זז

"לא יודעת" אמרתי ודקרתי את זה גם
"טוב מה אתם רוצים לבשל לא הכי הולך לנו"
ליקי אמרה
"אני גדלתי להורים שאחד מהם שף והשנייה
קונדיטורית אז אני יודעת לבשל" אמרתי
"ואת מבשלת מעולה" ליאם אמר
"יש מצב את מכינה לנו משהו למה זה לא
נראה טוב" זאין אמר דוקר עם הארי כול מיני
דברים
"זאריי לא טוב לכם בעיה שלכם" כריס אמרה
"נראה לכם יש לי כוח" אמרתי

"טוב חברה אנחנו הולכים, תהנו מה.. זה"
 לואי אמר מצביע על כול מה שהיה בשולחן
 "כן גם אנחנו נלך, הארי קום" כריס אמרה
 "אני רעב" הוא אמר
 "בוא" היא אמרה וארבעתם הלכו
 "ניילר נלך?" ליקי שאלה
 "כן אולי אופל וליאם רוצים לעשות משהו" הוא
 אמר והם קמו
 "ואו זה שהן בהריון זה לא אשמתי תתמודד"
 אמרתי והם הלכו
 "אתם נשארים או הולכים?" שאלתי את פרי
 וזאין, הרמתי את הכלים לכיור
 "לא אני אעזור לך לנקות" פרי אמרה
 והתחילה להרים דברים מהשולחן
 "לא פרי זה בסדר את לא צריכה" אמרתי
 והתחלתי לשטוף כלים
 "את לובשת בגד ים?" היא שאלה כשהיא
 עמדה לידי
 "כן כי יש לי ארוס שלא יודע להפעיל מכונת
 כביסה" אמרתי וליאם וזאין סידרו את השולחן
 "פרי בואי נלך אני מת לישון" זאין אמר
 ושניהם הלכו

"קצת שקט רק שנינו" ליאם אמר וחיבק אותי
"גם קים לא פה אז הרווחנו" אמרתי
"איפה היא באמת?" הוא שאל ועלינו לחדר
"היא עם תום" אמרתי וקפצתי על המיטה,
הוא נשכב לידי וצחק ממני
"עכשיו מה שאני חייבת לך" אמרתי, סגרתי
את החלונות והוילונות, סגרתי את הדלת
ועליתי עליו
"נעלת את הדלת למטה?" שאלתי
"כן ליוויתי את זאין ופרי אחרי הכול" הוא אמר,
הורדתי לו את החולצה והמכנס, נשקתי אותו
והוא הוריד לי את הבגדים, המשכנו להתנשק
והתהפכנו כך שליאם מעלי בקיצור המשכנו
ללילה פרוע...

-08:54-

התעוררתי וראיתי את השעה, קמתי במהירות
נזהרת לא להעיר את ליאם, התלבשתי
התארגנתי, לקחתי כסף ותיק שהכנתי ויצאתי
למכונית הגדולה שלי.

”הגעתי” אמרתי מתנשפת לבנות
”סוף סוף, למה איחרת?” ליקי אמרה
”בואו נגיד שלא ישנתי הרבה בלילה” אמרתי
”איזה זבל את חוגגת ואנחנו לא” כריס אמרה
”אני לא בהריון אז ששששש” אמרתי
”בואו נלך לפני שאחד הבנים יקום” אלי אמרה
ונכנסנו למוכנית שלי.

נסענו לבית ובדרך קנינו לי טלפון אחרי
הריסוק של הקודם, הגענו לבית, נכנסנו
והתיישבנו במטבח. הינו במשך שבוע שבו
הייתי הכרוגרפית של ביג טיים ראש, עשינו
מלא קניות ושטויות, הבנים לא הפסיקו
להתקשר אלינו אז אנחנו חוזרות הביתה.

”שלום יש משהו?” שאלתי נכנסת לבית, אף
אחד לא ענה לי אז עליתי לחדר, ראיתי את
ליאם ישן שם במיטה, לא הערתי אותו וירדתי
לחצר, עישנתי לי קצת וחזרתי לי חדר בכדי
לישון עם ליאם.

”ליאם אני לא באה, אני ופרי נשארות בבית”
אמרתי לליאם בטלפון
”נוו אופל” הוא התחנן

"ליאם היא חודש תשיעי עדיף שלא נצא"
 אמרתי
 "טוב אני וזאין נבוא אליכן אחרי ההופעה" הוא
 אמר
 "אני ישנה אצלה היום אז שניכם ישנים בסלון
 ביי" אמרתי וניתקתי את הטלפון במהירות
 "איזה חופר" אמרתי והתיישבתי ליד פרי
 במיטה, ראינו את הסרט מאמה מיה, כשניגמר
 הסרט ליאם וזאין היו בדרך לכאן
 "אוף אני מזה שמנה" פרי התבכיינה לי
 "שקט למה בטוח את תוריד את הכול"
 אמרתי וצחקנו על עוד כמה שטויות עד
 שהבנים הגיעו
 "שלום לשתי המשוגעות שלנו" ליאם אמר
 "קראת לי משוגעת? אין לך דיבור איתי"
 אמרתי והפנתי את מבטי
 "נוו לא אופל אל תעשי לי את זה" הוא רץ אליי
 וזאין ופרי צחקו
 "לא רוצה תתרחק ממני, גם מחר אתה ישן על
 הספה" אמרתי
 "לאא הספה לא נוחה ומספיק לי היום לישון
 עלייה" הוא אמר

"תתמודד" אמרתי
 "תגידי אופל מזה ההורמונים האלו, מה את
 בהריון?" פרי שאלה בצחוק
 "אני לא בהריון ועכשיו בגלל מה שהוא אמר
 הוא לא הולך לקבל ממני כלום במשך כמה
 חודשים" אמרתי
 "יופי פריי עכשיו אני לא מקבל ממנה" ליאם
 נהיה עצוב
 "איזה זוג מוגבלים" זאין אמר
 "אתה אמרת לי מוגבלת, זהו אין לך חיים
 תתחיל לרוץ" אמרתי ורדפתי אחריו בכול
 הבית עם כרית ביד
 "פרי תגני עליי" זאין אמר והתחבא מאחוריה
 "תרביצי לו" היא אמרה אבל נשכבתי על
 המיטה
 "זהו קיבלת סחרחורת" פרי אמרה ונכנסה
 למיטה
 "מה אני אשמה, בעלך אשם" אמרתי ונכנסתי
 למיטה גם
 "מה אנחנו נעשה?" ליאם שאל
 "תראו סרט בסלון, ביי" היא אמרה והם יצאו.

הלכנו לישון, למחרת בבוקר נסענו עם פרי
לבית חולים. פרי ילדה תאומים לבן שנולד
קודם הם קראו דניאל לפי הצעה שלי ולבת
שנולדה שנייה הם קראו ויולט גם שם שאני
הצעתי, אחרי חודש של התאקלמות אלי
הייתה קרובה ללידה, הם הגיעו לבית חולים
ואלי ילדה בן הם קראו לו כריסטובל לפני סתם
שם שזרקתי.

אחרי כמה שבועות ניקול הגיעה בכדי ללדת
ואני הופתעתי כי היא ונייל באו בלי להודיע לי,
היא ילדה בת מתוקה בשם קלואי. כמובן אחרי
שבועיים גם כוכב ילדה והארי כול כך התעקש
לבחור את השם הוא לא מצא בסוף, אז כוכב
קראה לו שון כי נזכרתי בסדרה שראיתי
והצעתי את השם.

ליאם והבנים חזרו לסיבוב הופעות בזמן
שאנחנו הבנות הינו ביחד בבית המשותף ועם
הילדים רק לחודש, את החודשים האחרים
אנחנו נבלה ביחד בסיבוב.

“פריי את צריכה עזרה עם דניאל או עם
וילט?” נכנסתי לחדרה
“מה עם האחרות, הן מוכנות?” היא שאלה
והלבישה את וילט
“כן הן מלבישות את הקטנים” אמרתי והרמתי
את דניאל מהעריסה
“קים באה איתנו?” היא שאלה ובינתיים
הלבשתי את דניאל
“לא, היא נשארת עם תום למשך שנה, אבל
זה נותן לנו חופש” אמרתי
“מי זה לנו?” היא שאלה מרימה גבה
“לי ולליאם” אמרתי מצחקקת והיא הביאה לי
מכה בראש
“נזכרתי במשהו” היא אמרה והלכה להביא
משהו, שמתתי את דניאל ווילט בעגלה ורצתי
לשירותים כדי להקיא, קמתי שטפתי את פי
וחזרתי לשנים הקטנים
“קחי זה התוצאות של הבדיקות” פרי הגישה
לי מעטפה לבנה עם הסמל של הבית חולים,
לקחתי את זה ממנה ובאתי לפתוח

”בואו בנות אנחנו נאחר לטיסה” כריס
התפרצה לחדר, הכנסתי את המעטפה לתיקי
ועזרתי לפרי לקחת את הדברים והילדים.

הבנים לא יודעים מתי אנחנו באות, הם יודעים
שאנחנו מצטרפות לסיבוב הופעות אבל לא
יודעים יום שעה תאריך. עלינו על המטוס
שהיה מטוס פרטי ומשם נסענו משהו כמו 7-9
שעות עד ליעד של הבנים, בוסטון.
”שקט אני מתקשרת לפול” אמרתי ושמתי על
רמקול

”הלו?” ליאם? ענה ושמתי על השתק
”אוו מיי גאד זה ליאם” ליקי נלחצה
”תעשי את אחד הקולות שהוא לא מכיר” אלי
אמרה והורדתי מהשתק
”שלום כן את פול בבקשה” אמרתי בקול פלצני
ומציץ

”כן רק שנייה” הוא אמר מוטרד והבנות רק
צחקו
”הוא שואל מי זה” ליאם אמר
”תגיד לו שזה שיחה מאוד מאוד חשובה
ודחופה” אמרתי באותו קול

"הלו" פול ענה
 "ממתי אתה נותן לליאם לענות לטלפון"
 אמרתי עדיין בקול הפלצני
 "הבנים שחקו לי בטלפון, רגע מי זאת בכלל?"
 הוא אמר
 "אייה פול ככה אתה לא מזהה אותי" אמרתי
 בקול הרגיל שלי
 "אופ-" הוא בא להגיד את שמי אבל קטעתי
 אותו
 "אל תגיד את שמי" אמרתי במהירות
 "סליחה אבל למה התקשרת?" הוא שאל
 "אני והבנות והילדים הרגע נחתנו בבוסטון,
 איזה מלון אתם?" שאלתי
 " *%\$%<^' אבל אנחנו עכשיו הולכים" הוא
 אמר
 "מה נעשה?" שאלתי גם את הבנות
 "יש לי רעיון, אני משכיר לכן חדר שתהיו בו עד
 שנחזור וככה תהיה לבנים הפתעה, אבל
 החדר היה בקומה עם הבנים" הוא אמר
 "רעיון מעולה תזרז אותם כמה שיותר אנחנו
 עכשיו עולות על מונית" אמרתי כשראיתי את

הבנות מתחילות להעמיס את הדברים
במכונית ענקית כמעט כמו אוטובוס
"בנים החוצה, עכשיו הודיעו לי שאנחנו
מאחרים" פול צעק ושמעתי את הצרחות של
הבנים רצים
"אני משאיר הכול בקבלה על שמך הקודם"
הוא אמר וניתק, עלינו על המונית ואחרי נסיעה
של כחצי שעה הגענו למלון, לרעתינו היו
פפראצים מסתובבים אבל אני הגאונה הבאתי
תחפושות, התארגנו ויצאנו מהמונית,
בהתחלה הפפראצי נגשו עלינו אבל נטשו
כשלא ראו מפורסם, התקדמנו לקבלה ואני
נגשתי לשם
"שלום יש לי פה הזמנה של חדר על שם אופל
סינג" אמרתי
"ואיך אני אדע שאת באמת אופל?" הפקידה
אמרה
"שנייה" אמרתי והורדתי את הפאה, הוצאתי
את התעודת זהות והיא נשארה בשוק
"מצטערת שנייה" היא אמרה תקתקה משהו
במחשב ונתנה לי את המפתחות לחדר

"קדימה בנות בואו למעלה" אמרתי ונכנסנו
למעלית, כשיצאנו היה בהחלט אשפר להבין
שכול הקומה של וואן די", בגדים מפוזרים
במסדרון, אוכל, דלתות בטוחות ומלא דברים
ממעריצות

"איך התגעגעת לזה" אלי אמרה
"כולנו התגעגענו" פרי אמרה ושמה יד על
כתפה

"בלי כול ספק זה הולך להיות כיף" ליקי אמרה
ונכנסנו לחדר, הבנות ישנו על הספות והילדים
על המיטה הענקית, יצאתי למסדרון
והתיישבתי על הספות בקצה, הוצאתי את
המעטפה של הבית חולים והבטתי בה שעות
"היי מה את עושה פה?" מישהי שאלה
"לו, איזה כיף לראות אותך" אמרתי והיא
הסתכלה עליי מוטרדת

"מי את בדיוק?" היא שאלה
"אופל פיין סינג" אמרתי צוחקת
"אופל?! מה את עושה פה?" היא הופתעה
"מצטרפות אבל הבנים עדיין לא יודעים"
אמרתי ושמעתי את דניאל בוכה מהחדר

”סוריי לו אני הלך לקחת את דניאל לפני שיעיר
את כולם” אמרתי ונכנסתי לחדר, לקחתי את
דניאל על הידיים שלי וירדתי למטה כדי לעשות
סיבוב אבל הוא לא נרגע, נכנסתי חזרה למלון
על דניאל הבוכה בידי ונתקלתי במישהו.

”סליחה אני מצטערת” אמרתי ואז ראיתי שזה
זאין

”זה בסדר, ואי איזה חמוד אפשר להחזיק
אותו שנייה” זאין ביקש ונתתי לו אותו כדי
שירגיע אותו

”אתה מזה דומה לילד שלי דניאל” זאין אמר
ודניאל נרגע

”תודה לך אדוני בייושים” אמרתי, לקחתי את
דניאל והתחלתי ללכת

”בייושים? אופל אומרת בייושים” זאין מלמל
לעצמו וניסה לסדר לעצמו את הכול בראש
”אני מזה הולכת להרוג את אמא שלך” אמרתי
והתקדמתי למעלית
”מה הוא לא הילד שלך?” זאין הבהיל אותי
קיבינימט

”לא עכשיו סליחה אבל אני צריכה לקחת את
המזוודות שלי ולהספיק לטיסה” סתם
חירטשתי

”חשבתי שאת אופל לא משנה” הוא אמר
והלך.

נכנסתי למעלית ועמדו שם פול, ליאם, נייל,
לואי והארי. נכנסתי ונעמדתי עם הגב עליהם
ורק פול הצליח לראות שזאת אני, המעלית
נפתחה ורצת במהירות לחדר לא שוכחת
לנעול

”איפה היית?” פרי שאלה
”מנסה להרגיע את הבן של בזמן שאת ישנת”
אמרתי

”נו והצלחת” היא אמרה והשכבתי את דניאל
”זה לא אני בעלך עשה את זה” אמרתי והיא
כמעט נחנקה

”את התנגשת בזאין?” היא כמעט צרחה
”שתקי עכשיו את רוצה כבר ללכת עליו למה
הם פה” אמרתי ואלי קפצה עליי
”בואי תעזרי לי” אלי ביקשה
”במה?” שאלתי והלכתי איתה

"תרימי את כריסטובל ובואי איתי לחדר של
לואי" היא אמרה וכך עשיתי, יצאנו ונעמדנו
מול הדלת של לואי, דפקתי שלושה פעמים
ונשמעה צעקה מבפנים, הדלת נפתחה
והרמתי את כריסטובל הישן למול הדלת
"לואיס טומלינסון תקבל אותנו?" אמרתי בקול
חמוד במקום כריסטובל
"אלי?! כריסטובל!?!!" הוא אמר וישר חיבק
את אלי, הם התנשקו ורק אז נזכרו שאני כאן
"תודה אופוש" לואי אמר לקח את כריס
והלכתי לחדר
"איזה זבליות, נשארתי לבד" אמרתי שראיתי
שכולן כבר הלכו.

לקחתי את הדברים שלי והתחלתי ללכת לחדר
של ליאם כשאני רואה שמאבטחים לוקחים
בנות מחורפנות מהקומה
"איזה לחוצות" אמרתי ונעמדתי מול הדלת,
דפקתי ואחרי כמה דקות נפתחה בדלת
"מה עכשיו???" ליאם נאנח מסתכל לתקרה
"דבר יפה לאשתך" אמרתי

"בפעם העשרים מיליון אשתי נמצאת באנגליה
 ואת לא היא...." הוא הוריד את המבט עליי
 "טוב אם אתה אומר שאני לא אשתך אני
 אחזור לאנגליה" אמרתי והתחלתי ללכת לכיוון
 המעלית
 "אופל לא חכיי" ליאם רץ עליי, הוא תפס אותי
 בשתי ידיו ופשוט נישק אותי
 "בחייאת יש לכם חדר בשביל זה" נייל אמר
 מחבק את ליקי ומחזיק את קלואי
 "אתה מאמין שהוא גירש אותי" אמרתי ובתוך
 שניות הייתי על כתפו של ליאם תלויה.
 הוא זרק אותי על המיטה, שם שלט לא
 להפריע ונעל את הדלת
 "מה זה היה אמור להיות עכשיו?" שאלתי
 אותו
 "התגעגעתי כול כך" הוא אמר ועלה מעליי
 מנשק אותי
 "ליאם שנייה" אמרתי ורצתי לשירותים ושוב
 הקאתי בפעם השלישית היום
 "בייב הכול בסדר?" ליאם שאל וראה את
 המעטפה שלי, הוא הרים אותה והסתכל אליי
 במבט שואל

"אתה יכול" אמרתי והוא פתח את המעטפה,
ניקיתי את עצמי והלכתי לליאם שישב על
המיטה שקוע במכתב
"תודה רבה" אמרתי ולקחתי ממנו את
המכתב, התחלתי לקרוא ושורה אחת פשוט
ריסקה אותי 'גברת פיין את בהריון' היה כתוב
ופי נפער
"את ידעת?" ליאם שאל אותי אבל המשכתי
לקרוא
"אני פאקינג חודש שלישי" צעקתי בשוק
"מה את רוצה לעשות?" ליאם שאל אותי
ונשכבתי אחורה
"אני רוצה ל..." נתקעתי
"זה בסדר את יכולה להפיל אם את לא
מסוגלת" הוא אמר
"לא!! אני רוצה אותו" אמרתי ועליתי מעל
ליאם, התנשקנו, לאט לאט הבגדים התגרדו
מגופנו ונרדמנו כשהוא רק בבוקסר ואני
בחזייה ותחתון.

בבוקר דפקו בדלת ולא היה לי כוח להתלבש
אז התעטפתי את גופי בשמיכה והשארתי את
ליאם ששוכב על הבטן בלי שמיכה
"כן?" פתחתי את הדלת
"אנחנו רואים שחגגתם אתמול" פרי אמרה
וכל החבורה עמדה שם
"איזה לחגוג ואיזה נעלים אם כבר אתם
חגגתם" אמרתי משפשפת את העיניים
"באמת לא חגגתם למה החדר וליאם מראים
אחרת" לווי אמר וראו את ליאם מתחבק על
הכרית
"איך אני יוכל לחגוג אני בהריון" אמרתי עדיין
ישנה
"את מה?!?!?" כולם צרחו וליאם התעורר
בבהלה
"אני בהריון נו ביג דיל" אמרתי וליאם נעמד
לידי
"מה איזה חודש?" כריס שאלה אבל חזרתי
למיטה
"שלישי" ליאם ענה במקומי

"אתה צוחק, שיחת בנות עכשיו" פרי אמרה,
 הבנות נכנסו עם הילדים לחדר ודחפו את
 ליאם רק בבוקסר החוצה
 "היי זה החדר שלי ואני לא לבוש" ליאם צעק
 "קח" פרי זרקה לו מכנס קצר החוצה וסגרה
 את הדלת, הסברתי מה שידעתי והתלבשתי
 אחרי זה
 "בנות אתן רוצות לראות איתי סרט?" שאלתי
 ושמעתי לחשושים בדלת
 "כן" הן ענו ופתחתי את הדלת
 "רוצים גם?" שאלתי את הבנים שניסו לצותת
 לנו
 "כן בואו" הארי אמר. שמתי את הסרט הכי
 אהוב עליי מאמה מיה! אני ופרי שרנו את
 השירים ביחד עם הסרט והיה כיף בקיצור.

 אני בסוף ילדתי בת וקראנו לה יובל. שם
 חמוד. גם קים חזרה לגור איתנו ועכשיו אנחנו
 משפחה אחת קטנה ואוהבת.